HEAVY METAL ROCK POSTER MAGAZIN

HARDMETAL

AC/DC

GARY MOORE

GUNS' N ROSES

ANGUS YOUNG — AC/DC

HARDMETAL

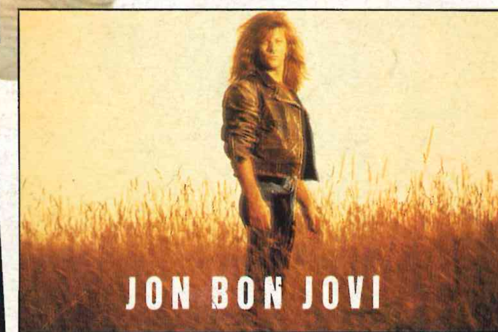
JAMES HETFILD

SEPULTURA

METALLICA SEPULTURA

JON BON JOVI

GODINA I JULI/AVGUST 1991. BROJ 3. CENA 60 DINARA

INSIDE

HARD METAL ● Heavy metal ● hard rock poster magazin ● mesečnik ● Izdaje: NIŠJP Dnevnik ● Direktor: Miodrag Karadžić ● Glavni i odgovorni urednik: Radovan Čolević ● Urednik izdanja: Konstantin Polzović ● Pomoćnik urednika: Jadranka Janković ● Grafički urednik: Momčilo Mirović Crni ● Redakcija: Goran Nikolov, Obrad Škrbić, Aleksandar Polzović, Draško Janković ● Saradnici: Branimir Lokner, Bane Kerac, David Vartabedijan, Zvonko Đukić, Marinela Domančić, Pascal Rogl ● Dopisnici iz inostranstva: Branislav Rašić (London), Al Pitrelli (New York) ● Adresa redakcije: HARD METAL, PP 70, 21000 Novi Sad, Yugoslavia ● Telefoni: 021/624-148, 021/623-473 ● Telefax: 021/26-332 ● Cena primerka 60 dinara ● Pretplata za 6 meseci 360 dinara ● Žiro račun 65700-603-7711, naznaka »pretplata za HARD METAL« ● Priprema i štampa: **NIŠJP Dnevnik**

INTRO

Konačno, ponovo smo zajedno. Verovatno ste primetili da smo u pojedinim krajevima zakasnili sa prošlim brojem. Zbog cele situacije, dobro je da smo se uopšte pojavili na kioscima. Naš ceo sadržaj i kompletna koncepcija je prilagođena i namenjena svima tako da se nadamo da nastali problemi u Jugoslaviji neće negativno uticati na naš odnos i saradnju.

Na vaše veliko insistiranje u ovom broju vam ekskluzivno predstavljamo Max Cavaleru i grupu SEPULTURA. Povodom predstojeće turneje MONSTE RS OF ROCK, spremili smo vam i detaljne biografije glavnih zvezda AC/DC i benda METALLICA. Pošto je održavanje ovog festivala nedavno najavljeno za Zagreb krajnje neizvesno, predlažemo vam kao najbližu i najjevtiniju varijantu isti koncert koji će se održati u Budimpešti 22. avgusta na NEP stadionu.

Naša nova promocija i veliki koncert HARD METAL festival održaće se, kao što je i bilo najavljeno u subotu 31. avgusta u Novom Sadu. Svirka će se održati u ledenoj dvorani na SPENS-u (Gradski Sportski Centar, o detaljima oko toga kako da dođete do tamo čitajte na unutrašnjim stranama/Spisak bendova koji će nastupati još nije konačan ali svoje učešće su nam već potvrdili ANNATHEMA, BLOODBATH, DRINKING SKULL, SANATORIUM, BOMBARDER, DEMONIAC, PERGAMENT i EPIDEMIC ZONE. Ulaznica košta 200 dinara a sa kuponom koji objavljujemo u ovom broju HARD METAL-a ulaz će se plaćati 150 dinara.

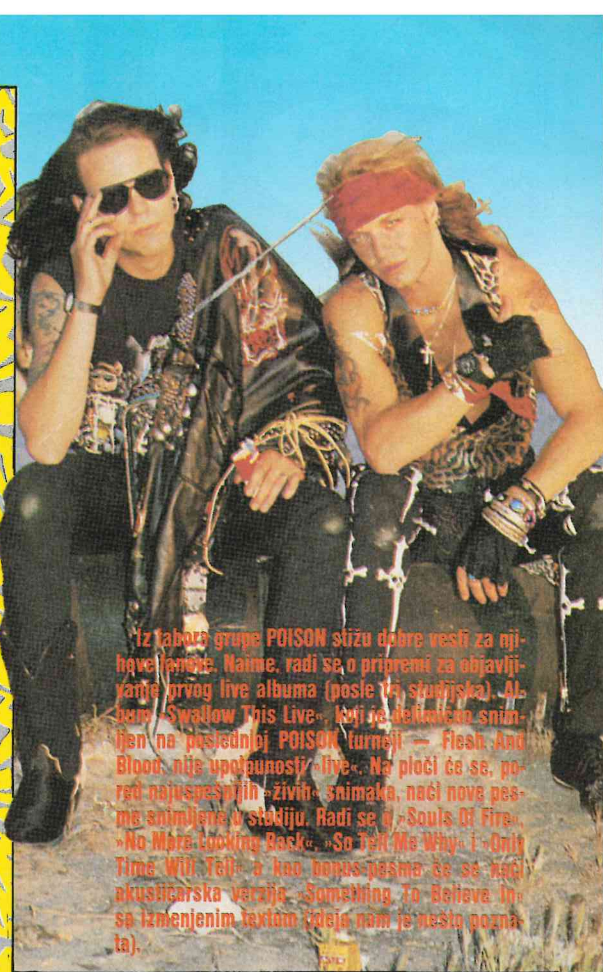
Verovatno ste primetili da ovaj broj nosi oznaku — jul/avgust. To smo uradili zbog kašnjenja distribucije u pojedinim mestima. To ne treba da vas brine jer će mo i dalje izlaziti svakog meseca. (broj četiri će se pojaviti oko 10. 9.) Za sledeći broj vam spremamo nova iznenađenja a moguće je da će mo početi sa objavljivanjem gigantskih postera koje puno tražite ali ih zbog problema tehničke prirode još nemamo.

Opet pozivamo sve zainteresovane za saradnju da nam se jave i pošalju svoje priloge i mišljenja, najinteresantnije priloge će mo objaviti i honorarisati. Takođe javite nam da li u vaše mesto stiže dovoljna količina HARD METAL-a i da li ga ima na svim kioscima. To nam je važno jer smo u skladu sa vašim izveštajima u mogućnosti da pobošljamo dostavu.

Na kraju bi želeli da vam se zahvalimo na velikoj podršci koju nam pružate u ova teška vremena, to nam veoma puno znači u našem stalnom radu i velikom zalaganju, za dalje širenje i afirmaciju heavy metala.

Konstantin Polzović

NEWS

Iz tabora grupe POISON stižu dobre vesti za njihove fanove. Naime, radi se o pripremi za objavljivanje prvog live albuma (posle tri studijska). Album »Swallow This Live«, koji je delimično snimljen na poslednjoj POISON turneji — Flesh And Blood, nije upotpunosti »live«. Na ploči će se, pored najuspešnijih »živih« snimaka, naći nove pesme snimljene u studiju. Radi se o »Souls Of Fire«, »No More Looking Back«, »So Tell Me Why« i »Only Time Will Tell« a kao bonus-pesma će se naći akustičarska verzija »Something To Believe In« sa izmenjenim textom (ideja nam je nešto poznata).

Stari »lisac« ALICE COOPER je posle izvanrednog uspeha svog »Poison« albuma požurio da nas obraduje svojom novom pločom. Međutim, sudeći po nazivu albuma, kao i istoimenog prvog singla »Hey Stoopid«, nameće se utisak da će mu se (pomalo »glup«) naziv kao bumerang vratiti i razbiti o glavu.

Grupa VAN HALEN je, posle duže pauze (tri godine) od albuma »OU812«, objavila novu ploču nazvanu »F.U.C.K.«, što je skraćenica od »For Unlawful Carnal Knowledge« (ko odgonetne šta znači neka se javi). Nadamo se da će sa novom pločom imati više uspeha.

Gitarista Chris Holmes (ex WASP) osnovao je sopstvenu grupu. Bend se zove PSYCHO SQUAD, a pored Holmesa čine ga: pevač John Severe, basista Mike Kartz i bubnjar Chris Olson.

Grupa WINGER, koja obrađuje deo Evropske turneje, uskoro treba da postane vlasnik »dugogledajuće« video kasete pod nazivom »In The Heart Of The Young«. Ako nabavite ovo video izdanje moći ćete da gledate uspešnije radove Kip Wingera i njegove grupe, kao što su »Can't Get Enuff«, »Miles Away«, »Easy Come, Easy Go (Live)« i »You Are The Saint, I Am The Sinner (Live)« kao i intervjue sa članovima benda.

DAN REED NETWORK, američki pioniri funk-rocka, najavljuju novu ploču. Posle izvanrednog debija »Dan Reed Network« i druge ploče pod nazivom »Slam«, Dan najavljuje treći album koji će se najverovatnije zvati »The Heat«. Zvuk sa ploče bi trebao da bude nešto čvršći, a kao mogući producent se pominje Bruce Fairbairn nama poznat po radu sa AEROSMITH i AC/DC (radio je »Razors Edge«).

a je plavuša, zove se SUSIE HATTON, kažu da je devojka MICHAELSA i ima svoju ploču. Lepa SUSIE je počela svoju ru« u spotu grupe POISON »Fallen Angel« da bi nešto kasni- omoć Breta, osmislila i svoj debi album. Ploča se nedavno pod nazivom »Body and Soul« a prvi singl »skinut« sa al- e pesmica »Blue Monday« koja nije nešto kad se samo slu- kad se gleda (spot) i nije tako loše.

ealizaciji singla »Get The Funk Out« EXTREME stranu stavili jednu od uspelijih stvari sa al- »Extreme: »Pornograffitti«, pesmu »L'il Jack . Verzija singla od 12 inča kao i CD sadrže još me »Little Girls« i »Pornograffitti«.

dašnjoj sceni dosta su popularne razne kom- »superbendova« tipa BAD ENGLISH, DAMN S, Mr. BIG i njima slični, napravljeni od već do- a često starijih muzičara koji su ranije kao ci ili u nekom bendu i sami (bili) zvezde. Po- »čudo« od benda dolazi iz Los Angelesa (veći- pi je iz tog grada), a radi se o naj»contra«ver- ombinaciji koja se pojavila do sada. CONTRA- ako su se nazvali, u stvari je projekat pet raz- udi koji jedini (verovatno) znaju kako funkcio- nd čine: basistkinja grupe VIXEN Share Peder- G-gitarista Michael Schenker, L.A. GUNS-gita- cii Guns, pevač grupe SHARK ISLAND Richard bubnjar grupe RATT Bobby Blotzer. Za sada m ove »petorke«, nazvan »Straw Dogs«, obja- MI-records«.

više nominacija na pomenutom hepeningu Awards '91«, koji je održan u Londonu, THE BLACK CROWS. Bend koji će nastu- astle Donington Festivalu, 17. avgusta, od- ve »Elvis« statue, što je ustoličena nagra- oj manifestaciji. Pobedili su kao izvođači, odine a imaju i najbolji album po žiriju I. vards '91.

NOVE PLOČE

ALM DEATH realizovali su novi EP pod na- Mass Appeal Madness« što je, u stvari, za novi album koji bi trebalo da se pojavi m jeseni

ački metalci TANKARD objavili su za dis- u kuću »Noise International« live LP na- ve, Fat And Ugly«.

JOVI, gitarista Richie Sambora, očekuje svoje dugo najavljivane solo-ploče počet- usta ove godine. Gost na albumu će mu o biti mag Eric Clapton.

legende FOREIGNER snimili su novu plo- vim pevačem. Ploča je izašla pod nazivom l Heat«, prvi singl je »Lowdown And Dir- i pevač, koji je zamenio Lou Grmma, je Edwards bivši pevač grupe KING KOBRA.

rički bend BAD ENGLISH snimaju svoj um za »Epic Records«. Novu ploču imaju i producent je Kevin Ridley a album je na- mples Of Ice«. Za »Music For Nation« rea- e liv album za Y&T pod imenom »Yester- ay Live«.

ogradski glam rock sastav SCARLET ovih laze u studio da bi otpočeli realizaciju naj- materijala koji će se pojaviti do kraja godi- njihovom vinilskom debiju. Album će nositi Scarlet 1«.

RATT

Američki rokeri RATT imaju problema sa postavom grupe, ali to ne smeta da pogledate njihov novi video. Kaseta pod nazivom »Detonator Video-action 1991« pojavila se početkom jula i sadrži video spotove pesama sa poslednja dva albuma. Sa ploče »Detonator« tu su spotovi »Shame, Shame, Shame« i »Lovin' You Is A Dirty Job«, a sa »Reach For The Sky« dve numere »Way Cool Junior« i »I Want A Woman«.

NEWS

LIVING COLOR imaju sve više uspeha, a sa novog albuma skinut je novi singl »Solace Of You«. Najavljena je i mini Live ploča, bend je na turneji po Velikoj Britaniji, a najsvežije priznanje stiglo je sa muzičke svečanosti »International Rock Awards '91«, gde je gitarista Vernon Read (LIVING COLOR) u veoma jakoj konkurenciji (Angus Young, Steve Vai) proglašen za najboljeg.

CASTLE DONINGTON '91 će izgleda vrveti ponosnim mladim očevima koji se, nažalost, utrkuju ko će svom nasledniku-ci dati što neobičnije i idiotskije ime!

Da krenemo redom: još 25. JANUARA '91 NIKKI SIXX i njegova supruga BRANDI BRANDT postali su ponosni roditelji DEČAKA po imenu GUNNER (zato ih pola LOS ANGELESA zeza da su usvojili jednog od braće NELSON! — PRIM. J.J.). Ćale SIXX je izjavio novinarima da već traži dizajn MINI-TETOVAŽE za svog prvenca, iako se majka BRANDI protivi tom činu, smatrajući da je GUNNER isuviše mali za to.

VINCE NEIL je brže-bolje sledio primer CRÜF šefa, pa je 26. MARTA '91. SHARISE NEIL donela na svet DEVOJČICU po imenu SKYLAR LYNNAE (čekam DONINGTON da pitam VINCEA kako se to izgovara! — PRIM. J.J.), kojoj roditerlji još uvek ne razmišljaju o tetovaži.

Vreme će pokazati šta su po tom pitanju uradili HEARTHER LOCKLEAR i TOMMY LEE, s obzirom da se MICK MARS odavno »DOKAZAO« sa DVA sina iz DVA braka. . .

Svoj prilog ludim imenima za decu dali su i EDWARD VAN HALEN i VALERIE BERTINELLI — njihov prvorođeni SIN zove se WOLFGANG! Činjenica je da ovo ime odlično pristaje uz prezime VAN HALEN, al' još uvek nismo uspeli da utvrdimo da l' je ime nastalo kao posledica MOZARTOVE godine ili SEBASTIANOVOG inspirativnog prezimena. . .

SUPER EKSKLUZIVNO!

SEPULTURA

MAX CAVALERA

Da je vaša želja za nas zapovest, o ste znali još od prvog broja »Hard letala«, ali da ćemo ovako brzo aći Sepulturu i staviti je na ovoliko trana i poster, to ni vi niste znali! Ali, da se ne hvalimo previše – red vama je još jedan iz serije kskluzivnih intervjua Jadranke anković, u kojem Max Cavalera riča o svemu onome što ste oduvek eleli da znate o Sepulturi – novom lbumu »Arise«, njihovom životu i tatusu u Brazilu, nastupu na »Rock n Rio« festivalu, bratskim svađama između Maksa i Igora, Maxovim miljenim bendovima. . . Spremni za Sepulturu« 3–2–1– idemo!

ARISE

Kad' sam lud i kad nemam kud', tu je auto--put« rekoše davno Leb i Sol, s tim što BOBA, OLE i ja jesmo bili LUDI i na auto putu, al' smi imali UD' — na minhenski koncert SEPULTURE, HEATHENA CACRED REICHA. Siroti »opel-kadett«, kojeg smo iz-ajmili od »Rent A Car-a« umalo nije prokuv'o tri puta, ' se ni mi nismo dali — uz muziku SEPULTURE, AC-EPTA I RATTA jurili smo po šumama i gorama naše emlje ponosne, al' Bogami i MAĐARSKE (u kojoj je enzin najskuplji!), AUSTRIJE (u kojoj se smrzosmo vi!) i NEMAČKE, u kojoj nas je carinik gledao k'o da no »DEAD EMBRYONIC CELLS« kad' smo mu rekli da i, čak iz JUGE zapucasmo u ŠVABIJU da gledamo i in-rvjuišemo bend iz BRAZILA.

Bilo kako bilo, tek nakon dobrih PETNAEST SATI OŽNJE stigosmo do čuvenog »THEATER FABRIKA«, is-ed kojeg su (na odvratnoj i hladnoj kiši) već stajale otine fanova i strpljivo čekale da se vrata hale otvo-. Dok se BOBA parkirao, nisam mogla da ne prime-n da su tik uz »THEATER FABRIK« ŠVABE izgradile ksluzivne kućice sa stanovima na dva nivoa — ne am ko će se USELITI u njih, ali znam da će se veo-a brzo ISELITI odatle, jer u »THEATER FABRIKU« se koro) svake večeri održavaju koncerti speed i rash metal grupa!

U bekstejdž je bukvalno mogao da uđe ko je hteo — EPULTURA nije insistirala ni na ogradama, ni na ogromnim gorilama, pa su devojčice to iskoristile i opkolile IGORA (CAVALERU — BUBNJARA), a oni malo hrabriji su prilazili ostalima iz benda i tražili autogram.

MAX je, sa vidno poraslom kosom i sumnjive kilaže, sedeo za ogromnim drvenim stolom i u vikinškom stilu, u jednoj ruci držó batak, a u drugoj konzervu piva. Htedoh da ga pustim da završi verovatno jedini obrok tog dana, al' nam je MAX prišao čim nas je video i odmah krenuo s pričom: »Čoveče, nije valjda da ste došli čak iz JUGE samo zbog nas!? Kol-ko ste vozili? Jeste li videli kako je hladno u AUSTRIJI, duša nam se smrzla! Pa da, juče smo svirali u BEČU — da ste znali, mogli ste da svratite do nas, pa da zajedno palimo za MINHEN. . . I STVARNO STE DOŠLI SAMO ZBOG NAS?!«

★ŠTA ĆEMO: TI NAM OBEĆ'O JOŠ U FEBRUARU DA ĆEŠ DOĆI U JUGU, AL' OBEĆANjE LUDOM RADOVANJE, K'O I OBIČNO!

MAX — Nisam ja kriv, kunem ti se! Znaš da sam bio u februaru u LJUBLJANI upravo zato da bih izvršio medijsku pripremu za predstojeću turneju koja je trebala da se održi najpre u martu,a onda je odložena za jun. I kad' sam video da nema šanse da sa SLAYEROM krstarimo EVROPOM, udružili smo snage sa HEATHENOM i SACRED REICHOM i krenuli na ovu turneju. I baš na današnji dan (19. JUN '91.) trebali smo da sviramo u LJUBLJANI, a sutradan u BEOGRADU, al— nam je naša diskografska kuća odbila da organizuje turneju, rekavši da je politička situacija u JUGOSLAVIJI ISUVIŠE KRITIČNA i da bi moglo da bude opasno po nas da sviramo kod vas. »Šta vam je ljudi!« rek'o sam im »ja sam pre četiri meseca bio u LJUBLJANI i NIŠTA MI SE NIJE DESILO!« Međutim, nisu hteli da me slušaju i tako sam bio prinuđen da im dozvolim da otkažu turneju. . . MENI JE JAKO ŽAO ZBOG SVEGA TOGA, ALI NEKA JUGOSLOVENSKI FANOVI NE MISLE DA SMO IH ZABORAVILI — NE ZVAO SE JA MAX AKO JOŠ U TOKU OVE GODINE, NAJVEROVATNIJE U SEPTEMBRU, NE DOĐEM U JUGU I ODRŽIM PAR KONCERATA!

★SA SACRED REICHOM I HEATHENOM ILI. . .

MAX — Najverovatnije sa brazilskim bendom po imenu RATOS DE PORAO. Oni su odličan bend i želim da im pomognem da se izvuku iz lokalnih okvira, pa ću se svakako truditi da ih dovedem u JUGOSLAVIJU!

★KAKO BRAZILCI SADA GLEDAJU NA VAS? KOLIKO IM ZNAČI ČINJENICA DA STE USPELI U SVETU?

MAX — I sama znaš da je BRAZIL jako siromašna zemlja i da je sva u kontrastima — s jedne strane imaš vile čiji vlasnici hrane pse kavijarom, a s druge strane ljudi žive u straćarama i umiru od gladi. Mladi ljudi u BRAZILU, imaju jako male šanse za posao, pa se uglavnom okreću ulici. IGOR i ja smo se srećom okrenuli MUZICI, iako je ona u to vreme bila prava utopija, jer se, kao i kod nas, ne mogu kupiti instrumenti tj. mogu, ali su basnoslovno skupi. Sem toga, nije postojala NIKAKVA MEDIJSKA PODRŠKA rock muzičarima i biti MUZIČAR bilo je isto tako utopistički kao i biti ASTRONAUT!

Ipak, IGOR, SEPULTURA i ja smo se probili i danas su svi ponosni na nas — čak i oni koji su nas godinama pljuvali i omalovažavali po medijima! BRAZILCI FANOVI SU NAS UVEK VOLELI, A BRAZILCI NOVINARI I REPORTERI NAS NIKAD NISU VOLELI, s tim što su »promenili ploču« pre otprilike dve godine, kad' su videli da nam intervjui izlaze u američkim i evropskim časopisima.

★KAKO STE VI UOPŠTE USPELI DA SE PROBIJETE NA SVETSKO TRŽIŠTE?

MAX — Ne znam, stvarno ne znam. . . Sećam se kad' sam prvi put čuo speed metal — vlasnik najveće radnje ploča u SAN PAOLU se vratio iz AMERIKE i doneo gomilu ploča. IGOR i ja smo uzeli svu ušteđenu lovu i kupili SLAYER, VENOM, METALLICU I VOIVOD. Trčali smo do kuće ne bi li ih što pre pustili na gramofonu, a kad' smo ih čuli. . . Sva ona ČVRSTINA, ŽESTINA I ISKRENOST nas je jednostavno opčinila i zarekli smo se da ćemo i mi krenuti njihovim putem.

★ODAKLE STE UZELI IME SEPULTURA?

MAH — Iz MOTÖRHEADOVE pesme »DANCING ON YOUR GRAVE«, sa »ANOTHER PERFECT DAY« albuma. SEPULTURA NA PORTUGALSKOM ZNAČI »GROB« i mislim da u potpunosti odgovara muzici koju sviramo. Znam da nekima zvuči dosta morbidno, ali prevedi imena bendova kao što su VENOM, DEATH, DISCHARGE i sl. i doći ćeš na isto!

Čoveče, ka' se samo setim. . . ZNAŠ LI DA JOŠ UVEK NE MOGU DA POVERUJEM DA SE SVE OVO NAMA DEŠAVA?! Ne mogu da kažem da smo uspeli zato što smo bili uporni, niti zato što je naša muzika bila nešto posebno — jednostavno, sudbina je uzela stvari u svoje ruke i nagradila nas onim što smo NAJVIŠE želeli — slavom i uspehom van granica BRAZILA! A mi uživamo u svemu ovome k'o prasci u blatu!

POLITIKA, SOCIOLOŠKI PROBLEMI I MISTIKA

★»ARISE« JE VAŠ NAJBOLJI ALBUM DO SADA, A BOGAMI I JEDAN OD NAJBOLJIH NA THRASH SCENI OVE GODINE!

MAX — Hvala na komplimentima, ponosni smo na njega! I ja mislim da je »ARISE« naš NAJBOLJI album i da predstavlja školski primer kako bi SEPULTURA trebala da zvuči. »ARISE« je i muzički i tekstualno mnogo jači od »BENEATH THE REMAINS« albuma i mnogo je čvršći, agresivniji!

Na »ARISE« ploči govorimo o »TREĆEM SVETU« i svaka pesma je mešavina politike, socioloških problema i mistike. Ja sam posebno ponosan na tekstove pesama, jer mislim da sam uspeo ono što sam ODUVEK ŽELEO — DA PROSTIM I JEDNOSTAVNIM JEZIKOM KAŽEM KRUPNE I BITNE STVARI. Pošto ANDREAS (KISSER — SOLO—GITARISTA) i ja ravnopravno pišemo materijal, čini mi se da razmišljamo kao jedan i da se ta skladnost ogleda u našim stihovima.

Od »ARISE« do »INFECTED VOICE«, svaka pesma odražava naš novi stav prema ljudima i životu uopšte, jer smo se dosta promenili otkako putujemo svetom. Ne mislim na promenuu onom negativnom smislu, jer smo OSTALI ISTI KAKVI SMO I BILI, već u smislu da smo SAZRELI i NAUČILI TOLIKO TOGA srećući se sa ljudima širom sveta i ušavši u mašineriju muzičkog biznisa.

★KOL'KO VIDIM, VI STE IMUNI NA ONU LOŠU STRANU TOG MUZIČKOG BIZNISA!

MAX — Zvučaće ti smešno, ali JA SE UŽASNO PLAŠIM TE MUZIČKE INDUSTRIJE! Plašim se i velikih diskografskih kuća i uporno odbijam da iz »ROADRUNNERA« pređem u jednu od njih, jer ZNAM da bih došao u konflikt sa njenim ljudima koji bi tražili da menjam svoj imidž ili muziku!

to HARD METAL AND OUR YUGOSLAVIAN BROTHERS WE FUCKIN LOVE YOU!!!! See you on tour MAX SEPULTURA

PHOTO: KONSTANTIN POLZOVIĆ

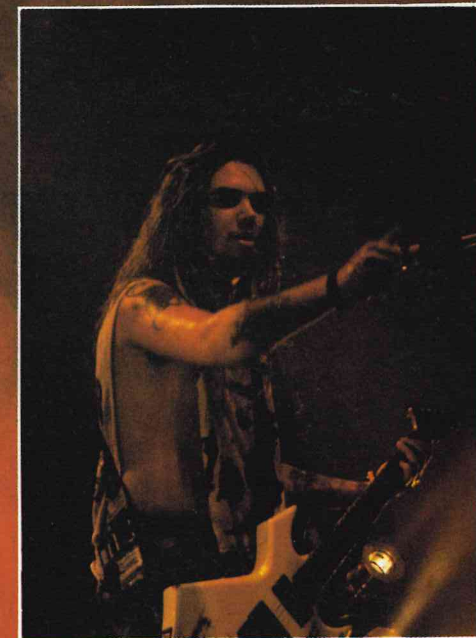

PHOTO: KONSTANTIN POLZOVIĆ

MOŽE DA PRIČA KO ŠTA HOĆE, ALI MI JOŠ UVEK RADIMO OVO IZ LJUBAVI, NE ZBOG LOVE! JA SAM SVESTAN DA SMO DANAS MNOGO ODGOVORNIJI ZA ONO ŠTO RADIMO NEGO KAD' SMO BILI SA »SHIZOPHRENIOM«, ALI JOŠ JOŠ UVEK NE SHVATAMO SNIMANJE ALBUMA I TURNEJE KAO POS'O!

★ A ŠTA ĆE BITI AKO POSTANETE ISUVIŠE SLAVNI I POZNATI?

MAX — SLAVA ME NIKADA NEĆE PROMENITI! NIKADA! Mrzim kad' se DOBRI BENDOVI pretvore u VELIKE ZVEZDE, pa ZABORAVE ljude i prijatelje koji su im pomagali! AKO NE VOLE ONE KOJI SU BILI UZ NJIH I U DOBRU I U ZLU, KOGA ONDA VOLE?!

Muzička scena je puna primera bendova kojima je SLAVA UDARILA U GLAVU — ŠTO SU VEĆI, ONI PIŠU SVE LOŠIJE PESME I POSTAJU UŽASNO OGRANIČENI... PA POGLEDAJ SAMO ŠTA SE DESILO SA ANTHRAXOM! E, svi mi iz SEPULTURE se užasno trudimo da ne uletimo u ista sranja k'o i oni i IGOR ima obavezu da me šutne nogom u dupe ako vidi da sam počeo da »LEBDIM«!

KADA SMO OFORMILI SEPULTURU, OBEĆALI SMO JEDAN DRUGOME DA ĆEMO UVEK OSTATI UNDERGRAUND BEND, AKO NE PO TIRAŽIMA, A ONO SIGURNO PO KVALITETU SVIRKE I ODNOSU PREMA FANOVIMA I LJUDIMA U OVOM POSLU! Mislim, ja sam ubeđen da će SEPULTURA UVEK biti underground bend, čak i ako bude prodavala milione ploča i postala neko veliko ime! METALLICA je prodala milione albuma i postala ogromno ime i još uvek ima underground fazon — ZAR NIJE TO DIVNO?

Znam da ih dosta bendova sad' pljuje da su se prodali i sl. , ali to čine samo iz ljubomore — za razliku od njih, ja sam još uvek veliki fan METALLICE!

»VOLIM ISTORIJU, AL' UZIMAM TEME IZ ŽIVOTA!«

★ »ARISE« JE PRVI ALBUM KOJEG STE SNIMILI U AMERICI...

MAX — Da, i to nismo radili iz nekog snobizma i da bi nam dupe videlo put, već iz želje da dobijemo što BOLJI i ČISTIJI zvuk. Sa »BENEATH THE REMAINS«, mi smo dostigli maksimum kvaliteta zvuka kojeg možeš dobiti u BRAZILU i morali smo da napravimo korak napred. Naš producent SCOTT BURNS je dosta vremena provodio u »MORRISOUND RECORDING« studiju na FLORIDI i predložio nam da snimimo »ARISE« u njemu, jer poseduje ODLIČNE USLOVE za dobijanje zvuka kakvog smo hteli. Spakovali smo se brzinom svetlosti i za samo ŠEST NEDELJA snimili celokúpni »ARISE« i bonus pesme za singlove.

★ JEDNA OD NJIH JE I OBRADA ČUVENE MOTÖRHEADOVE PESME »ORGASMATRON«...

MAX — Kada smo trebali da snimimo dodatnu pesmu za maksi-singl, dvoumili smo se između MOTÖRHEADOVE »ORGASMATRON« i BLACK SABBATHOVE »SYMPTOMS OF THE UNIVERSE«. Pošto smo svi veliki fanovi i jednog i drugog benda, danima nismo mogli da odlučimo koju ćemo pesmu uzeti, a onda smo bacali novčić i ispao je MOTÖRHEAD. Ja se iskreno nadam da je LEMMY ponosan na nas (osmeh), a BLACK SABBATH ćemo sigurno uvrstiti na jedan od sledećih singlova il' ALBUMA.

★ KO JE TVOJ OMILJENI ČLAN BLACK SABBATHA?

MAX — OZZY OSBOURNE! On je užasno KARIZMATIČNA LIČNOST i što je matoriji, sve je pametniji i sve bolje pesme piše! OZZY JE NEUNIŠTIV!

★ ODAKLE CRPIŠ TEME ZA SVOJE PESME?

MAX — NAJČEŠĆE IZ ŽIVOTA. Kad' imam vremena, dosta se bavim istorijom i volim da znam stvari iz prošlosti — kad' god dođem u neki grad, najpre pitam za njegovu istoriju, gledam da obiđem tvrđave, spomenike i muzeje. Jako volim istoriju, al' ipak najčešće uzimam teme iz svakodnevnog života! JER ŽIVOT KRIJE NEVEROVATNE PRIČE...

★ KOJE SU TVOJE OMILJENE PESME SA OVOG ALBUMA?

MAX (nakon kraćeg razmišljanja) — »ARISE«, »DEAD EMBRYONIC CELLS«, »UNDER SIEGE (REGNUM IRAE)« I »INFECTED VOICE«. Ranije mi je bilo užasno teško da pišem tekstove na engleskom jeziku, al' sad' sam se već navik'o. Mada, siguran sam da većina ljudi VAN BRAZILA još uvek ne kapira tekstove u kojima pišem O BRAZILU! (smeh)

★ PRAVO DA TI KAŽEM, ŠTO VIŠE UPOZNAJEM TEBE I IGORA, MANJE MI LIČITE NA BRAZILCE!

MAX — Verovatno ću te šokirati ovom istinom, ali IGOR i ja poreklom nismo BRAZILCI, već JUGOSLOVENI! (smeh) Ozbiljno ti kažem! Naš otac je rođen u ITALIJANSKOJ porodici, al' na JUGOSLOVENSKOJ teritoriji, tako da smo IGOR i ja neki polu-Italijani/polu-Jugovići! AL' MI VIŠE VOLIMO DA KAŽEMO DA SMO JUGOSLOVENI! Zato sam i u ovom autogramu za »HARD METAL« napisao: »Zdravo svoj našoj BRAĆI u Jugoslaviji!« IGOR i ja vas volimo, čoveče! (I to je napisao u autogramu —

PRIM. J. J.) PAULO (JR — BASISTA) nam »vadi prosek« — on jedini izgleda kao PRAVI BRAZILAC! (smeh)

★ KAKO SE TI I IGOR PRIVATNO SLAŽETE?

MAX — K'o i sva braća — čas se svađamo, čas se mirimo! Mada, kad' malo bolje razmislim, više se svađamo, jer smo POTPUNO RAZLIČITE LIČNOSTI — JA VOLIM DA PIJEM, DOK ON UOPŠTE NE PIJE ALKOHOL! MENE INTERESUJU ŽURKE I FRKA, IGORA CRTANJE I RIBE. Jesi li videla kako crta? Nisi? Crta fenomenalno, uglavnom karikature! Mene obično crta kao PSA SA BUVAMA, a sebe kao ŽAPCA. Zašto? Jebi ga, otkud' znam — valjda mu ja ličim na džukca, a on samom sebi na žabu! (smeh) (IGOR se taman spremio da nam to nacrta za »HARD METAL«, al' je otiš'o da nađe odgovarajući flomaster, našao ga kod jedne lepe obožavateljke i ... nije se ni vratio do nas! A mi ga iz RAZUMLJIVIH RAZLOGA nismo ni tražili! — PRIM. J. J.)

Ja se trudim da koristim pravo starijeg, al' kad' se pofrkamo, jači pobeđuje! Kad' smo rođeni? IGOR 4. SEPTEMBRA 1970. a ja 4. AVGUSTA 1969. Ja sam kao LAV jači od njega kao VAGE? Ne razumem se ja u taj horoskop — znam samo da njega više ribe jure! (smeh)

★ Jesi li sujeveran?

MAX — JESAM. Ne preterano, al' se trudim da zaobiđem merdevine, crne mačke, trinaest kao broj i slična sranja. Znaš li ti da posedujem neko SEDMO ČULO? Poput životinje osetim kad će neka beda da me snađe, kad' mi se neko blizak razboli, kad' mi neko nešto sprema iza leđa...

★ I ŠTA RADIŠ U TAKVIM SITUACIJAMA?

MAX — Ništa, jer verujem da ne možeš pobeći zlim silama — ako nesreća hoće da te snađe, ona će te i snaći!

»NIKAD' NE OČEKUJ DOBRO OD SUTRAŠNJICE!«

★ ČEMU ONDA »SEDMO ČULO«?

MAX — Valjda da te upozori! Kad' osetiš da će ti se nešto loše desiti, ti si se tim osećanjem već automatski PRIPREMIO na to zlo, a što si više pripremljen, to ćeš se lakše ODBRANITI! Sedmo čulo ti sprečava onaj šok-efekat i čuva te od stresa... Mada, kada trebaš da odlučiš između SEDMOG ČULA i MOZGA, nađeš se u glupavoj situaciji...

★ KAKO STE PROŠLI NA ČUVENOM FESTIVALU »ROCK IN RIO«?

MAX — Za moj pojam odlično! Dana 23. JANUARA '91. imali smo tu čast da otvorimo »Metalno veče« i sviramo pred 100.000. LJUDI zajedno sa veličinama kao što su JUDAS PRIEST, MEGADETH, GUNS N'ROSES, QUEENSRŸCHE I FAITH NO MORE. Publika je načisto poludela i mislim da nam je to bio jedan od NAJBOLJIH koncerata u životu!

★ KO JE PO TVOM MIŠLJENJU BIO NAJBOLJI OD METALACA U RIJU?

MAX — Ubedljivo JUDAS PRIEST i FAITH NO MORE!

★ GDE BI PRE SVRSTAO SEPULTURU — U SPEED ILI THRASH METAL?

MAX — Ni u speed, ni u thrash... Pazi: MNOGO NAM JE VAŽNIJE DA BUDEMO DEO TE MUZIČKE SCENE I DA LJUDI VOLE NAŠE STVARI, NEGO DA LEPIMO ETIKETE NA MUZIKU I DELIMO FANOVE NA SPEEDERE I OSTALE!

JA LIČNO VOLIM RAZLIČITE VRSTE MUZIKE — i speed, i thrash, i kill, i death, i punk, i industrial... I mislim da SEPULTURA svira mešavinu naših omiljenih vrsta muzike!

★ JESI 'LI TI TO REKAO: PUNK?

MAX — Jesam! SID VICIOUS je moj veliki idol i moja životna filosofija se dosta poklapa sa njegovom. JA NE MISLIM PUNO NA BUDUĆNOST I VERUJEM DA JE ŽIVOT IGRA I IZAZOV. Volim da uživam u svim stvarima koje mi život purža i drudim se da svaki dan živim kao da mi je posledlji. I ako mogu bilo kakav savet da dam fanovima, onda on glasi: »NIKAD' NE OČEKUJ DOBRO OD SUTRAŠNJICE!« Što vreme više prolazi, ljudi i stvari se sve više menjaju i sve manje su šanse da ćeš se uklopiti u njih! NEKA TI SVAKI DAN BUDE NOVI IZAZOV I DANAS UZMI SVE ŠTO POŽELIŠ — SUTRA GA VEĆ MOŽDA NEĆE BITI!

★ KOLIKO SE TVOJ PRIVATAN ŽIVOT PROMENIO OTKAKO SI POSTAO POPULARAN?

MAX — Gotovo da se uopšte nije ni promenio! Jedina razlika je što danas dosta putujem INAČE SAM OSTAO ISTI! Uglavnom se družim sa normalnim ljudima tj. ljudima koji nemaju nikakve veze sa muzikom niti muzičkim biznisom... Znaš li da imam roudija koji je sa nama već SEDAM godina?

Ja nemam puno prijatelja, al' one koje imam — to su oni PRAVI! Sa nekima od njih se družim još od detinjstva!

★ IMAŠ LI NAMERU DA SE PESELIŠ U AMERIKU?

MAX — Teško da će to da se desi... Još uvek živim u SAN PAOLU i jedino što mi tamo smeta je ta jebena vrućina! Svakog božjeg dana sunce peče k'o ludo i ja hoću da umrem od vrućine!

Znaš, užasno vam zavidim na planinama i snegu kojeg imate! Po onome što sam video, JUGOSLAVIJA ima odličnu klimu, PA BIH PRE MOGAO DA SE DOSELIM KOD VAS, NEGO U AMERIKU! Ako ne kod vas, a ono barem u BAVARIJU — tamo imam i pivo i planine! (smeh) Al' kod VAS zato imam rakiju i dobre ribe...

★ ŠTA PRIVATNO VOLIŠ DA SLUŠAŠ?

MAX — uglavnom hard core i industrial rock. Omiljeni bendovi su mi MINISTRY i RATOS DE PORAO. Čuj, sad' bih stvarno morao da se...

★ PRIPREMIŠ ZA KONCERT?

MAX — ma kakvo pripremanje — ja samo stavim gitaru oko vrata i dogovorim se sa ostalim o rasporedu pesama i pravac bina! Nema ti kod nas tapiranja i foliranja — ŠTO SMO VAN BINE, TO SMO I NA NJOJ! Evo ti nagrade za ljude i 'ajd' da smislimo nešto pametno za kraj!

★ 'AJDE!

MAX — SEPULTURA JE BEND ČETVORICE LJUDI KOJI NAJPRE BRINU ZA SVOJE FANOVE I SVOJU MUZIKU, PA TEK ONDA ZA SVE OSTALO! MOŽDA SAD' I NISU NEKA SREĆNA VREMENA, ALI MI ĆEMO ŠTO PRE DOĆI U JUGU I ODRŽATI TURNEJU! VOLIMO VAS I ŽIVELI!

SUPER-EKSKLUZIVNO: JADRANKA JANKOVIĆ

A VERY SPECIAL THANX TO: DARJO ROT, GLORIA, ALEXANDRA DURRIE, MAX CAVALERA, IGOR CAVALERA, PAULO JR., ANDREAS KISSER, ALJOŠA AND ALL OTHER SERBS FROM SLOVENIA! WE LOOK FOWARD TO SEE YUO IN YUGOSLAVIA!

MAX CAVALERA I SEPULTURA VAS NAGRAĐUJU!

DOK SVI NEŠTO UZIMAJU, MI SAMO DAJEMO! SEPULTURA, MAX, »NIKA DISTRIBUTION« I »HARD METAL« VAM POKLANJAJU SLEDEĆE:

I NAGRADA: RARITETNI »ARISE« CD SA VIŠESLOŽNIM OMOTOM TJ. PLASTIFICIRANIM POSTEROM BENDA

II NAGRADA: »ARISE« CD U KLASIČNOM PAKOVANJU

III NAGRADA: ZNAČKA/BEDž I POSTER SEPULTURE

UKOLIKO ŽELITE DA POSTANETE VLASNIK-CA JEDNE OD NAGRADA, POPUNITE OVAJ KUPON I ODGOVORITE NA PITANJA: KOJI JE »ARISE« SEPULTURIN ALBUM PO REDU? ODGOVORE ŠALJITE NA ADRESU: »HARD METAL«, P. FAX 70, 21000 NOVI SAD, S OBAVEZNOM NAZNAKOM: »MENE FURA SEPULTURA!« SREĆNO!

SEPULTURA KUPON

Odgovor ______________________

Ime i prezime ______________________

Adresa ______________________

Mesto ______________________

FAN MAIL

...vo nas opet, zajedno u trećem bro-u sa novom »FAN Post« rubrikom. ...obijamo svaki dan ogromne količi-ne vaših pisama i pošiljki, ali neka ...as to ne brine jer bukvalno svako ...aše pismo i predlog sa pažnjom či-...amo i uvažavamo. Puno vas nas je ...italo u vezi budućnosti HARD ME-...AL magazina zbog zategnute situa-...ije. Mi i dalje radimo, bez obzira na ...ve, redovno ćemo izlaziti, znači i ...alje početkom svakog meseca a ...bog problema sa distribucijom ...redlažemo svima da se pretplate ...a naš časopis jer je to trenutno ...ajsigurniji način da bi svaki broj ...obijali blagovremeno. Za sve one ...oji nisu na vreme nabavili prethod-...e brojeve, zahvaljujući ljubaznosti ...aše štamparije doštampali smo do-...atne količine prvog i drugog broja. ... uslovima nabavke čitajte na unut-...ašnjim stranama. Pošto je i dalje ...eliki broj vaših pitanja usmeren ka ...određenim informacijama oko poje-...nih albuma, naziva pesama, ime-..., datuma rođenja i bračnog stanja ...nogih muzičara, ponavljamo svi-...a da za odgovore takve vrste pita-...a možete postavljati i telefonom i ... svaki radni dan od 11—13 na na-... redakcijske telefone: ...21/624-178 i 021/623-473. Bukval-... sve što je u vezi sa heavy metal ...enom možete da na s pitate, mi ...emo vam odgovoriti, a najinterean-...ija pitanja i odgovore ćemo objavi-... na ovim stranicama. Možete nam ...ati i vaše priloge o određenim gru-...ma ili događajima, naše stranice ... vam svima otvorene za saradnju. ...kođe i najzanimljivije crteže i pri-...ge ćemo objaviti! Svu poštu može-... da nam šaljete na adresu: HARD ...ETAL, P.P. 70, 21000 Novi Sad

HARD METAL . . . yes!

Prvi pravi heavy metal magazin, jer se, fala Bogu, neko sjetio da i to napravi. S nestrpljenjem čekam svaki novi broj vašeg časopisa. Drugi broj je puno bolji od prvog i ako tako nastavite postaćete pravi svjetski magazin. Ja inače primam HARD ROCK MAGAZINE iz Švicarske, pa mogu da uporeduđujem. Približili ste im se i po kvalitetu papira i po kvalitetu sadržaja. Jedina mana su vam posteri. Trebali bi biti veći. Inače najviše slušam glam i sweet, a volim ponekad čuti i thrash i speed. Napišite nešto o »Clash Of The Tytans« koja trenutno hara po SAD-u.

Pozdrav: Marin iz Rijeke

Konačno dočekasmo pravi HM časopis. List je super, najviše pohvala prenosim Jadranki za sjajne intervjue sa SLAYER i MEGADETH. Dabogda izlazi dva puta mesečno, jer je mesec dana dug peirod za čekanje HARD METALa. Predlažem intervjue sa KING DIAMOND, RAGE, KREATOR, SODOM i nemačkom grupom BLIND GUARDIAN, a ako ne intervju ono bar neki članak. Najbolji ste list u Jugi i samo tako nastavite.

666 pozdrava od Srđana »Mortal Enemy« Araye

Zdravo!

Kad sam ugledao HARD METAL u trafici, pitao sam se da li je ovo moguće da izađe ovakav časopis u Jugi. Ipak je moguće, pa zato puno hvala Jadranki i Konstantinu. U prvom broju mi se sviđaju tekstovi o MEGADETH, a veliko prijatno iznenađenje je bilo i rubrika DEATH METAL. Za drugi broj stvarno nemam reči, stvarno je super. Želeo bih intervju i poster sa KREATOR.

Molim vas objavite ovo pismo u trećem broju jer je reč o opkladi.

Dragan Jelić iz Miloševca

Kole, Jadranka & CO, HARD METAL je super! Samo nastavite tako!

Bobby Nikolov, Kočani

Zdravo svima u HARD METALU!

Šaljem svima velike čestitke a posebno Koletu i Jadranki. Očigledno Bog se smilovao i poklonio nam pravi HM magazin. Drugi broj je svojim novim kvalitetom papira i kolora stao rame uz rame sa METAL HAMMEROM (iako je za mene najbolji na svetu). Svida mi se sve jer za svakog ima ponešto, od hard rocka do deatha. U naš kraj i okolinu HARD METAL stiže veoma kasno, prvi broj je izašao krajem maja a ovaj novi tek 1. jula, tako da ona besplatna ulaznica za koncert ANNATHEME nije više važila. Potrudite se da što redovnije izlazite, iako znam da to nije uopšte lako u ova današnja vremena.

Tomislav Žegura, Tivat

Prvi put se javljam redakciji vašeg lista, koji je zaista izuzetan. Naš informativni muzički prostor je stvarno siromašan listovima uže specijalnosti, pa je pojava ovakvog jednog značajan korak. Mislim da je HARD METAL izuzetan, jer zastupa sve pravce. Imam jedan predlog: naime, mnogi čitaoci su i muzičari, pa bi bilo dobro i korisno da otvorite rubriku oglasi za prodaju instrumenata ili da objavite adrese proizvođača i distributera muzičke opreme.

Antun Tevšić, u vojsci u Mostaru

Zdravo mom najdražem listu HARD METAL-u!

Zovem se Ivana, imam 15 godina i živim u Zvorniku. Obožavam grupu ANNATHEMA iz Novog Sada a pogotovo njihovog pevača Fancuza. Želela bih da znam koliko on ima godina i kakav tip devojaka voli. Ovde u Zvorniku nas ima dosta što volimo ANNATHEMU pa bi želeli da dođu i da održe jedan koncert kod nas. Zbog svega ovog molimo redakciju HARD METALa da u sledećem broju objave intervju sa Francuzom i što više njegovih slika. Veliki pozdrav svima u redakciji a pogotovo Koletu.

Poštovani zdravo!

Počeli ste lijepo, može se sa pravom reći. Posle prestanka izlaženja lista POP ROCK, HARD METAL je došao u pravi čas. Moje je mišljenje da list ne bude samo »heavy metal«, nego da bude i starog, dobrog »hard rocka«. A kako vidim, ustupili ste mesto legendama PURPLE-u, HEEP-u, SABBATH-ima.

Neka i metalaca, neka i njih među nama, starim frikovima, mi treba da se poštujemo i volimo. Samo nastavite tako.

Ostajte u zdravlju
Frikovi, Kakanj

Obožavam speed, thrash, death, black metal. Vi ste prava stvar. Napišite nešto o domaćim grupama SARCASM i ANNATHEMA. Onaj intervju sa BLOODBATH je prava stvar. I ja imam bend, zovemo se SCREAMS i uskoro ćemo snimiti demo pa ćemo vam poslati. Samo napred, svi metalci su sa vama.

Killer, Zagreb

Hello!

Mislim da ne postoje reči koje mogu da opišu moje oduševljenje. Prošla su već puna tri sata od kako listam, to jest »gutam« drugi broj HARD METALa. O tome da ste se fantastično poboljšali neću da govorim. Hoću samo da kažem da ste jedna od retkih lepih stvari u ovoj usranoj svakodnevici koja me tera da idem dalje. I baš kada sam zapala u bednjak, ugledam u trafici Mikea, kupim HARD METAL i osetim se ponovo srećno i zadovoljno. Zato sam vam bezgranično zahvalna za sve što ste uradili za metalski narod i dajem vam punu podršku da istrajete u svemu i da konačno dokažemo beskičmenjacima da smo mi metalci dovoljno jaki da dobijemo svaku bitku, pa tako i ovu za širenje heavy metala.

Svima želim puno sreće i puno snage »za dalje«

Boni, Bgd

Pa ljudi, da li je to moguće?

Već sam bio počeo da gubim nadu da više nećete ni izaći zbog svih ovih gluposti, kad sam posle jednomesečnog svakodnevnog silovanja lokalne prodavačice novina s pitanjem »Da li je izašao novi HARD METAL«, dobio potvrdan odgovor, mome oduševljenju nije bilo kraja. Vi ste CAREVI. Super hartija, skoro sve u boji, sadržaj fantastičan. Prosto nisam mogao da poverujem da magazin koji držim u rukama mogu da čitam, jer sam takav kvalitet viđao samo kod nekih nemačkih i engleskih listova. Najzad i mi, heavy metalci imamo svoj magazin. I to kakav. Svi cvećari i ostali mamlazi mogu da se pokupe sa svojim idiotskim nazovi muzičkim novinama. Predlažem da se vama u čast ime grada Novi Sad promeni u HARD METAL. A po imenu i prezimenu svakog od vas treba nazvati po jednu ulicu u ovom gradu.

Milan iz Novog Sad

HARD METAL vam je stvarno super. Najbolji ste časopis u Jugi. Samo jedno me brine: ako se Jugoslavija raspadne, da li će HARD METAL moći dolazit u Hrvatsku? Ja se nadam da hoće. Demo rubrika vam je za svaku pohvalu. Napokon da neko tim mladim bendovima da šansu. Imam i nekoliko predloga za vas. Bilo bi dobro kada bi u HARD METAL stavljali postere slika sa ploča i maskote nekih grupa. Toliko od mene i ne zaboravite: Juga je puna metalaca koji već jako dugo čekaju ovakav časopis. I hvala Bogu (to jest Đavolu) da se neko odlučio štampati ovako nešto. Sve najbolje i samo tako nastavite.

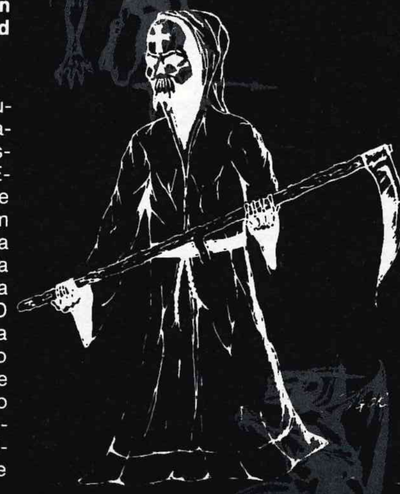
Ivica Gudeljević, Županja

POZDRAV SVIM „NAJTEŽIM" METALCIMA!!!
POZDRAV „HARD" METAL" REDAKCIJI!!!
JA ŽIVIM U NOVOM (THRASH) SADU I SLUŠAM SAMO NAJTEŽI METAL (GRIND, SPEED, DEATH I THRASH). IMAM SAMO JOŠ JEDNOG „TEŠKOG" DRUGA KOJI ŽIVI U PULI. ZBOG TOGA NEKAD SE OSEĆAM UŽASNO KAD NEKO POČNE DA HVALI FUCKIN' GUNS'N'ROSES ILI SKID ROW (TADA GA VEROVATNO OTERAM U MATERINU). MEĐUTIM, NE PIŠEM TI ZBOG TOGA. KAD SAM SI UBACIO PRVI NUMBER HARD METALA ODLEPIO SAM NA PATOS. PRVI PUT I TO U NAŠIM NOVINAMA SAM NAŠAO INTERVJU S GRUPOM NAPALM DEATH. TO JE BILO NAJLEPŠE OSEĆANJE NA SVETU. A U DRUGOM NUMBER HARD METALA SAM SE PODIG'O SA PATOSA, JER SI U NJEGA UBACIO VIŠE ONIH FUCKIN' HEVIĆA.
ZATO PREDLAŽEM DA U SLEDEĆEM NUMBERU HARD METALA UBACIŠ VIŠE „TEŽIH" STVARI - NPR.: PESTILENCE, OBITUARY, DEFECATION, NAPALM DEATH, SLAUGHTER (ONU GRUPU ŠTO JE IZDALA ALBUM „STRAPPADO"), DESTRUCTION, SODOM, D.R.I., M.O.D., ATROPHY, CARCASS, TERRORIZER, BOLT THROWER, ...

PAPA VOIVOD

P.S. NEMOJ DA TRASHIRAŠ OVO PISMO U KANTU - PLEASE!
HVALA UNAPRED! OVO JE BILA KRITIKA, A POHVALE STIŽU KAD IZDATE SLEDEĆI BROJ HARD METALA. MNOGO SREĆE!!!!

Poštovani uredniče i redakcijo HARD METAL magazina!

Hteo bih puno da vas pohvalim i da vam poželim puno uspeha i sreće i daljem radu. Smatram da vam je list izvrstan. Zaista se jako dugo čekalo da bi i heavy metalci dobili CEO svoj magazin. Vidno ste se poboljšali drugim brojem a posebno bih pohvalio povećanje broja kolora i puno lepšu i sjajniju hartiju. Jako mi se dopada i to što ste počeli da forsirate domaće grupe o kojima stvarno do sada niko nije pisao. Lepo je to što organizujete koncerte na koje pozivate i grupe iz različitih krajeva zemlje. Nadam se da ova politička situacija neće uticati na vas, da ćete i dalje ostati ovako dobri.

Franjo Sućur, Slavonski Brod

NEW FACES

PINK CREAM 69

Da je rock-biznis sve više industrija pokazuje i hiperponuda bendova. Naime, broj im se u poslednje vreme nenormalno povećao. Kao da ih štancuju ispod prese, svi su lepo upakovani [illegible] dobrom produkcijom, pa [illegible]vek pri odabiru može i pre[illegible]. Ovo pogotovo važi za »nova lica«. Ranije nismo imali prilike [illegible] ih vidimo, tako da je prvi susret i utisak koji ostave veoma bitan. Zato [illegible]mo se potruditi da bendovi [illegible] predstavljamo na ovim (a i svim ostalim) stranama budu što kvalitetniji.

Jedan takav (kvalitetan) je i nemački bend PINK CREAM 69. Navikli smo da tokom poslednje decenije iz Nemačke dolazi dosta toga dobrog. Od tadašnjih pionira heavy-rocka iz tih krajeva — SCORPIONSA sadašnji bendi su imali šta da nauče. Posle njih svetska scena je dobila dosta dobrih muzičara koji su formirani u Nemačkoj, ali su svojim kvalitetom brzo prešli i granice Evrope. ACCEPT, HELLOWEEN, WARLOCK (Doro), BONFIRE su samo neki od bendova koji su se pojavili u prvoj polovini osmadesetih. Te grupe su uradile sve što je bilo potrebno i za sebe i za ostale Nemačke bendove, tako da su se neki od njih mirne duše raspali i otišli u »legendu«(ili rade solo projekte). Za njima je u drugoj polovini i krajem prošle decenije naišao talas speedthrash bendova, ostavivši za sobom grupe DESTRUCTION, RAGE, KREATOR, SODOM, TANKARD...

Kako posle jednog talasa dolazi drugi tako u poslednjih par godina imamo prilike da vidimo i čujemo bendove iz novog sweet-glam-heavy-rock talasa. Tu spadaju bendovi poput V2, MADMAX, CASANOVA i svakako jedan od boljih predstavnika i začetnika tog talasa PINK CREAM 69.

Grupu čini uobičajeni heavy-kvartet: pevač ANDI DERIS, gitarista ALFRED KOFFLER, bubnjar KOSTA ZAFIRION i basista DENNIS WARD. Počeli su u za njih nezgodno vreme, objavivši svoj prvi album 1989. Debi »Pink Cream 69« je urađen u fazonu veoma dobrih TNT, što je samo plus, ali tada nisu naišli na veću prođu kod fanova. Tada svirajući uglavnom u manjim prostorima (klubovima), ispekli su zanat i za početak ove godine pripremili novu ploču. Drugi album nazvan »One Size Fits All« je više nego prosečan za bend takvog kalibra kao što je PINK CREAM 69. Svojim glasovnim mogućnostima se izdvaja pevač Andi, a da po talentu nisu daleko od njega ni ostali u bendu dokazuju i veoma dobre »Ballerina« i »Do you Like It Like That«, pesme koje su rađene za hit - singlove.

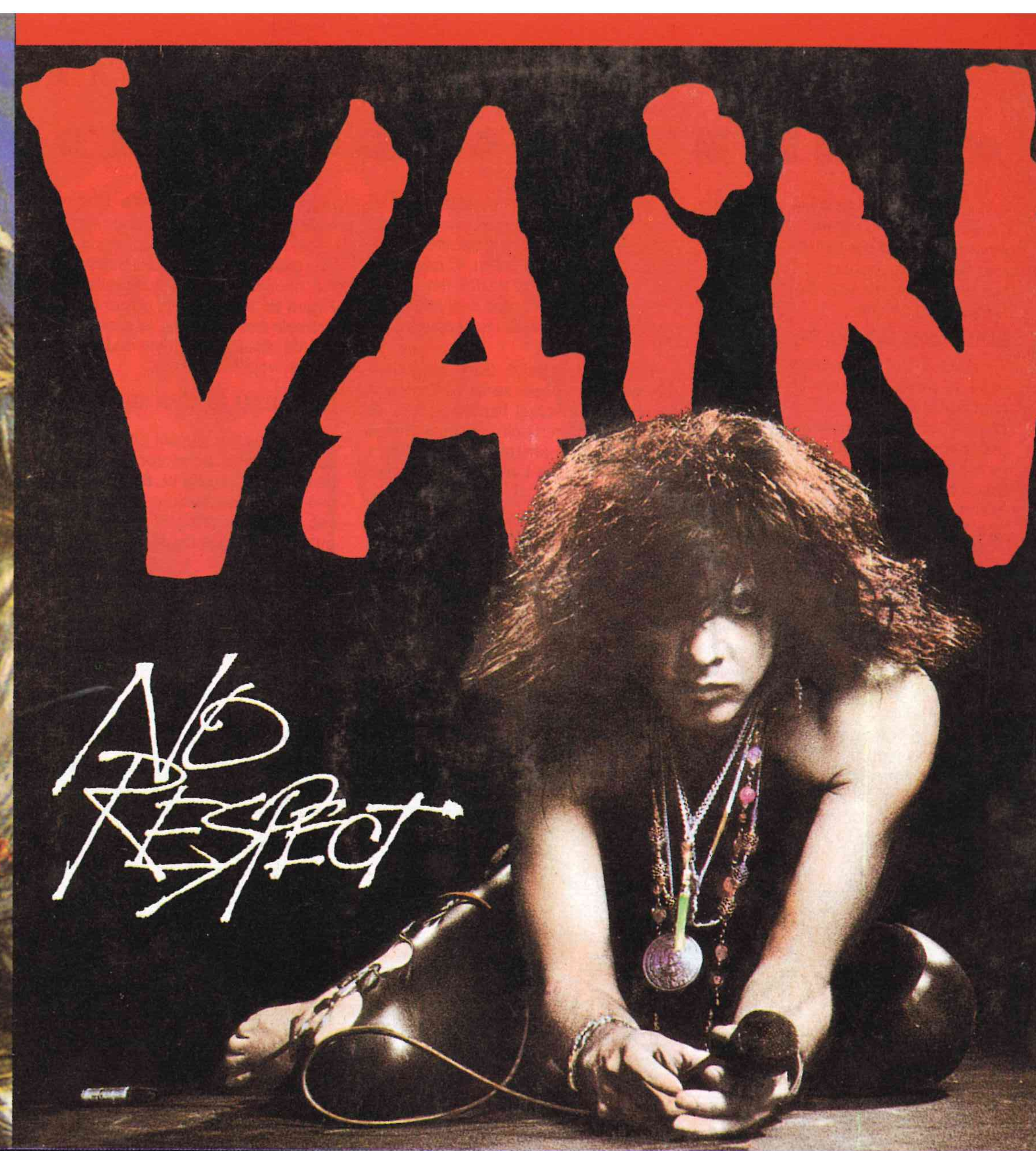
Ni ostatak materijala nije mnogo lošiji, ali imaju dosta toga staromodnog u pristupu pesmi. Naime, drže se starih, proverenih standarda po kojima se pravi dobra stvar. Nadam se da će to s vremenom promeniti, a da su PINK CREAM 69 dobar bend i u živo pokazuje i vest da su upravo ovih dana na uspešnoj evropskoj turneji (nastupaju po klubovima i manjih halama) sa nešto mlađim, ali popularnijim britancima LITTLE ANGELS.

Uz konstataciju da ih je pod svoje okrilje uzela kompanija »Warner/Chappell«, želimo im da urade nešto više u karijeri, a jedini uslov je da se u međuvremenu ne raspadnu.

Goran Nikolov

VAIN

Beše to pre dve godine, kada se u emisiji »Headbangers Ball« pojavila čupava petorka iz San Franciska nama danas poznata kao Vain. Bend u sastavu: Davy Vain (vokal), Tom Richard (bubnjevi), Dany West i James Scott (gitare) i Ashley Mitchell (bas) je mlatio metrima kose i pevao o seksu, kao neizbežnom pratiocu urednog rock'n'roll života. Pesma »Beat The Bullet« sa kojom su Vain uleteli na satelitske programe bila je pun pogodak, došlo je vreme za prvi album.

»Izgledalo je da kompanija nema mnogo poštovanja prema nama jer smo iz predgrađa San Franciska. Ni mi nismo imali poštovanja prema njima. Mislili smo da je »No Respect« cool naziv za LP i da isto tako može višestruko da se shvati. Kasnije se ispostavilo da su ljudi iz »Islanda« mislili da smo mi jedan od najboljih bendova koji svira glam-metal. Mi ne tvrdimo da smo najbolji, ali smo sasvim sigurno proto dobri. Da je drugačije mi ne bismo svirali« — priča Davy Vain.

Ne respektujući nikoga Vain su objavili »No Respect« (Island 1989.). Oni su tada oslikavali jeftinu zabavu striptiz klubova iz kojih očigledno nisu izbijali, i uličnu zabavu koja se za male pare mogla naći u San Francisku.

»Neko mi je rekao da se na našem albumu mogu pronači samo pesme o seksu i ničemu više. Odgovorio sam mu da ako želi nešto više može da ode i da kupi Stingovu ploču«. — priča Davy.

U tom trenutku Vain su po svojoj glam pojavi više delovali kao bend iz Los Anđelesa, nego kao momci koji su odrasli u Haight-Ashbury aveniji. Frustracije koju su doneli iz »loše« sredine im nisu dozvolile da prodaju dušu za ugovor sa disko kućom, tako da su Vain ostali dosledni sebi i svojim zanimacijama.

»Mi smo ponosni što smo iz San Franciska. Drago nam je da smo odrasli u Haight—Asburyu, zbog toga što to mesto ima rock-istoriju. Takođe želimo da San Francisku vratimo nekadašnju rock slavu. Od novijih bendova jedino je Metallica uspela u tome. Ali ovde su odrasli i Janis Joplin i Jafferson Airplane, ta činjenica nam je još više godi. Oni možda nisu imali intenzitet Van Halena, ali su isto tako važni za rock istoriju. Želja nam je da budemo pokretači rocka koji će u devedesetim da dolazi iz Haight-Ashburya.« — govori Davy.

Podupirači čoškova iz striptiz-barova su opet u akciji. Ovaj tekstić neka vam posluži kao uvod za upoznavanje sa Vain kada njihov novi album bude izašao. Po vestima sa zapadne obale, puno žestokog glam metala i meke pornografije uskoro dolazi na vaše gramafone ili CD-e.

David Vartabedijan

S V I R A J T E   I   U Č I T E   S A   N A M A !

GUITAR SCHOOL by AL PITRELLI

HARMONSKI I MELODIJSKI MOL

Ovog meseca naučićemo još **dve** ɔlske (eolske) varijante. To su **har-ɔnska i melodijska molska skala.** Mo-ɪo vas da pažljivo pratite moja objaš-ɪnja i da imate na umu da ona važe za **moll** kao i obično.

ʌRMONSKA MOLSKA SKALA

Harmonska molska skala je molska ala sa **povišenim sedmim** stupanjem **di figuru br. 1).** To znači da je **sedmi** ɪpanj harmonske molske skale viši za **lustepen** od **sedmog** stupnja prirod- molske skale ili eolskog modusa **(vidi ɪuru br. 2).** Interval polustepena je jed-k rastojanju od jednog praga na vratu are.

Ako povisimo sedmi stupanj molske ale, upotpunili smo dve stvari. **Prvu,** le širimo razmak između šestog i sed-ɔg stupnja stvarajući interval male tj. **ɔlske terce (vidi figuru br. 3)** i drugu, le povišeni sedmi takođe smanjuje zliku između sebe i oktave stvarajući ɪerval male tj. **molske sekunde (vidi fi-ɪru br. 4).**

Danas se **Harmonska molska skala** ɪodi uglavnom u klasičnom ili tzv. **ɪeo-klasičnom« stilu,** ali igra značajnu ɔgu i u drugim stilovima muzike i to ne ɪmo kao brzi pasaž.

Yngwie Malmsteen, po meni jedan od najboljih »neo-klasičara«, koristi harmonski mol, kao i ostala klasične tonalitete i to radi veoma dobro. Vi pak imajte na umu činjenicu da postoji mnogo dobrih gitarista koji koriste ovaj **isti** tonalitet na **različite** načine i to veoma efikasno.

Pažljivo poslušajte **Gary Mooreovu** pesmu **»The Loner«** sa **»Wild Frontier«** albuma. **Gary** koristi harmonski mol na veoma suptilan način. Instrumentalne balade su moja omiljena vrsta pesama i mislim da je **»The Loner«** jedna od najboljih.

Randy Rhodes je takođe bio jedan od velikih gitarista koji koriste istu skalu na veoma melodičan način. Solo na kraju pesme **»Mr. Growey«** sa **»The Blizzard Of Oz«** albuma sadrži divne melodije koje uglavnom potiču iz **D-moll** harmonske skale.

Ovaj tonalitet koriste i neki fenomenalni **jazz fusion** svirači. **Pat Martino** je moj omiljeni svirač ovog stila, jer je koristio veoma modernu tehniku za vreme u kojem je živeo. Bilo bi dobro kada bi poslušali pesmu **»Line Games«** sa **»Joyous Lake«** albuma. Nažalost, album je izdat davne **1976.** godine za diskografsku kuću **»Warner Brothers«** i teško se nalazi, ali je zato zaista vredan truda.

Pat koristi povišen sedmi ton skale kao prolaznicu, što stvara veoma efektnu, cool melodijsku liniju koja se menja. **Figura br. 5** predstavlja primer jedne od **Patrovih** fraza. Sviratje je preko **A-moll** akorda koristeći i **F7** (time možete razviti i neke svoje, nove ideje).

MELODIJSKA MOLSKA SKALA

Šesti i sedmi stupanj prirodnog mola su povišeni za polustepen (ako idemo naniže — **vidi figuru br. 6).** Znam da vas ovo sad malo zbunjuje, ali pošto smo već govorili o prirodnom molu, ovoga puta ćemo se pozabaviti **samo rastućim delom skale.**

Ako se izvodi kao skala, **melodijski mol** može biti zbunjujući zato što druga polovina zvuči **isto** kao i durska skala. Ako povisite šestu i sedmu, jedina nota koja potvrđuje mol je snižena treća **(tzv. mala terca — prim. D. J.).** Koriste elemente ove skale za stvaranje novih melodijskih ideja.

Ja lično ne volim da koristim oba povišena intervala u istoj fazi. Ili koristim mol sa povišenim sedmim ili šesti stupanj melodijskog mola sa razrešenim sedmim. To se četo naziva i **Dorskim modusom (vidi figuru br. 7).** Dorski modus je drugi modus iz durske sakle. Počinje od drugog stepena dura i svira se kroz jednu oktavu **(vidi figuru br. 8).** Tako dorski modus u **C-duru** postaje **D** dorski modus. On je, u stvari, molska skala sa povišenim šestim stupnjem.

D-moll ili **Deolski modus** sadrži **snizilicu B.** Pošto je **D** dorski modus iz **C-dura** koji nema predznak, zvaćemo ga molskom skalom sa povišenim šestim ili jednostavno: **dorskim modusom.** Pokušajte da svirate **A dorski modus** preko **A-moll akorda.** Slušajte kako nota **Fis** reaguje na promene (vidi figuru br. 10 za fingerings /prostored/)

Pa, to bi bilo sve za ovaj mesec. **Srećno i trudite se da uvek budete melodični! Slobodno mi pišite na adresu:**

Al Pitrelli
Jesse's Gang Productions
P. O. Box 1064
East Northport, N. Y. 11731 — 0543
U.S.A.

Voli vas Al

prevod i transkripcija: Draško Janković

Figura 1 — HARMONSKI a-moll
VELIKA SEPTIMA

Figura 2 — PRIRODNI a-moll (EOLSKI a-moll)
MALA SEPTIMA

Figura 3
MALA (MOLSKA) TERCA

Figura 4
MALA (MOLSKA) SEKUNDA

Figura 5

Figura 6 — MELODIJSKI a-moll
NAVIŠE, VI i VII STUPANJ SU POVIŠENI!
NANIŽE, ONI SU RAZREŠENI!

Figura 7 — DORSKI a-moll (PRIRODNI MOLL SA POVIŠENIM VI STUPNJEM)

Figura 8 — C-dur
D DORSKI MODUS

Figura 9 — d-moll
MALA (MOLSKA) SEKSTA

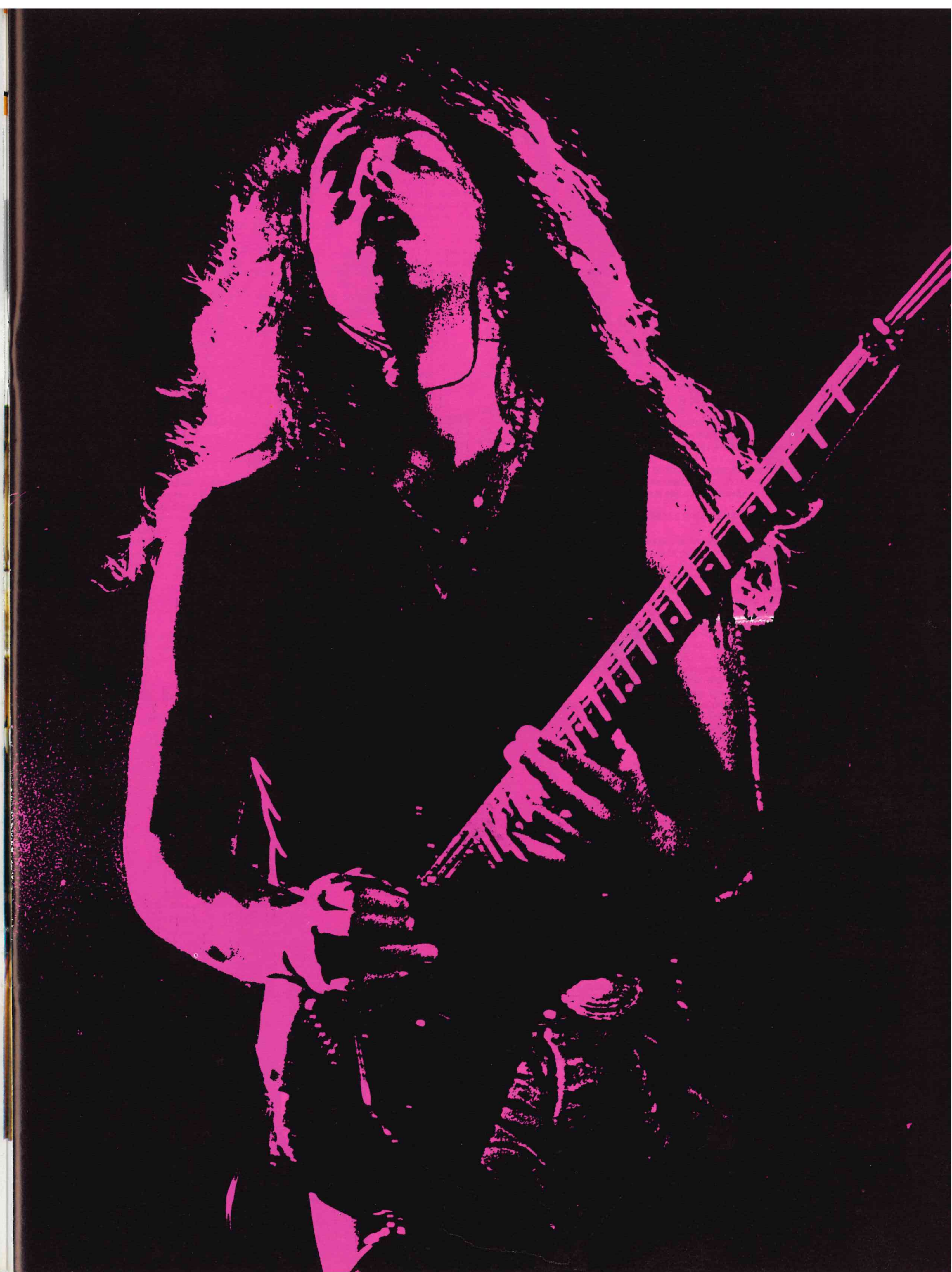
d-dorski modus
VELIKA SEKSTA

PRSTORED — HARMONSKI a-moll

MELODIJSKI a-moll

a dorski modus

* SVIRAJTE d DORSKI MODUS NA DESETOM PRAGU NA NIŽOJ E ŽICI I NA PETOM PRAGU NA A ŽICI

EKSTRA EKSKLUZIVNO!

MIKE TRAMP

Photo: William Hames/Atlantic

THUNDER AND LIGHTNING

Kada smo pokrenuli »Hard Metal«, dali smo reč sebi i drugima da ćemo uvek biti na pravom mestu u pravo vreme. Tako je bilo i ovog puta — Jadranka Janković je uhvatila Mike Trampa i White Lion samo tri nedelje pre raspada benda — basista James lomenzo i bubnjar Greg D'Angelo zauvek su napustili »Belog lava« i to u sred američke turneje!

Gitarista Vito Bratta i pevač Mike Tramp će svakako nastaviti sa radom, ali su momentalno potpuno izolovani od javnosti i izbegavaju bilo kakvu izjavu za štampu. Samim tim, drugi deo našeg intervjua sa »Dancem lavljeg srca« još je ekskluzivniji, originalniji, interesantniji. . . Ko zna — možda baš njime popunjavamo zlatnu stranicu istorije heavy metala!

amo da vas podsetimo — u prošlom broju **»Hard Metala«** pričali smo sa **Mike Trampom** o njegovom danskom poreklu, propustima na **»Big Game«** albumu, časovima pevanja, novom **»Lights And Thunder«** vinilu, ratu u Zalivu. . . **Part II** velikog intervjua sa **White Lionom Jadranka Janković** započinje pitanjem:

★ Kako objašnjavaš činjenicu da ste mnogo veći bend u Americi nego u Evropi?

Mike— To možda spolja izgleda tako, ali mislim da u **Evropi** imamo mnogo **vernije** fanove nego u **Americi**. U **Americi** će mnogi ljudi kupiti ploču samo zato što su je čuli na radiju, dok su ljudi u **Evropi** mnogo selektivniji. npr. kada ljudi u **Evropi** dođu na tvoj koncert, oni dođu zato što **žele** da te vide i čuju uživo, a ne zato što su im mediji napunili glavu reklamama! Za razliku od **Evropljana, Ameri** rezonuju ovako: »Subota je uveče i nemamo šta da radimo. . . Što ne odemo na ovaj koncert da »ubijemo vreme«?

Ja znam da će fanovi u **Münchenu** satima stajati na ovoj jebenoj kiši i strpljivo čekati da ih puste u halu! I ne samo to — oni su pune **dve godine** čekali da nas vide uživo, dok u **Americi** samo uzmeš **»Circus** magazin i biraš na koji ćeš koncert da ideš!

Amerika je dobra za veliki uspeh i masovnu prodaju, ali s vremena na vreme, potreban ti je lični konakt s ljudima. I zato ja volim da pevam pred evropskom publikom!

Uostalom, čućeš večeras kako pevaju sa mnom, pale upaljače i šibice na baladama i pomažu mi da se osećam **dobro**!

Hej, možda će **White Lionu** trebati još pune dve godine da postane veliki bend u **Evropi«**, ali mi smo muzičari i kao takvima, **najvažnija stvar** nam je da sviramo svake godine, jer **kontinuitet** je jedan od bitnih činioca uspeha.

S druge strane, svi žele veliki uspeh i svi žele da budu **Guns N-Roses,** ali i taj Gunsov uspeh može da bude opasan na izvestan način! **Zato bolje budi ono što jesi, nego nečija loša kopija!**

Mi želimo da budemo ono što jesmo — da pišemo i pevamo pesme i da idemo na turneje. **Mi smo poput cirkusa, poput Cigana — putujemo svetom, uveseljavamo ljude i živimo od toga!**

»NISAM ZVEZDA, JA SAM KLINAC SA SELA!«

★ Ali kako u svemu tome ostaješ ovako normalan i prirodan?

Mike — Za tebe sam normalan i prirodan, zato što me dobro kapiraš i poznaješ, ali sam zato za mnoge druge ljude uobraženi idiot. . . Kada sutra budeš otišla na **Donington,** mnogi ljudi koji me ne znaju reći će ti da sam težak, ohol, uobražen i asocijalan. Jer mnogi od njih su me sreli samo u nekom baru i ja se nisam smeškao, niti se grlio sa svakim, već sam bio **jako ozbiljan, relaksiran i tih.** I pošto se od tipa koji se bavi rock'n'rollom očekuje sve drugo sem ozbiljnosti i povučenosti, onda je najlakše da se takvo ponašanje tumači kao oholost i uobraženost.

A prava istina leži u činjenici da sam ja klinac sa sela koji obema nogama čvrsto stoji na zemlji — ne volim limuzine, kuće sa poslugom i bazenom i nisam baš dobar u glumljenju zvezde!

Većina ljudi želi da postanu zvezde i kada dobiju tu šansu, oni se tako i ponašaju. Za razliku od njih, ja imam drugi problem: da naučim da postanem umišljeni govnar! Doduše, neki put i ja ispadnem govnar u nečijim očima, ali ne zato što to hoću, već zato što najčešće **nemam vremena** da pričam sa novinarima ili fanovima!

Ja sam navikao da budem svoj i nije važno da l' sam ja sad' predgrupa ili glavni bend — ja ću uvek pričati sa tobom na isti način! Ja bih to isto odgovarao na ova pitanja i da sam prodao deset miliona ploča i da sam veći od Guns N-Roses!

Uvek pričam ono što mislim, a kad bi me press agenti i napamet naučili žvaku za novinare, ja bih **najmanje jednom** zaboravio delove te »žvake« i šta bi se onda desilo? Izblamir'o bih se k'o budala! E upravo zato nikada ne bih mogao da postanem glumac, jer ne znam da glumim! **Ja mogu da budem samo ja i to radim najbolje što mogu!**

★ Da, ali mnogi nemaju muda da budu ono što jesu i da se ogole pred očima javnosti!

Mike — Jebi ga, možda ta moja »hrabrost« leži u činjenici da sam Evropljanin, ne znam. . .

White Lion je bend iz **New Yorka,** a ja živim u **Santa Monici** i okružen sam tipičnom los anđeleškom scenom — svaki bar je pun velikih i malih bendova koji po ceo dan samo mlate praznu slamu i seru jedni po drugima! I znaš šta: **nikada me nećeš naći tamo!**

Naći ćeš me na ulici gde jurcam **»Harleyom«** ili na plaži gde jedrim ili jašem talase. . . Jer ja zaista ni:am dobar u presipanju iz šupljeg u prazno! Ali, ako dođeš kod mene kući, sedećemo i pričaćemo **o čemu god hoćeš!**

★ Čula sam da više vremena provodiš napolju nego u kući. . .

Mike — Da, dosta vremena provodim u prirodi, jer mi ona užasno nedostaje na turneji. **Kada sam na putu, ceo moj život se svede na hotelsku sobu, tour bus, garderobu i binu.** I kada dođem kući, meni je tol'ko muka od turneje i rock biznisa, da najmanje što mi treba je da sedim u baru i baljezgam sa ostalim bendovima ili da se napijem!

★ Kol'ko znam, ti nikada nisi ni pio alkohol. . .

Mike — Jedna od mojih velikih mana, (za mene vrlina, ali za druge ljude mana) je činjenica da **ne pijem alkohol.** A kad ne piješ, život ti može biti jako dosadan, a i ti možeš da budeš **dosadan** ljudima oko sebe jer si **uvek svestan** stvari koje radiš.

Mnogi ljudi su non-stop naduvani ili pijani zato što im je tako **lakše** da idu kroz život. Za razliku od njih, **ja uvek znam šta se događa u meni i oko mene,** što ponekad i nije dobro, jer kad znaš šta se događa, onda automatski i **brineš!**

Sem toga, ja sam isuviše hiperaktivan, ali zato sam pevač, a ne gitarista ili klavijaturista!! **Ja sam frontmen i samim tim sam odgovoran za sve što se događa na bini. Ja sam i u napadu i u odbrani! (smeh)**

SHARPED DRESSED MAN?

★ Čitateljke »Hard Metala« su me zamolile da te pitam u kom si znaku rođen?

Mike — ja sam **Jarac** i ponosim se time, a rođen sam **14. januara 1961.** godine. Isuse, već imam tri banke!

★ Šta kukaš, kad' izgledaš odlično! Pretostavljam da si bio umoran od nametnutog seks-simbol statusa, pa si zato ofarbao kosu u crveno i prešao na siroviji imidž. . .

Mike — Čuj, šminkerski imidž i plava kosa **nisu bili prevara** — oni su samo bili rezultat mog tadašnjeg razmišljanja i osećanja.

Ja sam odrastao na Davidu Bowieju i grupi Queen i još onda naučio da moraš da se oblačiš za scenu drugačije od onog kako se inače oblačiš. . . Uvek sam verovao dapozornica služi ša šou, a za šou se treba itekako **Pripremiti!**

Uživao sam u oblačenju, montiranju i tapiranju kose, jer sam znao da publika to **očekuje od mene** i da se oduševljava garderobom koja ne može nigde da se kupi i koja je napravljena samo za mene. Nego, sad slobodno možeš da mi kažeš — da li si i kako se tebi sviđala ta moja šminkerska faza?

★ Znaš šta: sa onom belom kosom, »Porche« cvikerima i šarenom odećom izgledao si kao školski primer rock zvezde, ali ljudima se to sviđalo jer su to od tebe i očekivali!

Mike — Teši me da, ako ništa drugo, barem nisi mogla da me pobrkaš sa nekim iz Anthraxa! (smeh) Znaš te speed i thrash bendove — nikad ne znaš **ko je roudi, a ko zvezda** dok ne izađu na scenu! Mada, u tome može da leži i veliki razlog za nečiji uspeh — **ljudi se poistovećuju sa Metallicom zato što svi njeni članovi izgledaju isto kao i njeni fanovi;** i jedni i drugi nose tour majice, farmerke i duboke patike!

Za razliku od njih, ja sam mislio da je **White Lion** putujući cirkus, a ja **glavni klovn.** I kad bi klovn izašao pred publiku bez šminke i crvenog nosa, a onda i ne bi bio klovn! **I kao svaki pravi klovn, ja sam se svake večeri šminkao i oblačio. . .**

To je bio način na kojeg sam **tada** razmišljao, ali **vreme prolazi i ljudi se menjaju. . .** Postao sam zreliji, stariji i shvatio da sam došao do stadijuma kada **mogu** da izađem na binu u istoj odeći u kojoj sam jutros izašao iz hotela. Danas se osećam jako **slobodno i prijatno,** jer znam da kada izlazim na binu, izlazim kao **»pravi« Mike Tramp** — u kožnoj jakni, farmerkama i kaubojkama. **I strašno sam opušten, jer ne moram više da razmišljam o onome što rdim na bini — ve što sada radim, rezultat je mog pravog »ja«!**

★ Crvena kosa ti je ipak ublažila onaj napad, mačo-star imidž Mike — Mislim da sam dovoljno dugo bio plav. . . **Sem toga, ima isuviše plavih frajera u Kaliforniji — svaki američki heavy metal bend po pravilu ima plavog pevača ili barem jednog plavokosog svirača!**

Moja prirodna boja kose je setlo smeđa i mislim da ova nijansa crvene mnogo više odgovara mojoj ličnosti od one platinasto plave. . .

A što se statusa seks-simbola tiče, ja nikada nisam razmišljao os ebi kao o seks-simbolu, al' mi je zato uvek bilo važno da izgledam najbolje što mogu! Volim da vodim računa o sebi, ali ne samo kao pevač White Liona, već kao osoba! Volim da budem siguran da dobro izgledam i zato se odričem kalorične klope, trčim, vežbam u teretani, plivam. . . **To je moj životni standard i ja prvenstveno želim da zadovoljim samog sebe.** E sad: ako neko taj moj izgled smatra seksepilnim, onda sam i ja polaskan i srećan!

Mislim, ti ne možeš biti seksi na silu — šta uopšte znači biti seksi?! Ono što je seksi za jednu osobu, nije seksi i za drugu!

Ti tvrdiš da me devojke smatraju seksepilnim — nema **srećnije osobe** od mene zbog toga! **Ja se sigurno neću truditi da budem anti seksi! (smeh)**

FUDBALER IL' PEVAČ PITANJE JE SAD'

★ Kako si krenuo sa sirovim imidžom, samo čekam dan kad' ću te videti sa tetovažama!

Mike — E teško da ćeš taj dan dočekati! **Ja nepokušavam da budem siroviji ili mekši — ja sam želio da budem svoj! Ljudi ne znaju, ali ja znam da sam uek ovako izgledao, samo što nisam takav izlazio na scenu niti pred kamere.**

Naravno, današnja scena je **krcata** bendovima koji eksperimentišu u fazonu: »Na sledećem albumu bićemo mnogo čvršći, znači: nabacićemo tetovaže gde god možemo, pustićemo brade, kosu više nećemo šišati stepenasto, oblačićemo se u klošarskom stilu i sl.«

Pazi: ja ne volim da pričam o drugim bendovima, ali ako pogledaš na primer **Warrant,** videćeš da su na prvoj ploči bili slađi od zečića, a sada trpaju tetovaže i na ruke i na noge! E, sad **jedini problem je u tome što oni ne shvataju da ih klinci nikada neće gledati k'o Guns N'Roses! To je nemoguće, jer ti ćeš uvek biti onaj ko jesi i šta jesi!**

Ja se ne penjem na scenu pijan, ne psujem ljude, niti se ponašam agresivno jer nisam takav! Tebi treba mnogo više od »Harley Davidson« majice i »Jack Daniel's« flaše u rukama da promeniš svoj imidž!

Guns N'Roses su bukvalno bili bend s ulice i uspeli su zato što su bili ono što jesu! I čak i ako se ti obučeš isto k'o W. Axl Rose i vežeš maramu oko čela, ljudi te nikada neće prihvatiti k'o njega!

★ Za tebe sam čula da si pasionirani ljubitelj i vozač »Harley Davidsona«. . .

Mike — Još kao klinac, maštao sam o motoru i brzim kolima, al' tad' sam želeo da postanem **profesionalni fudbaler!** (smeh) Fudbal je još uvek moja **velika ljubav** i puno mi nedostaje, jer je on u **Americi** gotovo **sporedan** sport. Takođe, **White Lion** nije **Def Leppard** il' **Iron Maiden** (čitaj: niko u bendu ne igra fudbal!), pa sam u prilično teškoj oziciji i jedva čekam da dođem u **Evropu,** pa da odem na neku utakmicu ili okrenem kanal na kojem dvadeset i četiri sata emituju samo fudbal!

I tako nisam postao **fudbaler**, već sam ušao u **muzički biznis** i čim sam zgrnuo prvu veću lovu u **Americi** kupio sam dve svoje najveće želje — **»Harley Davidson** motor i **»Corvette«** automobil!

★ Za kraj, šta je tvoja »glavna atrakcija« (»Mane Attraction«)? Mike — Život i sreća! Ja želim da živim dugo i da budem jak (»Live Long And Live Strong«). Želim da se osećam dobro kada se ujutro probudim, a ne da se budim mamuran i sa bolovima u želucu. I verovala ili ne, **ali, uvek znam gde sam bio, s kim sam bio i šta sam radio prethodne noći!**

Jedna od mojih dobrih osobina je da imam **odličnu memoriju** — pogotovo dobro pamtim **lica!** Trudim se da zapamtim i **imena,** jer kad mogu da zapamtim reči **dvadeset/trideset** pesama, hvala Bogu da ću moći da zapamtim i imena!

To ne mogu svi? Varaš se, to mogu i drugi ljudi, samo se previše trude da budu **cool. A najbolji način da budeš cool je da budeš svoj!** I za kraj: mnogo volim da čitam pisma, pa mi slobodno pišite na adresu:

White Lion International Fan Club P.O. Box 15394 Baltimore, MD 21220 — 0394 U.S.A.

Eksluzivno: Jadranka Janković

MIKE TRAMP I WHITE LION NAGRAĐUJU!

Svima onima koji su propustili prošli broj dajemo šansu da osvoje lepu, crnu i jako raritetnu tour majicu grupe White Lion. Ukoliko želite da postanete njen ponosni vlasnik-ca, popunite kupon i odgovorite na pitanje: Odakle je Mike Tramp poreklom?

Odgovore šaljite na adresu: »Hard Metal«, PP 70, 21000 Novi Sad, sa obeveznom naznakom »Baš je fora, baš je strava majica od Belog lava!« Držimo vam palčeve!

LAVLJI KUPON

Odgovor ____________________

Ime i prezime ____________________

Adresa ____________________

Mesto ____________________

HEAVY METAL U ZAGREBU

ZG-heavy scena ima dugu tradiciju, mada nikada nije bila pretjerano jaka. Nikada u Zagrebu nije postojao prevladavajući trend, tako da se i danas po raznim rupama čuju sasvim različite vrste heavy svirke. Od nekih bandova koji su isplivali na površinu i stigli do vinilnih otisaka sjećamo se banda III KANAL iz davne 81. godine i LEGIJE par godina kasnije. Široko poznata hladna zagrebačka publika nikada nije davala poticaj bandovima, i sve što su postigli, oni najuporniji, postigli su vlastitim trudom. Možda je to i objašnjenje što istovremeno u jednom velikom gradu ne postoji više od 5—6 heavy bandova. Evo jednog kratkog prikaza ZG-heavy scene koja, mora se priznati, nije baš ružičasta. Nadajmo se da će možda i ovaj tekst biti jedan od poticaja zagrebačkoj heavy sceni da se probudi.

ANESTHESIA

ANESTHESIA je jedan od najboljih, ako ne i najbolji, ali sigurno jedan od najaktivnijih zagrebačkih heavy bandova. Osnovani su još početkom 1988, no pravu aktivnost započeli su tek po povratku iz vojske krajem '89. Band svira vrlo kvalitetan thrash metal, koji zvuči dosta moderno. Ipak, korijeni su im usađeni duboko u bandovima kao što su METALLICA, TESTAMENT ili EXODUS. Jedan su od rijetkih bandova koji pjevaju na našem jeziku, no u zadnje vrijeme su i oni počeli svoju englesku verziju zbog mogućih svirki van zemlje. Koncertno su vrlo aktivni — od nastupa na FUCK OFF COMERCIAL festivalu u Žalcu, preko svirki u Kopru i Ilirskoj Bistrici, do bezbroj samostalnih koncerata po gotovo svim zagrebačkim klubovima.

ANESTHESIA se upravo nalazi u MIRROR IMAGE studiu gdje, sa snimateljem i koproducentom DENSIOM MUJADŽIĆEM, rade na novom materijalu, koji bi se trebao pojaviti na LP ploči pod okriljem neke od zagrebačkih nezavisnih etiketa. Od prijašnjih ostvarenja možete slušati demo traku »IZA ZIDA« (august 1988), no na toj snimci ANETHESIA nije dobila željeni zvuk, koji sada napokon imaju, prema pričanjima članova banda. ANESTHESIA je imala i televizisko pojavljivanje u METALMANIJI — specijaliziranoj heavy emisiji trećeg programa HTV-a, i odaziv publike je bio sjajan. Pošto još nisu snimli spot, prikazali su live snimku sa koncerta u Kopru, koja se pojavila i na TV Koper. Mora se priznati da pred ANESTHESIOM stoji svjetla budućnost ako nastave tako kako su započeli. Od kraja 1989. sviraju u ovoj dobitnoj postavi: THOMAS — bubnjevi, FEBO — ritam gitara, DANČI — solo gitara i VUČKO — bas i vokal.

Ako ste ljubitelji dobrog thrash metala, a čujete da u blizini svira ANESTHESIA, predlažem vam da ih svakako odete poslušati. Dok čekamo njihovu ploču — momci u crnom, samo naprijed!

ENIO BAND

Kada se govori o ENIO BANDU ne može se izostaviti činjenica da je ENIO bivši pjevač i gitarista nepostojeće LEGIJE. Nakon raspada matičnog banda, Enio jekrenuo u solo karijeru, sakupljajući oko sebe uvijek kvalitetnu ekipu muzičara. Dvije ploče koje su izašle kao solo-projekti su bile lutanje po stilovima, od popa do heavyja, ali vam ih ne preporučujem za slušanje ako ste ljubitelji heavyja. Momentalno ENIO BAND sačinjavaju ZDRAVKO — bas, ROBI — bubanj, NENO — gitara i ENIO — vokal i gitara. Napokon su se vratili svojoj staroj ljubavi heavy metalu. Dio snimaka koje su završili za novu ploču zvuči vrlo obećavajuće. »Rock n roll cijeli dan« (obrada KISS) ima svešanse da se zavrti ovoga ljeta kao hit i najavi izlazak ploče, koju očekujemo u jesen.

ENIO BAND je i dalje poznat po kvalitetnoj svirci uživo i po pametno izrađenom imageu, tako da su na brojnim koncertima u Zagrebu i okolini sakupili priličan broj pristalica. Enio je izjavio da će nova ploča zvučati kao JUDAS PRIEST sa malo klavijatura. Za produkciju je ovog puta zadužen DUŠKO MANDIĆ, koji će sigurno iz banda izvući maksimum. ENIO BAND, dakle, pripada mainstreamu heavy metala, a toga u zadnje vrijeme nema baš pretjerano puno. Još uvijek se točno ne zna za koju će diskografsku kuću izaći nova ploča, no čim se pojavi obavijestit ćemo vas o tome. Sasvim je sigurno da ćete na njoj čuti ogromnu količinu žestoke svirke, poneku obradu i karakterističan vokal Enia. Po gradu se šuška da bi se ENIO BAND mogao pojaviti čak i na MONSTERS OF ROCK festivalu, koji će se ove godine prvi put održati kod nas krajem ljeta. Enio je već dugo na sceni i sigurno će se o njemu još dosta čuti.

DRINKING SKULL

DRINKING SKULL je još jedan zagrebački band koji je u thrash metal svirci pronašao svoj izraz. Oni vrlo dobro slijede svoje uzore kao što su METAILICA, TESTAMENT, SLAYER, ili SUICIDAL TENDENCIES. Band postoji od 1987. kada su počeli kao trojka, zatim im se 1989. priključuje još jedan gitarista, da bi se nakon dosta personalnih promjena napokon smirili u ovakvoj postavi: MARAS — gitara, HARI — gitara, ĆIKI — vokal, DAMIR — bas i VLADO — bubanj. Momentalno rade na novim pjesmama koje bi se trebale pojaviti negdje na jesen na njihovoj prvoj ploči. 15. rujna ulaze u studio, a ploča bi trebala izaći pod okriljem jedne novosadske nezavisne etikete. Dok čekamo na ploču, možemo slušati njihov zadnji demo pod nazivom »Our faith, our life. . . our death« koji sadrži više od 45 minuta žestoke thrash svirke.

DRINKING SKULL su jedini zagrebački band koji je svirao na HM festivalu u Sarajevu prošle godine. Tekstovi su im na engleskom, a članovi banda kažu da je to jedna od stvari koja ih je odvela da sviraju preko granice. Naime, svirali su u Baden—Badenu u Njemačkoj, a momentalno su u pregovorima da ponove taj svoj izlet. Inače, band je priličnо koncertno aktivan, tako da su prosvirali većinu zagrebačkih klubova, zatim Samobor, Koprivnicu, a čak i jedan koncert u Beogradu. Od predstojećih koncerata tu su Dubrovnik i Novi Sad. DRINKING SKULL su jedini band koji ima snimljen spot u vlastitoj produkciji, sa njima su se pojavili u METALMANIJI, a poslali su ga i u neke druge centre. Sport je kombiniran sa snimkama njihovih koncerata u klubu 101 PRESS. To je bilo jedino mjesto u gradu gdje su se redovno održavale heavy metal slušaonice, a DRINKING SKULL su imali čast da sviraju na njegovom zatvaranju. To je jedan band koji ima upornost i vjeru u ono što radi i nadamo se da će daleko dogurati!

MAYER ON ACID

MAYER ON ACID možda ne pripada potpuno u rubriku heavy metala, no kako su u svijetu momentalno vrlo popularne razne podvrste heavyja križanog sa funkom, tako je i ovaj band dospio u ovu rubriku. Ako ih želimo svrstati u neki stil ili ih usporediti sa nekim, onda to svakako moraju biti RED HOT CHILLY PAPPERS. Muzika im se bazira na divljačkim funk bas dionicama i zaraznim ritmovima sa zanimljivim breakovima, a sve to začinjeno žestokom gitarom. Zvuči možda malo komplicirano, ali sve je vrlo dobro spojeno. Pjevanje je u službi muzike, no na bini pjevač svojim nastupom i pojavom nosi veći dio banda na svojim leđima. Kao i većina mladih bandova, i oni pjevaju na engleskom, ali uspjevaju dobiti zanimljive tekstove. MAYER ON ACID je osnovan u rujnu 1990, da bi u siječnju 1991. sa promjenom bubnjara počeli sa ozbiljnijim radom. Sada sviraju u postavi: DAMIR — vokal, DŽERMA — bas, ŠINEC — gitara i ŽIKA — bubanj.

Napravili su materijal od desetak pjesama koji su tek počeli predstavljati zagrebačkoj publici. Odsvirali su nekoliko koncerata po ZG-klubovima, a i kao gosti na ovogodišnjem YURMU. Pojavit će se i u novom filmu KRSTE PAPIĆA, čije je snimanje još u toku, sa jedinom pjesmom koju su do sada snimili »Petar Pan« (Mirror image studio), a sa njom su se pojavili i na Radiju 101. Jedna od pjesama koju izvode je i obrada »Roadhouse blues« od DOORSA, u divljoj funk heavy verziji, a to samo pokazuje kakve široke poglede ovaj band ima.

Koliko su ove pohvale i tvrdnje opravdane pokazat će vrijeme, jer MAYER ON ACID postoji tek nekoliko mjeseci, pa im još predstoji koncertno i studijsko dokazivanje. Mi im želimo puno uspjeha!

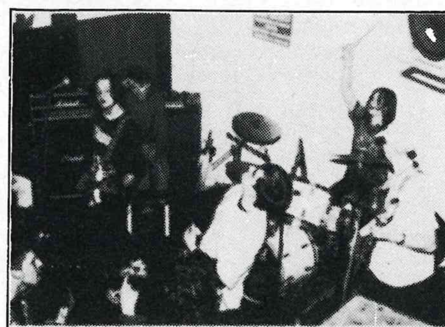

HELLS BELLS

Od kolovoza 1990. godine domaću publiku drma još jedan žestoki band. HELLS BELLS su: TONI — bas, DARIO — bubanj, ZEX — gitara i RUS — vokal. Njihovu muziku možemo okarakterizirati kao hard core — punk — heavy. U ovoj rubrici su se našli zbog svoje žestine, upornosti, a i zbog toga što ih sluša veliki broj poklonika heavy metala. HELLS BELLS su nedavno izdali EP »Apage satanas« u vlastitom izdanju. Na ploči se nalaze četiri kompozicije koje su napisali momci iz banda, a meni se najviše sviđa »Košmar«. Pored izdavačke aktivnosti, ovaj band puno koncertira, što po Zagrebu, ali i po okolici. Svirali su u Kopru, Ilirskoj Bistrci, Ajdovščini, Novoj Gorici, Deskle i u Daruvaru, a kako oni kažu svugdje su bili dobro primljeni.

Oni su uporni i guraju po svom, tako se i na ploči zahvaljuju svima koji ih nisu podržavali, jer su im baš oni davali najviše snage da nastave dalje. Zanimljivo je da su trebali svirati kao predgrupa GBH-u na koncertu u zagrebačkom Vrbiku, a pošto se ovi nisu pojavili HELLS BELLS su svirali sami. Promociju svoje ploče imali su u KSET-u, gdje su im kao gosti svirali KUD IDIJOTI. Ploču su snimali u D&Z studiju, sa snimateljem i koproducentom TIHOMIROM PRERADOVIĆEM, a štampali su je u Jugotonu. Naklada od samo 500 komada se još nije rasprodala, pa imate šansu da postanete vlasnik jedne od tih ploča koju možete naručiti na adresu: DARIO VITEZ, Prosenikova 13, 41000 Zagreb tel. 041/332-285.

HELLS BELLS nisu ograničeni samo jednom vrstom muzike, tako da su na koncertima svirali sa ANESTHESIOM, znači pred divljom thrash publikom, pa do PARTIBREJKERSA i njihove rockerske publike. Oni su uporni i sve što su postigli sami su zaslužni za to, tako da im treba odati dužno poštovanje. HELLS BELLS rade ono što vole i baš ih briga za ostali svijet.

ANNABEL LEE

ANNABEL LEE je osnovana 1989. godine i od onda svira u ovoj postavi: KREŠO POSAVAC GVIDO — vokal, MIHA OBRADOVIĆ — solo-gitara, DAMIR MEDVEŠEK — ritam gitara, IGOR SEČEN GUŠTER — bas gitara, i ZLATKO PETOVIĆ — bubanj. Band je u početku svirao nešto što su oni nazivali dark, da bi daljnjim razvojem banda, nabavkom novih instrumenata i napredovanjem njih kao muzičara, prešli u jedan klasičan black metal band. Od uzora navode BLACK SABBATH, JUDAS PRIEST i SLAYER. Kod ANNABEL LEE je zanimljivo to da su u bandu malo stariji momci nego što je to prosjek zagrebačke heavy scene, ali to je dobro jer, eto, i starija garda svira pravu muziku. Oni su jedini band u Zagrebu koji imaju vlastitu scenografiju, ali imaju problema na svirkama, pošto se to njihovo groblje i ostali rekviziti ne mogu postaviti po malim zagrebačkim klubovima, tako da većinu svirki ipak sviraju bez scenografije. Scenu su zamislili i izradili članovi banda, a da je dobra potvrđuje činjenica da trojica od njih rade u kazalištu.

U svom trajanju od godinu i pol nisu imali baš zavidan broj svirki, tako da široj publici nisu baš poznati, ali su to popravili televizijskim amaterskim spotom u METALMANIJI. Od tonskih snimaka imaju samo tri pjesme snimljene u studiu WAMP u Rijeci, ali one nisu baš najkvalitetnije. Članovi banda kažu da nema pravog studija kod nas u kojem bi mogli snimiti takvu vrstu muzike, pa se oni spremaju ući na jesen u studio i snimiti samo nekoliko laganih pjesama. Za tekstove u bandu je zadužen basista Igor, dok muziku rade svi zajedno. U bandu se ističe solo gitarista, koji kao svoje uzore navodi SATRIANIJA i STEVE VAIA.

ANNABEL LEE je inače zainteresirana za svirke sa drugim heavy bandovima, gdje bi mogli zajedno snositi troškove postavljanja scenografije i light showa, tj. napravili bi pravu heavy feštu. Zainteresirani neka kontaktiraju na adresu: Igor Sečen, Solovljeva 16, 41000 Zagreb, tel. 041/415-084.

Eto to je bio kratki prikaz zagrebačke heavy scene. Bandovi o kojima ste čitali su zaslužili da se tu nađu, a nadamo se da će neki od njih daleko dogurati. Postoji još dosta klinaca u gradu koji drmaju žestoko po svojim podrumima i skloništima, no mi čekamo da izađu na svjetlo dana, pa da i o njima napišemo koju riječ. Heavyja gladna zagrebačka publika čeka svoju porciju, a mi vam preporučimo ako koji od ovih bandova svira u blizini otiđite i poslušajte — neće vam biti žao!

● PIŠTA

U POSETI KOD GRUPE BONFIRE

STREETS OF FREEDOM

Jedan od najboljih i najperspektivnijih nemačkih bendova, BONFIRE, pozvao nas je u »Musicland Studios« na ekskluzivno preslušavanje njihovog novog albuma, koji će svetlost dana ugledati 16. septembra '91.

Sem što su se pokazali kao odlični domaćini, Claus, Jörg, Angel i Edgar su nam otkrili svoje planove, objasnili nove numere, obelodanili prljave trikove muzičke industrije i novčane probleme, ispričali svoja iskustva iz Hoolywooda i Amerike...

I samo da znate: i u ovom bendu smo iskopali jednog Jugovića!

Svaki, ali apsolutno svaki put kad' sam došla u **Minhen** radi nekog intervjua, zaticala sam barem jednog člana grupe **Bonfire** kako stoji među svom ostalom publikom i sa zanimanjem prati koncert svojih američkih/engleskih kolega. **Jörg, Claus, Edgar** ili **Angel** bi takođe, kao pravi profesionalci čestitali stranim muzičarima na uspešnom koncertu — **nikada** na njihovom licu nisam videla podrugljiv osmeh, **nikada** iz njihovih usta čula klasično muzičko ogovaranje. »To je zato što mi ne gledamo bendove kritičkim okom« priča pevač grupe **Bonfire, Claus Lessmann. »Mi dolazimo na tuđe koncerte prvenstveno da bi nešto naučili, a ne da se smejemo umornom bubnjaru ili promuklom pevaču!** Sem toga, mi smo ovde domaćini i želimo da pružimo dobrodošlicu stranim bendovima, da ih provedemo kroz noćne klubove i diskoteke, upoznamo sa dobrim ribama... Što da ne, čoveče — svi mi radimo isti posao i mnogo je pametnije da se pomažemo i dobro zezamo, nego da podmećemo jedni drugima nogu!« Pa nek' neko posle kaže da **Nemci** nisu gostoljubiv narod!

EKSKLUZIVNO!

Na žurci posle **White Lion** koncerta, **Jörg i co.** su nas pozvali da polovinom juna svratimo u njihov studio. I tako smo se dana **21. juna '91., Boba, Kole** i moja malenkost našli pred vratima čuvenog **»Musicland«** studija, koji je sakriven u kompleksu radnji čuvenog **»Arabella«** hotela.

Kad' nam je **Jörg** otvorio teška, gvozdena vrata i, sa širokim osmehom na licu poželeo dobrodošlicu, od lepote studija nam je zastao dah. Ceo **»Musicland«** je u nežnoj, breskva narandžastoj nijansi, sa mekim tepisima, blještavim stepenicama, ogromnim ogledalima i diskretnim svetlom koje kao da stidljivo ističe sve zlatne ploče i omote albuma čuvenih bendova koji su snimali ovde — **Zeppelinov »Presence«, Rainbowov »Rising«, Whitesnakeov »Snakebite«** i **»Slide It In«, Queenov »The Works«, Maidenov »Seventh Son Of The Seventh Son«** i ko zna kol'ko još albuma grupe **Sweet, Kennija Rogersa, Terence Trent D'Arbija** i onih čiju muziku ne pratim, nastali su baš u ovom prostoru... Kako su **Bonfire** uopšte došli na ideju da snimaju u **»Musicland«** studiju, kad' su skoro sve svoje ploče do sad snimali u **Americi?**

»Pa eto« odgovara **Claus** »Tol'ko smo se zasitili **Amerike,** da nam je snimanje u **Nemačkoj** postalo **egzotično!** (smeh) Vidiš i sama da je **»Musicland«** fenomenalan studio, a preporučio nam ga je naš novi producent **Reinhold Mack,** koji je poznat po radu sa **Billí Squireom, Queenom** i grupom **Extreme. Reinhold** i mi se odlično slažemo, jer on kao da nam **»čita misli«** — daje nam tačno onakav zvuk kakav želimo, skreće nam pažnju na eventualne greške, pomaže nam oko aranžmana, daje nam odmor kad primeti da smo premoreni... Saradnja između bendova i producenta je **jako bitna** i mislimo da zvuk naših novih pesama najbolje govori o njenoj uspešnosti.«

Dok nas **Claus** vodi u ogromnu sobu sa miks-pultom i svim onim uređajima koji podsećaju na svemirski brod, **Mack** na perfektnom engleskom razgovara sa nekim (verovatno velikim) bendom i odrapljuje im cifru za dan snimanja od čijih mi se nula zavrtelo u glavi. Okrećem se **ka Edgaru (Patriku — bubnjaru)** i pitam: Jeste li svi došli u studio zbog slikanja ili ste stalno tu?

»Mi imamo jaku tradiciju benda« odgovara **Edgar.** »Svi pišemo muziku i **svi učestvujemo u snimanju** — svakoga od nas interesuje kako će pesma na kraju da zvuči i da i će neko moći da odsvira sve ono što smo zamislili. Mislim da bi bilo krajnje pederski kada bih ja npr. završio bubnjeve i otišao iz studija, a onda se pojavio tek kad' je ploča u potpunosti gotova!

O.K., svako od nas najbolje zna svoj deo posla, ali tokom snimanja, često dolazi do raznih **promena** u pesmama i zvuku uopšte i mi volimo da **ravnopravno** učestvujemo u tome. Čoveče, ovo je naša ploča i stalo nam je do nje — sem toga, kad' smo zajedno, više se zezamo i tako lakše savladamo neke teže delove sviranja i snimanja!«

Reinhold Mack mi džentlmenski ustupa počasnu stolicu ispred miks-pulta, **Claus** mi je s leve, **Kole i Boba** s desne strane, a ostali **Bonfire** članovi i snimatelj svud' oko nas.

Mack potvrdno klima glavom, snimatelj pušta traku, **Claus** odvrće jedno od onih hiljadu dugmića na miks-pultu i iz zvučnika dopiru uvodni taktovi pesme **»Streets Of Freedom«**... U startu primećujem da je zvuk gitara čist i rezak, ritam-sekcija ujednačena i naglašena tačno onoliko kol'ko treba, pozadinski vokali **Queenovski,** a i **Claus** peva mnogo bolje i na mnogo čistijem engleskom! Pošto je on autor svih tekstova na ovom albumu, molim ga da mi pojasni »šta je kojom pesmom hteo da kaže«...

»Streets Of Freedom« je pesma o svakodnevnom životu jednog prosečnog čoveka. Vidiš, većina nas trči za nekim novcem, karijerom, materijalnim stvarima i upada u onu svakodnevnu monotoniju »od devet do pet«. Jureći za tim ciljevima, mi kao da **zaboravljamo** da postoje i neke druge stvari u životu i da moramo što bolje da osmislimo svoje **vreme,** jer ono **prolazi** i starost nam se približava laganim i nečujnim korakom... **»Ulice Slobode«** (na engleskom: »Streets Of Freedom« — prim. J.J.) su ulice na kojima čovek može da radi sve što poželi i da uživa u običnim, jednostavnim stvarima kao što je, uostalom, i **sam život.«**

Iza **»Streets Of Freedom«** dolazi pesma po imenu **»Dirtí Love«,** čiji tekst, refren i ritam čine idealnu formulu za hit-singl. »U pravu si« slaže se **Jörg (Deisinger — basista) »Dirtí Love«** ćemo uzeti za naš prvi singl, koji će izaći krajem avgusta.«

Claus, na koga si mislio kad' si pisao »Dirtí Love« (»Prljava ljubav«)?

»»**Dirtí Love**« uopšte nije **ozbiljna** ljubavna pesma i sam njen naziv ti kazuje da se tu radi o **veselim** stranama ljubavi, kao što je npr. **nimfomanija...**« (opšti smeh).

Naredna numera, **»Home Babí«,** takođe pokazuje koliko su **Bonfire** sazreli kao bend — u vreme kad' se svi trude da zvuče kao **Zeppelini** i **Guns N'Roses, Bonfire** se trude da zvuče kao odličan evropski bend!

»Pa nema nam druge!« iskren je **Claus.** »Bili smo u **Americi** i shvatili da je najmanje što im treba **evropski** bend koji će zvučati i izgledati kao **američki!** Dosta im je i njihovih bendova, a ruku na srce, **mi nikada nećemo moći ni zvučati, ni izgledati kao oni!** Zato smo i rešili da pronađemo neki vlastiti identitet i budemo dobar **evropski** heavímetal bend. I zato smo se oslobodili **Desmond Childa** i ostalih poznatih kompozitorskih imena i rešili da se oslonimo na **sebe i vlastito znanje**. I ako će ijedan album zvučati kao pravi **Bonfire,** onda će to biti ovaj!«

Jesu li sve pesme o nimfomaniji?

»Jesu, jer sam se nedavno oženio, pa kroz pesme maštam o onome što mi žena brani!« smeje se **Claus.** »Evo, **»Shakedown«** uopšte nije ljubavna pesma — ona govori o policajcima i njihovom **surovom** ponašanju prema civilima. Glavnu temu sam uzeo iz onog događaja u **Los Anđelesu,** gde su dvojica pandura ubila boga u dvojici Crnaca... **Mislim, za pandure su ponekad svi kriminalci — uopšte im nije važno jesi li kriv ili ne!**

Kada smo snimali prošli album u **L.A.-u,** slučajno smo prošli kroz crveno svetlo i panduri su nas zaustavili i tretirali nas k'o ubice! Bilo je k'o u onim jevtinim filmovima — panduri su glumili zvezde, a mi muda uza zid, ruke u vis i sve to samo zbog jebenog semafora! **Edgar** — »S druge strane, ja razumem te frajere, jer **Holliwood** je tol'ko pun ludaka i kriminalaca, da kad se panduri ne bi tako ponašali, vladalo bi opšte rasulo i bezumlje!«

Traka se vrti, pesme idu dalje, a **Claus** uporedo objašnjava: »»**Fight For Love**« (»**Borba za ljubav**«) je pesma o... (svi uglas) **nimfomaniji** (opšti smeh), u kojoj govorim o ironičnoj strani ljubavi — **ljubav ima četiri godišnja doba** i najpre si **zanesen** i sve ide kako treba, a onda krenu svađe i počinješ da se **»hladiš«**... **I tokom svih ovih godina shatio sam da stalno moraš da se boriš za ljubav da bi ona opstala!** Doduše, ponekad moraš da se boriš i za **druge vrste** ljubavi... (krajnje pokvaren osmeh).

»Down And Out« je pesma o frajeru koji je poludeo jer je, posle napornog posla, došao kući i zatekao svoju devojku u naručju drugog tipa. Ono što ja pokušavam da kažem u ovoj pesmi je da čak i kada ti se dese takve grozne stvari, moraš da gledaš život sa **vedrije** strane — povratiš se od šoka, nađeš novu ribu i **život teče dalje...**

»Rivers Of Glori« je možda najjača pesma na ovom albumu — to je pesma o muzičaru koji je **uspešan** i **slavan**, ali koga većina ljudi oko njega **laže.** Svi ljudi mu govore ono što on **želi da čuje,** a ne ono što je **istina — ribe mu se bacaju oko vrata i govore mu da ga vole,** a u stvari samo žele da se potucaju s njim! Prijatelji mu govore one rock'n'roll klišee tipa: **»Najbolji si, najveći si, car si!«** i sl., a u stvari ga mrze i zavide mu. I zato on ne sme da dozvli da ga ponesu te »reke slave« **(»Rivers Of Glorí«),** jer će se jednog dana u njima i **udaviti...«**

Hoće li biti neke obrade na albumu?

»Hoće« odgovara gitarista **Angel Schleifer** »napravili smo obradu **Billí Squierove** pesme **»Stroke«**. Čućeš, zvučimo baš žestoko!«

A jeste li snimili neke bonus pesme za CD?

»Snimili smo samo jednu pesmu« smejulji se **Claus** »a zove se **»Ton Meister«**«.

Ton Meister?

»Da, to ti je nemačka reč za **»ton-majstore«** koju i **Englezi** koriste jer nemaju svoju. **»Ton Meister«** je jako smešna pesma, još gora od **»Minestrone«**! **(smeh).**

Predpostavljam da je, po svom nazivu, puna nekih čudnih zvukova...

Jörg — »Da, u njoj pevamo na bavarskom, engleskom, egipatskom i turskom!«

Edgar — **»Možda ćete prepoznati i neku srpskohrvatsku reč, jer mi je majka Jugoslovenka**, pa nam je dala par zanimljivih reči. Ako budete uopšte mogli da ih čujete, jer je pesma puna ludih zvukova — jednostavno smo ušli u studio i svirali sve ono što nam je palo na pamet, a što nikada pre nismo vežbali. Pustili smo traku, išli na fazon »1-2-3« i što je snimljeno, snimljeno je!

Angel — **»Tonmeister«** će se verovatno naći i na **B** strani maksi-singla **»Dirtí Love«**, zajedno sa pesmom **»Streets Of Freedom«**. Mada, kako je krenulo, možda ćemo je staviti i na ploču!«

Bio bi red da mi konačno kažete naziv albuma i šta će biti na omotu!

Claus — »Ne možemo, jer to je još uvek **tajna!** Mogu samo da ti kažem da je omot radio **Braj,** isti onaj što je radio i omot **»Fireworks«** albuma i da na omotu ovog puta neće biti vatre, al' će biti nečeg što je **crveno!«**

E jebi ga!

Edgar — Ma folira te, još uvek se nismo odlučili za ime albuma, pa zato ne možemo ni da ti ga kažemo! Kad' budemo završili sve pesme, sešćemo i odlučićemo kako će se album zvati! Uostalom, znaćeš to već sledećeg meseca!«

Ne vidim zašto mi onda krijete omot?

Jörg — »Zato što kad' bi videla omot, znala bi i naziv albuma, a mi bi da to ostane tajna, barem za sada!«

O.K., nek' vam bude... Postoji li još nešto što trebam da znam?

Claus — »Iskoristio bih ovu priliku da poručim nešto jugoslovenskim bendovima — kol'ko god ste zaluđeni željom da uspete, imajte na umu da se **muzički biznis** deli na dve reči: **muzika i biznis.** A ta druga reč je užasno dvolična, opasna i kvarna!

I, kad' budete skupili prvu lovu, najpre nađite dobrog advokata, pa tek onda snimajte demo, obilazite diskografske kuće, jurite novinare i sl... Jer, verujte mi: svi oni koji će izdati vašu ploču zaradiće mnogo više love od vas, jer oni imaju dobrog advokata koji sastavlja ugovore, a vi ga nemate!

I zato je mnogo **pametnije** da uložite lovu u njega, jer će vas on poštedeti svih sranja i sve raditi u vašu korist, a s druge strane čuvati vašu lovu! Zvuči apsurdno, al' je itekako istinito: **možete da budete i najslavniji bend na svetu, a da umirete od gladi!**

Govorim vam ovo ne zato što želim da budem jebeni pop il' učitelj, već zato što hoću da vas **poštedim** svega što se nama desilo — ako smo mi izgubili hiljade dolara i gomilu drugih stvari zbog svoje gluposti i neiskustva, ne morate i vi da pojedete ista govna, već se učite na našem bolnom iskustvu!

Slušajte dobru muziku, budite i dalje uz nas i ako uopšte u **Jugi** ima **Bonfire** fanova, gledaćemo da dođemo u **Jugu** i držimo par koncerata!«

Vreme u **»Musicland«** studiju je brzo proticalo i nakon dobrog zezanja i smejanja, ostavili smo **Bonfire** i **Macka** da zajedno snime još jednu novu pesmu... Dok smo klizili ulicama **Minhena,** pomislila sam kako su momci iz **Bonfirea,** ako ni zbog čega drugog, a ono barem zbog iskrenosti i upornosti, stvarno zaslužili uspeh... **Mi im držimo fige!**

Ekskluzivno: Jadranka Janković

Photo: Konstantin Polzović

Photo: Konstantin Polzović

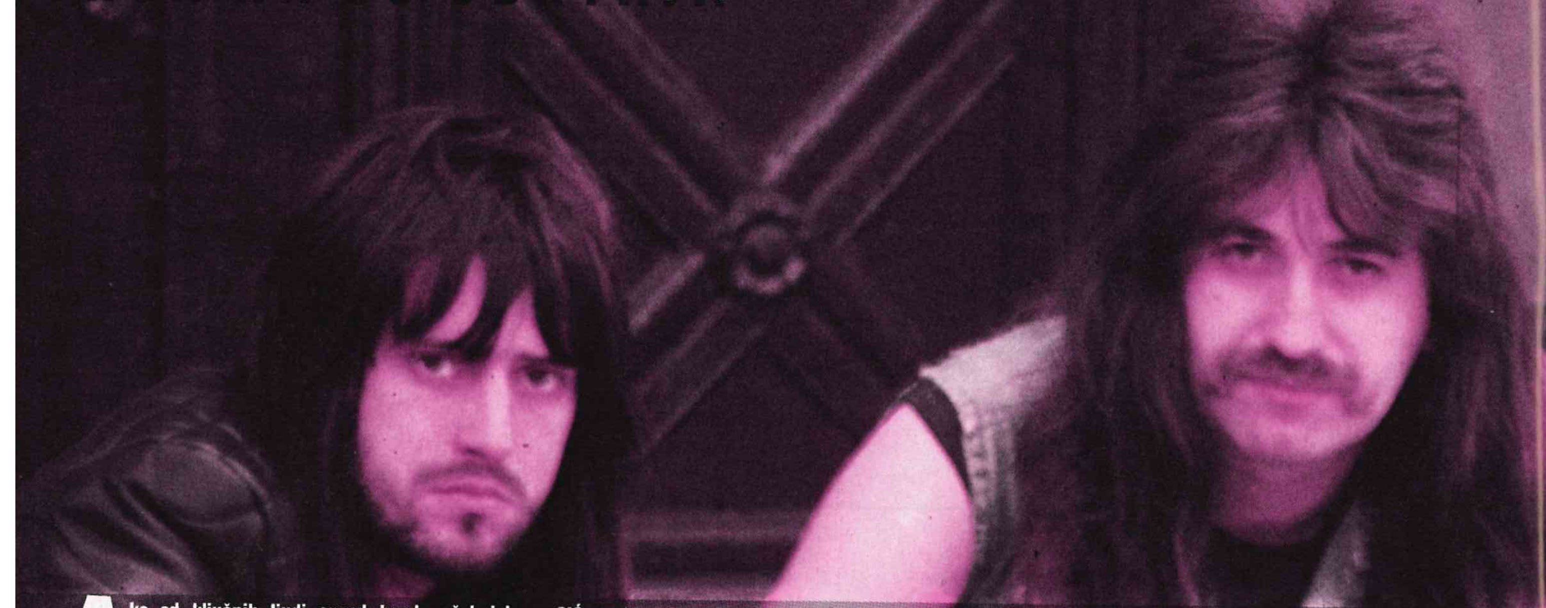

Photo: Konstantin Polzović

SARAJEVSKI SPEED METAL

BOMBARDER

HOROR NA 33 OBRTAJA

Ako od ključnih ljudi speed benda očekujete mračno raspoloženje i agresivno ponašanje kao odraz muzike koju vole, NENAD KOVAČEVIĆ i MAHO ŠILJDEDIĆ ovdje su da vas razuvjere. NEŠO je vokal i tekstopisac, a MAHO gitarist i kompozitor sarajevskog BOMBARDERA i oni su odgovorni za horor albume »SPEED KILL« i »BEZ MILOSTI«. U razgovoru, taj horor postaje urnebesna komedija od koje, umjesto bubnih opni, može jedino da zaboli stomak. Salve smijeha ostale su zabilježene na kaseti, a dio toga naći ćete i u ovom tekstu.

Dok su momci bili još koliko-toliko ozbiljni, iskoristila sam priliku da postavim pitanje o genezi benda.

MAHO: »Pravi« BOMBARDER nastao je 1987. godine, kad je NEŠO došao.

A KOJI JE BIO »KRIVI«?

MAHO: PRIJE TOGA: TO SU TI BILI ONI PJANSKI BOMBARDERI. Bila je ekipa, nas trojica, koji smo cugali zajedno i svirali zajedno. Nije nam bilo u interesu da snimamo nešto. Kad je NEŠO došao u bend, mi faktički nismo imali ni jednog snimka. Imali smo 3-4 pjesme. Bila je to ekipa pipa! Kad je on došao, uradili smo prve demo snimke. To je, u stvari, prvi album »SPEED KILL«.

GDE VAM JE SOLO GITARIST, JASMIN LAMAĐAMA?

NEŠO: ON JE IZ BOMBARDERA preš'o na tenk! Ost'o je vjeran metalu! (smijeh) U vojsci je.

OKO IZDAVANJA PRVOG ALBUMA POMOGAO VAM JE ZELE LIPOVAČA.

MAHO: Odlično, dobro si se ti sjetila, jer mi to počesto zaboravimo. Ozbiljno. A ZELE je glavni »krivac« što je taj album izašao. On je radio materijal sa malim DŽIBOM za američko tržište, a MUĆE (MUSTAFA ČENGIĆ, producent, op. M. D.) mu je to radio, isto kao i nama. I sad, MUĆE je to njemu pustio, čovjeku se dopalo, mi smo se našli i on nas je čak napao što ga nismo zvali da odsvira koju stvar. Svidjelo mu se par tema. I onda ide ona čuvena — to je DANGO nama pričao kako ga je ZELE zvao sa aerodroma iz Zagreba. Kaže, zvoni telefon, čuje se onaj glas — putnici za L. A., let taj i taj, neka krenu prema izlazu, kad se ZELE javlja. Kaže, znaš, zaboravio sam ti reći za onaj BOMBARDER. To je najbolji materijal koji sam ja čuo u Jugoslaviji u zadnjih pet godina, ne računajući DIVLJE JAGODE. Čovječe, kad je on to nama rekao!!! ZELE je nama jako puno valjao. Trebao je biti producent drugog albuma, ali se nismo mogli usaglasiti oko termina.

Koliko ste zadovoljni Mućetovim radom?

NEŠO: (pauza) Pa... Ja kol'ko sam zadovoljan, tol'ko i nisam... Prvo, kod nas se ni jedan producent nije specijalizovao za metal. Isto k'o kad bi ja, koji nikad nisam gradio kuću, sad počeo da gradim... To naravno, nije bilo baš najbolje... Tako, u jednu ruku, i jesmo zadovoljni, a u drugu nismo. Bilo je nekih propusta, pogotovo na prvom albumu. Drugi je već bolje urađen, ali, opet nije to — to.

Čime ste konkretno nezadovoljni?

NEŠO: Nismo zadovoljni sa gitarom i podukcija nije baš najbolje urađena.

MAHO: Nema gitare, potopi je. Shvataš?

NEŠO: Urađeno je isto kao demo, nije urađeno u speed fazonu — da se jedna gitara čuje na jednom zvučniku, pa da ima onih prelaza...

MAHO: ... mada smo mi htjeli da to radi. Znaš šta ti je fol — ja sam producent i nemoj mi se petljat' u pos'o, i zdravo. Ali on to ne sluša... Mi to slušamo, i, što se tiče nekih produkcijskih stvari, bolje se razumijemo nego on.

NEŠO: Ali ipak smo uradili jedan od najboljih materijala u Jugoslaviji što sam ja sluš'o da je do sad snimljeno. Meni je samo žao što opet nisam mogao uraditi tekstove onako kako ja hoću.

A kako ti hoćeš?

NEŠO: Ja hoću da to bude dječija klaonica!!! (umire od smijeha) Obožavaocima BOMBARDERA poručujem da će treći album biti sigurno death metal klaonica! Snimaćemo kod Brajlovića!!! (poznata sarajevska privatna mesara, op. M. D.) Uh, ima Brajlović da mi plati reklamu! Ha, ha!

Šta ti smeta u tekstovima?

NEŠO: Brate, malo krvi ima, slabo ubijanja i komadanja! Taman sam ruke malo okvasio! (obojica se cerekaju)

MAHO: To ti je k'o u Eastwoodovim filmovima, pobije petoricu, dok prođe špica. Zato film mora valjat'!

NEŠO: Ovo će biti horor na 33 obrtaja!

DOK NE ODLUČITE O TREĆEM, RECITE ČITAOCIMA NEŠTO O DRUGOM ALBUMU!

NEŠO: Na ovom albumu ima jedna ljubavna pjesma koja je posvećena princezi...

MAHO: ... princezi Goci...

NEŠO: ... našoj manekenki. Ostalih osam pjesama — ima malo krvi, malo krvi, malo ljubavi, malo groblja, malo majčinske ljubavi o djeci bez glava... Ja mislim da se neće pokajati onaj koji uzme našu ploču ili kasetu. Materijal je stvarno koliko-toliko solidno urađen. Tekstovi su...

... KRVOŽEDNI!

NEŠO: ... krvožedni, iako se još pored njih može i ožedniti! (grohotan smijeh) Sve u svemu opet smo zadovoljni, mada je trebalo još dvije pjesme da idu.

MAHO: Iako i ovo traje 35 minuta.

NEŠO: Jedna od najboljih pjesama su »NOĆI UŽASA«... i »SPEED METAL MANIJAK«. Ima još »KOPAČ GROBOVA«...

MAHO: (upada) HAWKWIND-I, čovječe! Daleko najbolja je »METALNA NEMAN«!

NEŠO: Jooo, obradili smo jednu stvar od HAWKWIND-A, starih rokera, u kojoj čak LEMMY svira bas. Ta pjesma se nama strašno svidjela (»MASTER OF THE UNIVERSE«, op. M. D.), tako da smo je obradili, ali smo ubacili jedan svoj dio — to je onaj brzi dio.

MAHO: Speed dio.

NEŠO: Speed dio, bravo. Malo smo izmijenili, dotjerali ... totalno promijenili tekst...

MAHO: Kad skontaš, to ti je pjesma — šezdesete, osamdesete i devedesete.

NEŠO: I devedes' prve! (smijeh)

MAHO: HAWKWIND je šezdesete, solo je iz osamdesetih, a speed iz devedesetih.

NEŠO: MAHO, koje još pjesme imamo?

MAHO: »GLASNIK SMRTI«.

NEŠO: Jooo, »GLASNIK SMRTI« — čuvajte se! Brate, nekako mi je »GLASNIK SMRTI« ofalio... Prvo ide »SPEED METAL MANIJAK«, pa »GLASNIK SMRTI«, pa »KOPAČ GROBOVA«. Ako se sluša ovaj naš album, nije dovoljno da se tiho sluša, moraš što jače slušat'! Ako te na kraju glava ne zaboli, ne valja. Nisi slušao, znači!

MAHO: Nisi DOBRO slušao! (smijeh)

MAHI JE, INAČE, ZLO KAD SE SPOMENE THARSH.

MAHO: Thrash? (sa gađenjem) Fuj!!!

NEŠO: Fuj! Samo speed!

MAHO: Speed death metal. A mi smo jedini speed metalci sa hitovima. »HORDE«, »KUGA« i »METALNI BOG«, stvari sa prvog albuma, stvarno su hitovi, i na radiju, i na koncertima.

NEŠO: Čitam intervjue nekih naših grupa, nećemo ih sad nabrajati, kako sviraju po Italiji, Austriji, Holandiji, Njemačkoj, (MAHO se zacenio od smijeha) Indoneziji, Saudijskoj Arabiji... mada ja mislim da oni samo mogu svirat' svojim komšijama. Mi, boga mi, nigdje vani ne sviramo, nama je najbolje kući. Mi samo za svoju raju sviramo. Po zemlji smo svirali, u vazduhu još nismo (smijeh). Inače, kad se nacugamo, onda sviramo i po drugim mjestima... ha, ha...

MAHO: To su ti, 'vako, parkovi... (smijeh)

NEŠO: Ja sam ti malo stariji čovjek, malo se teže krećem, ha ha!

TO JE, VJEROJATNO, POVEZANO SA ČINJENICOM DA SU VAM TEKSTOVI NA SPRSKOHRVATSKOM.

MAHO: Zašto mi pjevamo na srpskohrvatskom...

NEŠO: Čuj, mi!!! Zašto JA pjevam na srpskohrvatskom?

MAHO: Zašto Ti pjevaš na srpskohrvatskom!? (smijeh)

NEŠO: Boga mi, slabo iko sa mnom pjeva, samo ja! Ma, meni to nikako nije jasno da jugoslovenski bendovi pjevaju na engleskom. Vani ne mogu ni sa pasošem da idu, a kamo li sa našom muzikom! Kako će ići van, kad je to sve pohapano!? Da to neko čuje, u zatvor bi zaglavili!

MAHO: Normalno, nije to Juga — mazneš čitavu stvar, ko MERLIN, i ništa?

NEŠO: Meni je to totalno bez veze. Mi smo jugoslovenski bend, pretežno za jugoslovensko tržište...

MAHO: (upada) ... nije pretežno, nego samo!

NEŠO: Ima bendova koji pjevaju na engleskom, pa spominju dvije riječi u 12 pjesama — speed, death i kill — i zdravo!

MAHO: Što je najtužnije, nemaju pojma s engleskim. Bježi, gluposti. Najvažnije je da te čovjek razumije kad pjevaš.

(SAD SE JA SMIJEM) ZAR MISLIŠ DA NEŠU IKO RAZUMIJE KAD ZABRUNDA!?

MAHO: Pa dobro, dobiće tekstove uz album (smijeh). Ma, znaš šta je, ja mislim da raja imaju loše tekstove i da se kriju iza engleskog, pošto guta raje ne zna engleski. I misle da nešto modernije zvuče nego mi. Eto, mali se DŽIBO oduševio kad je slušao — čovjek popamtio pola tekstova, oduševio se tekstovima!

NEŠO: Ja čak mislim da imam najljepše tekstove na svijetu! Najkrvoločnije! Ko ima bolji tekst, nek' se javi! Ja mislim da smo najkrvoločniji, naj, naj... šta još, MAHO?

MAHO: Sve najgore što se sjetiš!

NEŠO: Najpjanskije, najviše smrdimo na znoj (padaju od šege)... znaš ono što kaže RAMBO — ja sam Balkan boy i smrdim na znoj! Ha, ha, ha... Ma, BOMBARDER je jedan, jedini i najbolji... poslije DIVLJIH JAGODA.

MAHO: Ja mislim da smo popularniji i od TAJČI! (smijeh) Ali, kod one lošije djece. Nas slušaju lošiji učenici, a TAJČI bolji!

NEŠO: Preporučio bih raji da slušaju BOMBARDER, DEATH, OBITUARY, BATHORY obavezno, a da se mane METALLICE i šta je znam, onih bljukoza. To je invalid muzika, to je paraliza muzika! Ako glava ne zaboli, ništa od BOMBARDERA!

NEŠO, KAKO PREŽIVLJAVAŠ ONOLIKE NASRTAJE OBOŽAVALACA?

NEŠO: Pa, treniram! (smijeh)

ZANIMLJIVO JE DA UVIJEK TEBE PROGANJAJU, NIKAD NISAM VIDJELA DA NEKO MAHU VUČE ZA RUKAV DA MU SE POTPIŠE NA JAKNU.

NEŠO: Valjda je to što ja pišem i ćirilicom i latinicom! (cijepa se) Valjda se meni lakše potpisati — ono, ŠILJDEDIĆ — a ja samo pišem NEŠO, znaš. A možda i zato što imam brkove? Ha, ha... dobro, mene više ganja raja, a MAHU malo više cure salijeću.

MAHO: Tako da smo to ravnomjerno podijelili, he, he...

NEŠO: Njemu ženske do 12 godina!

SNIMILI STE I NEKOLIKO SPOTOVA, ZAR NE?

NEŠO: Sa prvog albuma snimili smo »HORDE« za TV Sa, a sa drugog »PRINCEZU«, »PROPAST« i »BOMBARDER«. Trebali smo da radimo i »SPEED METAL MANIJAK«, ali...

MAHO: ... ali smo se izradili!

NEŠO: Mislim da smo jedini metal bend koji je imao spotove na TV u zadnjih nekoliko godina, pogotovo speed bend.

MAHO: Ma, mi smo jedini pravi speed metal bend u Jugi. Ovo su sve ostalo thrash metalci, neki folovi, a mi smo baš speed.

MOŽETE LI SE MALO UOZBILJITI DA OVO ZAVRŠIMO?

NEŠO: E, željeli bismo da se zahvalimo KOLETU koji se stvarno svojski trudi i koji nam je stvarno pomogao.

MAHO: Na neviđeno je pristo da izda album, tri mjeseca prije nego što smo ga snimlili. Rekao je — snimite, donesite, ja ću ga izdati, šta god da snimate. To je jako regularno. Tretman — prva liga.

NEŠO: On nije čak ni znao šta se sprema. Mi smo mogli snimiti i punk, i hard core...

MAHO: I TAJČI!

NEŠO Prodaja ide fino, album se može nabaviti preko EXPLOSIVE CLUBA. Pomogao nam je i SAŠA SAVIĆ (kolega novinar Omladinskog radija, op. M. D.) koji je opalio recitaciju u pjesmi »BOMBARDER«, što je greškom ispušteno na omotu kasete.

MAHO: Oko tehničkih stvari puno nam je pomogao BAKIR LAMAĐAMA, stari roker. Kad god su trebale pape, pojačala, štimeri... čak nam je donosio iz inostranstva. Stvarno je pravi drug — od pedeset godina.

NEŠO: Ima još jedan stari roker koji nam je jedan od najdražih jugoslovenskih muzičara, LJUBIŠA RACIĆ iz FORMULE 4.

MAHO: Jedan od najboljih jugoslovenskih gitarista: ZELE, LJUBA i ZLATKO MANOJLOVIĆ. Jedan izvrstan gitarista, legenda jugoslovenske hard rock scene.

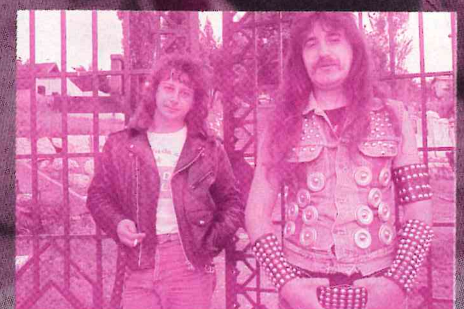
NEŠO: On je naš fin i dobar drug, voli pomoć, voli pivu platit' ...

MAHO: ... a navija za »ŽELJU«, što je najvažnije, zato mi je još draži!

NEŠO: Putem »HARD METAL«-a želimo mu se još jednom zahvaliti za sve, kao i našim fanovima koji nas stvarno obožavaju. Na kraju želimo da ih sve pozdravimo.

● Marinela Domančić

HARD METAL FESTIVAL

Veliki spektakl, promocija HARD METAL magazina i višečasovni koncert svih naših najboljih heavi metal sastava održaće se u subotu 31. avgusta, s početkom u 15 sati u ledenoj dvorani SPC »Vojvodina« u Novom Sadu. Ulaznica će koštati 200 dinara a za čitaoce našeg magazina, omogućen je popust, tako da će uz ovaj kupon (koji ovde objavljujemo), svaki posetilac kartu platiti 150 dinara.

Za sve koji još neznaju, mi i dalje radimo na tome da vam omogućimo da vidite i čujete što više naših bendova, a promocije ćemo uskoro organizovati i u drugim gradovima.

29. juna održali smo naše prvo promovisanje u Beogradu, u Domu Omladine, sa specijalnim gostima grupama BLOODBATH i ANNATHEMA. Kako je bilo najbolje mogu da vam svedoče nešto oko 1000 potpuno razveseljenih fanova. Oba benda su nam ekskluzivno promovisali svoja najnovija izdanja — BLOODBATH svoj vinilski prvenac mini LP »Toxic Death« a ANNATHEMA svoj drugi LP pod nazivom »Empire Of Noise«. Zabave i svirke je bilo na pretek. Sa nešto širim spiskom gostiju obradovaćemo vas 31. avgusta u Novom Sadu. Na programu pod nazivom HARD METAL FESTIVAL nastupaće i: EPIDEMIC ZONE (Žalec), BOMBARDER (Sarajevo), DEMONIAC (Beograd), PERGAMENT (Novi Sad), SANATORIUM (Skopje), DRINKING SKULL (Zagreb), BLOODBATH (Beograd), ANNATHEMA (Novi Sad) a sa još nekoliko bendova vodimo pregovore tako da ovo nije još konačan spisak.

Ima dosta prijavljenih grupa koje su nam poslale snimke, sa nekima smo se dogovorili oko buduće saradnje u vidu gostovanja i nastupanja kao predgrupa na turneji BLOODBATH/ANNATHEMA koja će biti održana u septembru/oktobru. U svakom slučaju vremenom, sve grupe koje su nam se javile biće predstavljene u »Demo« rubrikama sledećih brojeva. HARD METAL Festival će se održati u hali Ledena dvorana koja se nalazi u SPC »Vojvodina«, mesto koje je poznato i pod nazivom »SPENS«. Do mesta održavanja koncerta najlakše se stiže ako se sa železničke i autobuske stanice koristi autobus linija broj 4 i izađe se na šestoj stanici. Koncert će početi oko 15 časova a ceo program će se završiti oko 22 sata da bi svi koji nisu iz Novog Sada blagovremeno mogli da se vrate kućama. Na samom koncertu biće organizovana i velika berza — prodaja ploča, kaseta, Compact Discova, postera, majica i mnogobrojnih fan rekvizita. *Podrazumeva se da svi koji imaju nešto da prodaju, menjaju ili poklone treba to da ponesu.* Normalno za sve posetioce spremićemo veliku nagradnu igru sa vrednim nagradama. Kao jedan od sponzor i glavnih organizatora je i čuvena novosadska nezavisna firma za objavljivanje heavy metal izdanja EXPLOSIVE koji su poznati i po ranijim organizovanjima heavy metal festivala u Novom Sadu. Svi bendovi koji su najavljeni obećavaju odličnu svirku i puno zabave. Još nije sve dogovoreno ali imamo u planu posle svirke da organizujemo veliku žurku u jednom od novosadskih lokala, na koju bi bili pozvani svi fanovi i bendovi. Biće još iznenađenja, no o svemu detaljnije na licu mesta. Zbog izuzetno visokih troškova celokupne organizacije, zakupa prostora ozvučenja, rasvete, isplata honorara grupama i plaćanja reklame, prinuđeni smo da naplaćujemo ulaz. Ulaznica će koštati 200 dinara a svi čitaoci našeg magazina koji budu isekli i poneli ovaj kupon, uz njega ulaznicu će plaćati 150 dinara. Bilo bi poželjno kada bi oni koji su u mogućnosti došli ranije da bi bile izbegnute gužve na ulazu. Znači koncert će početi u 15 a završiće se u 22 sata. Dok se svi pripremamo za veliki spektakl jedino što nam preostaje da poželimo svima dobrodošlicu u Novi Sad i da vas do tad ostavimo da uživate u fotografijama sa naše nedavne promocije u Beogradu.

Tekst i fotosi: Kole Polzović

Pružamo vam mogućnost da oglašavate u našem magazinu. Evo cena i pojedinosti oko uplata: Oglasi za kontakte, dopisivanja, razmena ploča i muzičara su besplatni, presnimavanje ploča, CD-a, audio, video kaseta, kataloška prodaja prstenja, majica, ploča, kaseta i ostalih fan rekvizita, u

oglasu do 20 reči košta 800 dinara a svaka reč preko je 50 dinara. Ostali oglasi 30 dinara reč.

Način uplate: Iznos koji ste izračunali da treba da platite, uplatite opštom SDK uplatnicom na žiro račun broj 65700-603-7711 sa naznakom: »uplata za male oglase u listu HARD METAL« i tekst oglasa nam zajedno sa kopijom uplatnice pošaljete na adresu: HARD METAL, pp 70, 21000 Novi Sad.

Svi koji bi hteli da zakupe čitave stranice, ili delove istih neka nam se jave telefonom ili telefaxom kako bi se dogovorili oko detalja.

NEKA mi pišu svi koji vole kvalitetan hard'n heavy, sve vrste: RATT, LED ZEPPELIN, METALLICA, Joe Satriani, GUNS' n 'ROSES, MOTLEY CRUE, W.A.S.P., SEPULTURA...

moja adresa: Bobby Nikolov, Osogovska 31, 92300 Kočani

VAŽNO! SVIM ČITAOCIMA!

Zbog izuzetno velike potražnje za prvim i drugim brojem našeg HARD METAL magazina, redakcija je naknadno odlučila da se dodatno doštampaju još određene količine primeraka koje vam stavljamo na raspolaganje ovim putem. Znači svi koji nisu blagovremeno nabavili prvi i drugi broj HARD METAL magazina, mogu ga poručiti na sledeći način: Na najbližoj pošti kupite opštu SDK uplatnicu koju će te ispuniti ovako: U rubrici »uplatio je« upišite čitko svoje ime, prezime i adresu, u rubrici »svrha doznake« ispišite »za prvi (ili drugi ili oba) broj HARD METAL časopisa. Primalac je NIŠJP DNEVNIK (za HARD METAL), Novi Sad, a broj žiro računa je 65700 — 603-7711. Cena po primerku iznosi 60 dinara (svakog broja). Znači za jedan primerak uplaćujete 60 dinara, za dva 120, za tri 180 itd.

Kao najsigurniji način za redovno dobijanje HARD METAL — a preporučujemo pretplatu. Za sada je organizovana pretplata za narednih 6 meseci (za šest brojeva) i ona iznosi 360 dinara. Znači toliko je potrebno da uplatite kako bi sledećih šest brojeva dobijali uredno zapakovane na adresu koju nam naznačite. Ovde smo vam pokazali kako je potrebno ispuniti SDK uplatnicu ako želite da se pretplatite.

I u slučaju pretplate, kao i u slučaju naručivanja prethodnih brojeva neophodno je da nam pošaljete (na adresu redakcije) kopiju uplatnice i naručeni brojevi (i pretplaćeni) će vam stizati poštom svakog meseca.

SLUŽBA DRUŠTVENOG KNJIGOVODSTVA — OPŠTA UPLATNICA

PRIZNANICA

br. pošte

Uplatio je Filipović Mladen
Narodnog Fronta 5,21000 Novi Sad
(naziv i adresa uplatioca)

način izvrš.

Svrha doznake
pretplata za HARD METAL

Broj invest. objekta — Šifra

DIN. 360,00

broj računa 65700 -603-7711

Primalac
NIŠJP DNEVNIK/za HARD METAL/N.Sad
(naziv i sedište primaoca)

Poziv na broj odobr.

(žig i potpis)

Oznaka kontrole — U .... dana ....

(naplacena naknada)

(broj dnevnika)

Štampa i birografika · Subotica br odobr SDK SAPV 05 207 1/85 — Obr br 10 SDKJ — 1

* * *

Ovo je za metalce širom Juge!

Imam 16 godina i želio bih se dopisivati sa svim metalcima, a pogotovo sa metalkama. Također bih htio da se dopisujem sa onima koji slušaju hard core, pošto slušam i skupljam ploče i singlove, sve crne plastike, velike i male, koje kad se stave na gramofon iz njih prašte HM, speed, hard core, thrash. Neka mi se jave svi koji bi željeli mjenjati ploče.

Moja adresa: Ivica Gudeljević, Dubrovačka 2, 56270 Županja

* * *

Neka mi pišu svi koji vole heavy metal, dopisivanje i horor filmove.

Biljana Dautović, Zabjelo »F«, 81000 Titograd

* * *

Neka mi se jave svi koji slušaju brazilski thrash death metal i DECIDE, MORBID ANGEL i MASSACRU

Predrag Sarić, Todora Panića 39, 75320 Gračanica

* * *

Imam 12 godina i slušam sve vrste heavy metala. Volio bih se dopisivati sa metalcima i metalkama iz bilo kog dijela Juge, bez obzira na godine. Najviše slušam grupe: MOTLEY CRUE, METALLICA, ANTHRAX, SEPULTURA, AC/DC i SLAYER.

Vedran Čičković, Kneza Višeslava 2, 54400 Đakovo

* * *

Zovem se Nataša, imam 13 godina. Obožavam heavy metal. Želela bih se dopisivati sa svim metalcima i metalkinjama. Volim GUNS' n 'ROSES, AC/DC, IRON MAIDEN, SKID ROW...

Adresa: Nataša Petrović, Žine Popovića 9, 12254 Rabrovo.

* * *

Želela bih da se dopisujem sa metalcima i metalkama iz Juge. Prednost imaju metalci sa dugom crnom kosom. Slušam METALLICU, SLAYER, ANNATHEMU, TESTAMENT i dr. Pišite!

Danijela Savić, Narodni Front 2, 11211 Borča, Beograd.

* * *

Želeo bih se dopisivat sa svim metalcima i metalkama. Volim METALLICU, GUN 'n ROSESI AEROSMITH i AC/DC.

Adresa: Vlatko Sulekić, Osječka 64, 41330 Novska

* * *

Zovem se Milica i omiljene grupe su mi ALICE COOPER i IRON MAIDEN. Želela bih da se dopisujem sa svim koji vole HARD METAL i pomenute grupe. Moja adresa: Milica Prole, Vojvođanska 27, 21465 Bačko Dobro Polje.

* * *

Ćao svima. Imam 16 godina i želela bih se dopisivati sa metalcima iz naše zemlje i šire. Inače obožavam frajere sa dugom kosom. Javite se na adresu: Endži Karner, Kiš Ernea 13, 24000 Subotica.

* * *

METALLICA, SLAYER, KREATOR, NUCELAR ASSAULT, IRON MAIDEN, ANTHRAX... Ko voli nabrojane grupe i hoće da se dopisuje neka se javi na adresu Nikola Jovanović, Branka Krsmanovića 8/46, 18000 Niš.

* * *

SPACE CASE!

Izrađujemo kofere za električne gitare, za bukvalno sve modele i oblike. Cena kofera za električnu gitaru 2200 dinara plus ptt, cena kofera za bas-gitaru 2500 dinara, plus ptt troškovi. Za informacije zvati na telefone 021/367-818 i 021/363-460

* * *

AMPEG — V4, pojačalo gitarsko, tube 100 W, glava plus kutija, made in USA, novo.

BOSS — ROD — 10 distorsion, microrack (9,5'') efekt, apsolutno novo.

Telefon: 076/22-880, Mišo

* * *

Rasprodaja ploča: DIO, ACCEPT, MOTELY CRUE (live), OZZY, LOUDNESS, RATT, KISS, SCORPIONS, ARMORED SAINT, SAVATAGE...

Saša Jurišić, Trpanjska 38, 41000 Zagreb.

* * *

Gitaristi, basisti, bubnjari! Note sa tablaturama: Vai,Hendrixl Malmsteen, Healey, Gambale, Moore, Santana, Rhoads, Gunsi, AEROSMITH, TESLA, HALEN, METALLICA, PURPLE, WHITESNAKE, LYNORD SKYNORD i još mnogo toga. Kvalitet vrhunski!

Mladen Trčak, J. Matijaščića 17, 41430 Samobor

Tel: 041/870-752, tražiti Roberta

* * *

EKSKLUZIVNA PONUDA UVOZNIH MAJICA I PRSTENJA!

Preko sto vrsta, cena majice 390 dinara.

Zahtevajte besplatan katalog sa kompletnom ponudom!

Popust na više komada!

VIKING, Balzakova 64, 21000 Novi Sad 021/398-824, od 8 do 15 sati.

* * *

NIRVANA SHOP — jedino mesto u zemlji gde u kratkom roku i po povoljnim cenama možete nabaviti sve originalne fan-rekvizite. Sve vrste kožnih opasača i narukvica sa nitnama (kupe i piramide), opasači sa čaurama od metaka, prodaja metlanih nitni — zakovica na komad (kupe i piramide), SPITFIRE jakne (crno-narandžaste), COLLEGE jakne (koledžice u svim bojama), naočare za sunce — LENONKE, metalni amblemi za jakne (orlovi i mrtvačke glave) atraktivne minđuše, srebrno prstenje i metalni lančići (mrtvačka glava, davolja glava, krstovi) i još mnogo toga.

Ogroman izbor metal, punk i ostalih motiva na T Shirt majicama, duksericama, velikim amblemima za leđa i malim amblemima (obični, svileni, plastificirani). Navodimo vam samo neka imena: BON JOVI, CELTIC FROST, THE CULTR, VENOM, RAMONES, EXPLOITED, SEX PISTOLS, MEGADETH, W.A.S.P., SLAYER, KREATOR, zastave: britanska, američka, japanska, HELLOWEEN, S. Od, DESTRUCTION, DEATH, MOTORHEAD, AC/DC, WHITESNAKE, VOIVOD, CINDERELLA, MOTLEY CRUE, JUDAS PRIEST, WARLOCK, OVERKILL, TESTAMENT, ONSLAUGHT, POISON, NUCLEAR ASSAULT, STRYPER, L.A. GUNS, SKID ROW, AEROSMITH, RUNNING WILD, TANKARD, LIVING DEATH, ALICE COOPER, FAITH NO MORE, BATHORY, Paukova mreža, mrtvačke glave, zmijska koža, tigrova koža, južnjačka zastava, USA army maskirna, NAPALM DEATH, SEPULTURA, PESTILENCE, MISFITS, ANIMOSTY, ANNIHILATED, WILD BOYS, JACK DANIELS i još mnogo drugih motiva. Najnovije: kratke letnje pantalone — BERMUDE! Motivi: američka zastava, britanska zastava, zmijska koža, mrtvačke glave!

Kompletan spisak artikala i sve ostale informacije, način naručivanja i plaćanja, cene i ostalo možete naći u našem najnovijem ilustrovanom katalogu. Za njega pošaljite 10 (deset) dinara ili poštanske marke u toj vrednosti: Javite nam se, bićete oduševljeni izborom i kvalitetom ponuđene robe! Pišite na adresu: NIRVANA SHOP, Poštanski Fah 185, 26000 Pančevo.

* * *

METALCI, ROCKERI i PUNKERI!

● Pruža Vam se jedinstvena prilika da snimite sve ono o čemu ste dosad sanjali. Profesionalni audio-studio HELLPOWER u saradnji sa fan-klubom EXPLOSIVE vam nudi ogroman izbor ploča i compact discova za presnimavanje po vrlo povoljnim uslovima. Hard rock, heavy metal, punk, oi!, hard core, blues, YU metal, new wave! Profi kvalitet, povoljne cene, brza isporuka. Za katalog sa preko 200 naslova pošaljite 10 dinara koje ćemo Vam već prilikom prve porudžbine vratiti. Naša adresa je: HELLPOWER, p.p. 70, 21000 Novi Sad

* * *

Rio de Janeiro 1991

GUNS N' ROSES

BACK TO RIO!

Jedne večeri u radiju zvoni telefon. Dečački glas moli da pustimo novi singl grupe GUNS N'ROSES. Ploča još nije izašla. Poziv i molba se ponavljaju...

...Čitam da će se album najzad pojaviti tokom leta i to u vidu dve samostalne ploče nazvane »USE YOUR ILLUSION I« i »USE YOUR ILLUSION II«. Neposredno potom uslediće i EP sa osam obrada poznatih punk pesama...

...Devojčica, u čijem nadimku je već godinama sadržano i ono »AXL«, zove da kaže kako je saznala da se njen crvenokosi idol tajno OŽENIO...

...Gunsomanija je u Evropi već uveliko uzela maha. Za koncert zakazan za 31. AVGUST na londonskom WEMBLEY stadionu karte su puštene u prodaju još 24. MARTA. Već davno su rasprodate...

...Čujem da će neki moji prijatelji na put u MANNHEIM. Koncert je tamo 24. AVGUSTA...

...ENSI se sa puno klinačkog šarma ďuri svaki put kada pomenem RIO — zbog onih koncerata losanđeleskih momaka, naravno...

...Jedan stari prijatelj predlaže da nešto od svojih brazilskih rock'n'roll impresija zabeležim za »HARD METAL«. Prihvatam i radujem se. Otvaram svoj dnevnik, preturam po fasciklama, pronalazim beleške i sve one u prolazu, nabrzaka, ispisivane ceduljice i ponovo se, u mislima, vraćam tamo gde se dešavala rock čarolija...

RIO DE JANEIRO, ČETVRTAK 17. JANUARA '91

Danima već od najvećeg stadiona na svetu KARIOKE prave veliku rock'n'roll arenu. Podiže se bina, grade specijalne rampe koje će omogućiti da se publika spusti na travu. Instaliraju se svetlosne skalamerije, ekrani, reklame, transparenti...

Sve ovdašnje novine donose velike reportaže o tome ko će sve nastupati i šta će se sve dešavati tokom narednih deset dana. BRAZILCI SA PONOSOM SAOPŠTAVAJU KAKO JE NA POMOLU NAJVEĆI MUZIČKI SPEKTAKL KOJI SE IKADA DESIO NA LATINO—AMERIČKOM KONTINENTU. Od 45 najavljenih učesnika festivala čak 22 imena su iz samog vrha svetske scene, a svakako kao POSEBNA POSLASTICA ističe se dolazak grupe GUNS N'ROSES koja će, nakon duže pauze, odsvirati dva koncerta i tako promovisati novog bubnjara MATTA SORUMA i klavijaturistu DIZZYJA REEDA.

I, dok pristižu izvođači i novinari iz celog sveta, ogromni teretnjaci donose na stadion na tone opreme. Cifre su zaista neverovatne: instalirano je 500 TONA OZVUČENJA, 5 KM kablova se preplića ispod bine, 96 komandnih uređaja kontrolisaće 3000 reflektora i 480 svetlosnih topova, a struju će proizvoditi ČETIRI dodatno instalirana generatora snage 3000 kilovata. Pred kapijama čekaju konvoji kamiona natovarenih »coca-colom«. Na ulazu se smenjuju turističke grupe. Obilaze stadion. Smešak i škljoc! — slika za uspomenu na MARACANU kakva obično nije — preuređenu za muzičke okršaje.

I... sve je spremno. ROCK U RIJU II MOŽE DA POČNE!

PETAK, 18. JANUAR '91

U toku noći stigla je vest da su AMERIKANCI bombardovali BAGDAD. Na COPACABANI, u ekskluzivnom RIO PALACE hotelu, u kome je smeštena većina inostranih muzičara kao i dnevni press centar, komentarišu se noćašnji događaji.

Za JEDANAEST SATI zakazana je prva press konferencija tog dana i to sa članovima grupe GUNS N'ROSES. Sa malim, neznatnim, zakašnjenjem pojavljuju se SLASH i DUFFi odmah bivaju bombardovani gomilom pitanja tipa: kako vam se sviđa RIO, da li ste prvi put u BRAZILU, hoćete li ići u AMAZONIJU, šta ste specijalno pripremili za ovdašnju publiku? Na većinu pitanja odgovara SLASH, koji između dva pitanja gucka pivo iz konzerve, dok Duff uglavnom posmatra ekipu novinara koja se okupila u prilično velikom broju. Naravno, u novonastaloj »ratnoj« situaciji neizbežno je i pitanje rezigniranog američkog novinara kako oni uopšte mogu da sviraju i da se ovde na suncu izležavaju i provode kada se tamo, na drugom kraju sveta, dešavaju neke neprijatne stvari. SLASHU, koji je inače odličnog raspoloženja, ovo očigledno ne spada u red omiljenih pitanja, te najpre ODBIJA DA ODGOVORI ali odmah dodaje da oni jednostavno rade svoj posao, a TAJ POSAO NEMA NIKAKVE VEZE SA POLITIKOM. Na konferenciji za štampu SLASH novinarima saopštava da će GUNSI na koncertima u RIJU odsvirati PET SASVIM NOVIH PESAMA koje će se naći na njihovoj budućoj studijskoj ploči. Pesme još uvek imaju radne naslove — »STRANGE«, »YOU COULD BE MINE«, »DOUBLE TALKIN 'JIVE«...

Foto-reporterima je tog prepodneva saopšteno da iz tabora grupe još nije stiglo nikakvo obaveštenje o tome da li će neko, osim njihovih oficijelnih fotografa GEORGEA CHINA i ROBERTA JOHNA, dobiti dozvolu za slikanje njihovih nastupa. Što se novinara tiče oni su samo u PRIVIDNO boljoj situaciji. Zapravo, članovi grupe su pristali da daju intervjue — ali... Priča koja kruži press centrom govori o tome da svaki zainteresovani novinar koji bi želeo da se susretne sa članovima grupe i uradi razgovor MORA da potpiše ugovor na osnovu koga se obavezuje da kopiju teksta dostavi grupi i takvu, integralnu verziju objavi samo u novini za koju je rekao da će uraditi razgovor. U protivnom, dužan je da plati grupi svojevrsnu odštetu u iznosu od 100.000 DOLARA! Naravno, odjednom više niko ni od novinara nije baš bio mnogo ZAGREJAN da proćaska sa momcima. Intervju je jedino zatražila ekipa brazilskog ogranka MTV-a.

NEDELJA, 20. JANUAR '91

U isto vreme zastrašujuće i fascinantno MARACANA izgleda ove treće festivalske večeri. Zvanični podaci kažu da na stadionu ima 125.000 gledalaca. Nije ni čudo jer ovo je veče brazilskih favorita. Prva grupa koja nastupa HANÓ HANÓI spada u red manje važnih nacionalnih atrakcija ali već sa pojavom brazilskog najvećeg muzičkog ponosa, grupe TITAS, nastaje prava pravcata bura oduševljenja. FAITH NO MORE su u Brazilu izuzetno popularni. Klinci ispred mene nose majice sa njihovim imenom i skaču, ne prestaju. A ta mešavina agresivnog punk zvuka, funka, hard rocka koju izvode momci iz SAN FRANCISCA uživo zvuči još bolje i sugestivnije nego na pločama. U poodmaklim večernjim satima na sceni se, po drugi put na festivalu, pojavljuje BILLY IDOL sa svojim izvanrednim šestočlanim bendom i svira nešto izmenjen ali standardno dobar program. IDOL je, inače, nastupio ove večeri umesto najavljenog ROBERTA PLANTA, koji je zbog bolesti otkazao dolazak u RIO.

Apsolutna kulminacija ove sasvim vrele noći jeste nastup GUNS N'ROSES. Pojavljuju se na bini pola sata POSLE ponoći. Stadion već uveliko kuva. Nikada nisam bila ni na jednoj fudbalskoj utakmici, ali pretpostavljam da najžešća fudbalsko-navijačka ekstaza izgleda baš tako. SVE SE POKREĆE. I čini se da stadion PODRHTAVA. Grupa i njihova muzika gotovo da se ni ne čuju jer stadion, onih 125.000, od trenutka kada su se AXL i drugari pojavili na bini, peva, urla, skandira. Impresivno. U jednom trenutku shvatam da uopšte ne mogu ni da zaključim kako GUNSI sviraju. VERUJEM DA IH NIKO NI NE ČUJE. BRAZILCI, od kojih jedva po neki zna nemušte dve, tri reči na engleskom, pevaju sve od prvog do zadnjeg stiha i to apsolutno nepogrešivo. »MR BROWNSTONE«, »SWEET CHILD O'MINE«, »PARADISE CITY«, »CIVIL WAR«... Povremeno se stadion utiša i onda probijaju bravurozne SLASHOVE solo deonice. A onda AXL skida svoje pantalone i ostaje u biciklističkim pantalonama sa američkom zastavom i onda devojčice užasno prodorno vrište... I tako u krug. Prizor je i šokantan i uzbudljiv a svakako nezaboravan. Na bis AXLA, SLASHA i kompaniju prisutni pozivaju tako što besomučno nogama lupaju o tlo, a istovremeno rukama udaraju o plehane naslone stolica na tribinama. Tako nešto nikada ranije nisam doživela. Ipak, čini mi se da je sve pomalo over-reaction.

PONEDELJAK, 21. JANUAR '91.

Slobodan dan. Samo prividno. U press centru radi se punom parom.

Uveče, u jednom luksuznom prostoru na LAGOI održava se veliki PARTY zatvorenog tipa. Tu su novinari, muzičari i viđene face brazilskog JET—SETA. Kao i u ekskluzivnim beogradskim prostorima silosi na vratima su NEMILOSRDNI. Puštaju samo »odabrane«. Među prvima stižu DUFF i MATT. Kasnije im se priključuje i AXL. Oko njega najviše sevaju blicevi. Kolega iz nemačkog »Stern«-a govori kako je slušao i ranije GUNSE uživo. Misli da su možda svirali bolje, ali sinoćni doživljaj je ipak nešto jedinstveno. BILLY IDOL je zaboravio svoju pozivnicu za party. Silosi su, kao što rekoh, NEMILOSRDNI. OSTAO JE NAPOLjU.

SREDA, 23. JANUAR '91

Najburnija noć na MARACANI. PRAZNIK ZA HEAVY—METALCE. Čak šest grupa: SEPULTURA, LOBAO, MEGADETH, QUEENSRYCHE, JUDAS PRIEST i, na kraju programa, u ranim jutarnjim satima, po drugi put, GUNS N'ROSES. Koncert je potrajao do ČETIRI SATA IZJUTRA. GUNSI ponavljaju svoj program od pre dve večeri i doživljavaju podjednako veliki uspeh. Sutra će se i predstavnici medija složiti da su svirali majstorski. AXL je nakon ovog trijumfa dao onaj famozni intervju brazilskoj muzičkoj televiziji koja je gotovo celokupne nastupe bendova što direktno prenosila što narednih dana u delovima emitovala.

Noć će se međutim zapamtiti i po onoj drugoj, mnogo manje lepoj i prijatnoj hronici. Medicinski servis »ZLATNOG KRSTA« registruje 513 intervencija, prouzrokovanih uglavnom prekomernim dozama ALKOHOLA i DROGA. Policija jedino za ovo veče ne izdaje nikakvo zvanično saopštenje. U liftu, šef festivalskog obezbeđenja ispričao je novinaru jednog ovadašnjeg dnevnika da je jedan mladić, pokušavajući da preskoči ogradu ne bi li video svoje idole, IZGUBIO ŽIVOT.

PETAK, 25. JANUAR '91

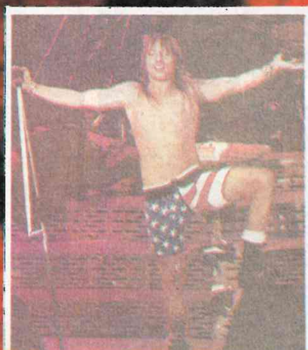
Jedna devojčica poslala je pisamce DUFFU u kome mu saopštava da je spremna da izvrši SAMOUBISTVO ukoliko joj ne pošalje AUTOGRAM. Nesreća je na vreme i jednostavno sprečena — autogram je POSLAT. AXL, međutim, ima drugačijih anegdota sa obožavaocima. Novine donose onu u kojoj se detaljno prepričava KAKO JE NEKA DEVOJKA UPORNO ISPRED HOTELA »INTERCONTINENTAL«, U KOME SU BILI ČLANOVI GRUPE, STAJALA I NA SVAKO POJAVLJIVANJE AXLA NA BALKONU VAPILA DA JOJ SAOPŠTI BROJ TELEFONA U SOBI KAKO BI MOGLA SA NjIM DA POPRIČA. NA KO ZNA KOJI NjEN ZAHTEV U VEZI SA TELEFONOM, MUZIČAR SE IZNERVIRAO I GAĐAO JE TELEFONSKIM APARATOM.

BEOGRAD, 6. JUL '91

Prisećajući se ovako samo onih dana i dešavanja koja su vezana za boravak i nastupe grupe GUNS N'ROSES u Riju pada mi na pamet rečenica koju je slavna SYLVIE SIMMONS zapisala u svom (u julskom broju britanskog magazina Q objavljenom) intervjuu sa SLASHOM: »GUNS N'ROSES SU U OVOM TRENUTKU NAJVEĆI ROCK'N'ROLL BEND NA SVETU.« Da sam to kojim slučajem pročitala pre pola godine pomislila bih kako je čuvena novinarka sklona preterivanju. Posle onoga što sam videla i doživela u RIJU, sklona sam da verujem da je SIMMONSOVA i te kako u pravu.

● Snežana Golubović

Underground

EPIDEMIC ZONE su svakako jedna od najznačajnijih grupa na domaćoj heavy metal sceni. Bend egzistira već skoro pet godina a svojim čestim koncertima širom Jugoslavije pridobio je izuzetno veliki broj pristalica. Posle rasprodatog singla »Touch Against Normality« momci iz EPIDEMIC ZONE su nedavno završili pripremanje materijala za prvi LP, čije se objavljivanje očekuje ovih dana. Naziv novog albuma i kasete je »Keep Away From Babys« a sve o tome i oko toga nam priča Tommy Vučer, basista sastava. Za HARD METAL razgovor vodio Pascal Rogl.

HM: EPIDEMIC ZONE su jedna od naših prvih metal grupa. Šta se za sve ovo vreme događalo sa vama i sa celom našom scenom?

T. V.: Mi smo se razvijali i rasli zajedno sa kompletnom scenom. Ranije je bilo vrlo malo heavy metal bendova, a samo retki su opstali i do danas. Danas ima jako puno mladih bendova, što je i dobro, mada je sada teže ostati u vrhu. Ha, ha.

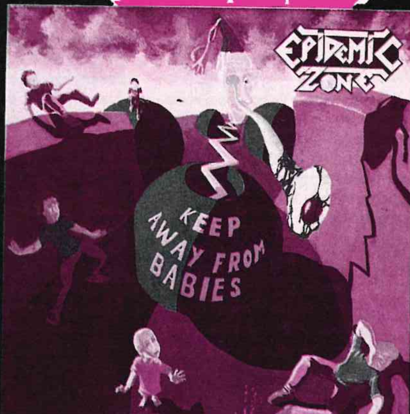
HM: Kakvi su vam uzori u m uzici, da li je neko imao posebno uticaja na tebe i tvoj stil svitanja bas gitare?

T. V.: Na moj način sviranja niko nije imao nekog posebnog uticaja. Slušam dosta thrash grupa ali nikog posebno ne kopiram. Kompletnu muziku radi glava benda Aleš. On je prepun ideja.

HM: Već dosta vremena svirate samo instrumentale. Da li je to razlog za tako dobru prodaju singla?

T. V.: Verovatno je to samo jedan od razloga. Zadovoljni smo sa tom pločom. Nismo zadovoljni jer se u našim studijima ne može postići odgovarajući nivo kvaliteta produkcije. Taj korak nas deli od svetskih standarda.

HM: Imali ste popriličan broj koncerata. Sa kime ste sve nastupali i kakvi su dalji planovi po tom pitanju?

EPIDEMIC ZONE — Tommy, Aleš, Jure

T. V.: Dosta koncertiramo, svirali smo sa S.N.F.U., MOTORHEAD, SACRED REICH, ATROPHY, HOLY MOSES, DESTRUCTION. . . Nastupali smo po celoj skoro Jugosloviji, sa svim našim važnijim bendovima. Radimo na tome da uskoro napravimo veliku turneju na kojoj ćemo promovisati naš novi album.

HM: Death, Funk, Grind, Progressive, Fussion. . . Sve su nove vrste metala, šta misliš da će u bližoj budućnosti dominirati?

T. V.: Nemam ništa protiv svih tih vrsta, ja najrađe slušam Progressive Metal (DREAM THEATER, CORONER, VOIVOD). Činjenica je da danas ima toliko različitih pravaca unutar heavy metala a šta će biti popularno narednih godina to stvarno neznam.

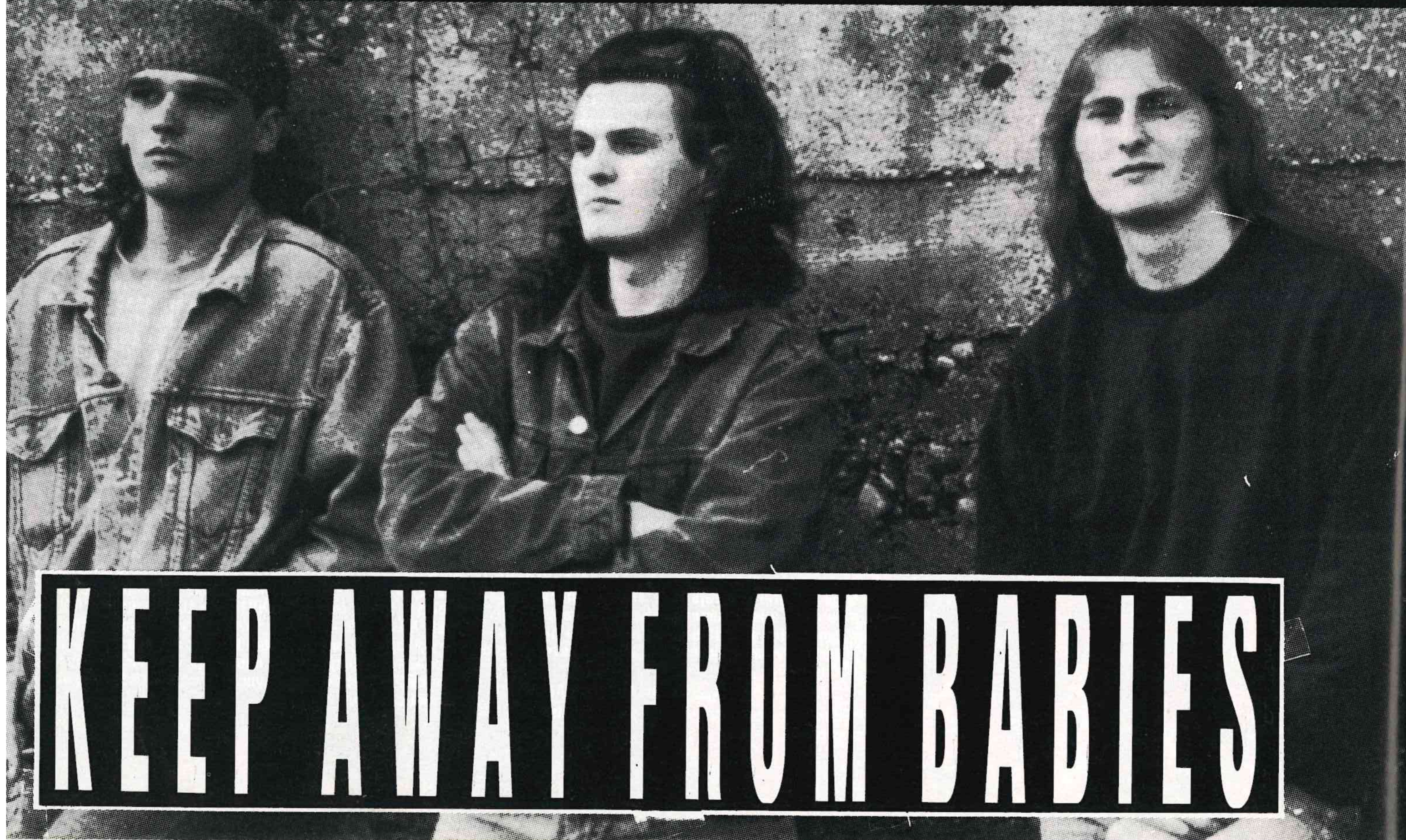
HM: Nedavno ste svirali kao gosti HOLY MOSES. Kakvi su utisci?

T. V.: Jedini album od njih koji mi se dopada je »Finished With The Dogs«. Ostali su mi razočaravajući u odnosu na moja očekivanja. Uživo su OK, profesionalci.

HM: Za kraj ovog kratkog razgovora da li bi nešto poručio mladim bendovima i čitaocima HARD METAL magazina?

T. V.: Mladim bendovima: Nemojte gubiti nadu i samo vredno radite, vežbajte i svirajte što više. Čitaocima: Slušajte naše pesme i pokušajte celim telom i glavom da ih razumete. Tako će te nas najbolje shvatiti.

Za sve one koji ne znaju, EPIDEMIC ZONE će nastupati na HARD METAL festivalu 31. avgusta u Novom sadu. To će biti najbolja prilika da uživo i na delu vidite jedan od naših najboljih thrash sastava.

HARD METAL
JON BON JOVI

HARDMETAL
SEPULTURA

AC/DC

Posle nekoliko godina slobodno se može tvrditi velike krize, AC/DC su se vratili, objavivši po kvalitetu jednu od svojih najboljih ploča. »The Razor's Edge« u sebi sadrži možda i više »hitova« nego bilo koje njihovo ranije albumsko izdanje. AC/DC su ponovo na svim naslovnim stranama specijalizovanih muzičkih magazina, u očekivanju velikih događaja vezanih za vlastitu karijeru, koji su im se jedno vreme prosto istrgli iz ruku.

BRIAN RASIC

Kraljevi« bugija celu sezonu provode na koncertima širom sveta. I ovogodišnji tradicionalni »Castle Donnington« festival proteći će u njihovom znaku, jer Australijanci bi trebalo da budu zvezde, ovog za bend trećeg učestvovanja na HM prestižnoj manifestaciji. Izbor AC/DC kao vodećeg banda festivala u zamku Donnington, dovoljno govori u prilog tome da se band sigurno vraća na nekadašnje pozicije. Kriza koja je trajala gotovo tokom sredine osamdesetih, i koja je pretila da se oduži, na najbolji mogući način je presečena. Iza braće Young su 14 albuma, veliki broj koncerata, dosta zanimljivog, ali, na žalost, i tragičnog iskustva.

Ako kod AC/DC-a postoji nešto kao zaštitni znak, onda je to sigurno sam ANGUS YOUNG. Ovaj mršavko, sa licem klinca-school boay, koji sa gitarom jurca preko bine i po bini, postao je tokom godina jedna »jaka« figura na rock sceni, sinonim za kombinaciju agresivnosti i humora, kojom se i odlikuje ono što radi ovaj band. U toku svih ovih sezona, iscrpljeni svađama sa kritičarima, Angus i drugovi postali su veoma oprezni u kontaktu sa štampom i medijima u celini. Izgleda da su godine učinile svoje, a iskustvo nagomilano i stečeno raznim »neželjenim« stanjima i situacijama pomažu da se mnoge stvari sa distance realnije sagledaju. Sigurno je da i zbog toga poslednje izdanje »The Razor's Edge«, tako zrelo »izgleda«. Naravno, svaka stvar ima svoj početak.

Nesuđeni punkeri

Zanimljivo je da su počeci ovog australijskog sastava, i njegova prva promocija van granica ovog kontinenta, doveli do prilično vremenski dugog prihvatnog angažmana u ostalom delu sveta. Dugog, kad se ima u vidu da su ga razmaženi mediji u prvo vreme prezentovali kao punk band. To je naročito važilo za ostrvska sredstva informisanja, ali na sreću »zabuna« nije dugo trajala. Isto tako u poseban domen zanimljivosti spada i podatak da je band svoj prvi internacionalni »važniji« profesionalni ugovor sa disko kućom ATCE (ogranak Atlantica) dobio zahvaljujući popularnosti starijih i komercijalno uspešnijih kolega iz iste zemlje LITTLE RIVER BANDA. No, danas je sve to manje važno. Bila je brojčano velika, porodična »dinastija« braće Young, gde je stariji brat Malcolma i Angusa, GEORGE, šezdestih godina svirao u cenjenoj pop grupi EASYBEATS. Zahvaljujući Georgu, braća su na samom početku uz sebe imali iskustvo i mogućnost lakšeg i odlučnijeg izbora. Iako su formirali band u Sydneyu, otišli su do Melburnea, gde je bila i bolja klima za ono što su braća želela da ostvare. U Melbornu su se braća srela sa pevačem BONOM SCOTOM, bubnjarem PHILOM RUDDOM, i basistom MARCEOM EVANSOM. Scott je od ranije imao iskustva iskusnog muzičara, a braća su od početka znala šta hoće, šta mogu i šta žele.

Recept koji su postavili na samom početku, bio je jednostavan koliko i oni sami, ali iskren, vatren, »ubitačan«, snažan. Njihovo prvo izdanje »HIGH VOLTAGE«, bilo je i među najboljima u kompletnoj karijeri, a po nekima čak i najkvalitetnije. »THE JACK«, »T.N.T«, »CAN I SIT NEXT TO YOU GIRL«, »SHE'S GOT THE BALLS« i nadasve »HIGH VOLTAGE«, bile su sve same koncertne numere, koje je band gotovo u kompletnoj meri i do danas zadržao kao »žive« adute. Kontinuitet je produžen i na stilski sličnom »DIRTY DEEDS DONE DIRT CHEAP«, a zaokružen na sledećem nešto tvrđem »LET THERE BE ROCK«. Angus je često muziku banda opisivao kao hard rock odsviran na bugi način, ili obrnuto, bugi izveden hard rockerski. No, tek sledeći, četvrti album po redu, bio je znatno teži no prethodni. »POWERAGE« mu je bio naziv, i u vreme njegovog izlaska Evropa je postajala sve zainteresovanija, za ono što rade temperamentni Australijanci. Kreštavi i nadasve alkoholizirani pevač i »otkačeni« »maloletni« gitarista postali su česta tema opisa i analize zainteresovanih medijskih sredstava informisanja. Angusove egzibicije za vreme nastupa, na kojima je okretao dupe publici, kao i konstantno pojavljivanje u kratkim pantalonama i školskoj uniformi, tako su postizali efekat veće zainteresovanosti za band.

Godine 1978. dolazi i do promene unutar redova. Ne mesto basiste dolazi CLIFF WILLIAMS. Sledeća dva izdanja definitivno ih ustoličuju kao nezaobilaznu atrakciju. »Živi« »IF YOU WANT BLOOD. . . YOU'VE GOT IT« i »HIGHWAY TO HELL«. »Highway To Hell« će do dana današnjeg ostati možda i najkompleksnija ploča, ali kao da je tragedija prizvana. Buran i neuredan život kojeg je vodio Bon Scott, imao je svoju cenu. Bon je otišao na težak način. Prekomerna količina alkohola bila je pogubna. Scott, koji je bio miljenik kako fanova, tako i kolega muzičara, bio je ličnost oko koga se identifikovala publika. Ne treba ni spominjati kakav je žalostan efekat njegova smrt reflektovala kod ostalih članova banda. Angus će više puta reći kako ga on sam još uvek nije uspeo da prežali i kako bonnov duh putuje s njima na koncerte i turneje.

Jasno je svima bilo da je zamena za impulsivnog, ali srcem velikog pevača teško ostvariva. Drugim rečima, svi su se slagali da je Bon nezamenljiv. No, iskusni BRIAN JOHNSON bio je ličnost koju bi verovatno i sam Scott izabrao. Prekaljeni pevač iz nikad dovoljno dokazane britanske grupe GEORDIE glasom je u većoj meri podsećao na svog prethodika, s tim da je nešto manji raspon na samo njemu svojstven način amortizovan, većom širinom i vidljivom sigurnošću i preciznošću. Johnson je bio pogodak u metu, a snalaženje u novoj sredini, samo je za one koji ne poznaju njegov karakter bilo iznenađujuće. Osim toga, i ranije Johnsonov stil pevanja bio je inspiracija mnogim pevačima koji su se tokom poslednjih petnaestak godina prekalili.

Sledeći album naziva »BACK IN BLACK« reflektovao je u većoj meri žal za gubitkom Scotta, a stilski je bio u mnogo čemu drugačiji. Više okrenut hard rocku, produkcijski sjajan, u sebi je sadržao i neke od numera koje su proslavile drugi deo njihove karijere, pre svih »YOU SHOCK ME ALL NIGHT LONG«. »Back In Black« je nastavio kontinuitet uspeha, čak je tiražno i srušio sva unapred planirana očekivanja, i realno bio je veoma dobar, ali u svakom slučaju stilski različitiji album.

Još neko vreme trajala je euforija za australijskim sastavom, koja je u dobroj meri bila i potpomognuta sveopštim trendom relativizacije hard rocka i heavy metala s početka osamdesetih. No, ono što je sledilo ne bi se moglo nazvati uspešnim po band. Nekolicina sledećih albuma, po kvalitetu relano bilo je na neuobičajeno niskom nivou, sa kojom je išao uporedo i drastičan komercijalni pad. »FOR THOSE A'BOUT TO ROCK« (1981), »FLICK OF THE SWITCH« (1983), »FLY ON THE WALL« (1985), predstavljali su zaokret ka neinteresantnom heaviju, a bugi kojeg je band najbolje umeo da izvodi, i koji je na neki način predstavljao njihov zaštitni znak, kao da je zaboravljen.

Iako je to vešto prikrivano i nije izlazilo u javnost, dolazilo je i do konflikata unutar banda, Malcelu Young, Angusov stariji brat, inače ritam-gitarista i jedan od autora kompletnog materijala, sve se više odavao alkoholu, bivajući sve manje upotrebljiv po kreativni i izvođački izgled banda. Njegovo stanje je rezultiralo i time da je na promocionalnoj turneji albuma »BLOW UP YOUR VIDEO« (1988), napuštao i vraćao se u band. Kasnije će njegovo stanje Angus pojasniti: »Malcolm je previše pio. Opominjali smo a da će završiti kao Bon, bilo mu je jasno, ali sve je dublje tonuo. Ipak,morao je da prstane, jer je znao da ako tako nastavi, on je mrtav čovek. I zbog mene nije hteo da razočara publiku. Primetio je da je sve lošiji. Na kraju je rekao: »Ja moram to da rešim, da prestanem, da bi postao »čist«.

Na tragu stare slave

Pripremi novog izdanja pristupilo se sa velikom pažnjom i velikim ulaganjem. Još prethodni »Bew Up Your Video«, koji je znatno bolji od tri pomenuta kvalitetno loša albuma u osmoj dekadi, već je nagovestio da bi se prošlo vreme moglo vratiti u svojoj slavnoj formi. Po realizaciji i izlasku najnovijeg izdanja, Angus će objasniti: »Na realizaciji albuma smo radili okruglo šest nedelja. Pošto smo 88. završili skraćenu turneju, 89. smo bili zauzeti pisanjem a zatim probama. 1990. je ceo band obrađivao songove, a tokom aprila i početkom maja bili smo u studiju. Ja sam jedan deo napisao u Australiji, probe i predprodukcija su bile u Irskoj, a konačni snimci u Kanadi«.

Veliki značaj i sjajnu ulogu u krajnjem izgledu albuma odigrao je producent BRUCE FAIRBARN. Zahvaljujući njemu sve je funkckonisalo kao u starim danima. Od banda je izvučen maksimum, a »The Razor's Edge« je podbećao na njihova prvobitna ostvarenja. Po broju jakih numera mogao se meriti i sa prvencem »High Voltage«. Uspeh su pčostigle: »THUNDERSTRUCK«, »MONEYTALSK«, »ARE YOUR READY«, »GOT YOU BY THE BALLS«, »SHOT OF LOVE«.

Albumom su redom svi bili zadovoljni. I publika i kritika, a što je najvažnije i sam band. »The Razor's Edge« se vrtoglavo penje na top listama, fantastično prodaje, a band je na uspešnoj i reklo bi se trijumfalnoj svetskoj turneji. Vrata slave su ponovo širom otvorena, s tim da je sastav svestan svog značaja i predvodničke uloge. Za kraj kao druženje sa AC/DC-om neka posluže reči Angusa Younga: »Isto kao i drugi bandovi, i mi smo imali svoje uspone i padove, a najdublji ponor bila je stvr sa Bonom. Posle njegove smrti na nama je ležao ogroman teret i pritisak da napravimo jedan veličanstveni album, što smo sa »Back In Black« uradili. Posle toga ceo svet je želeo još jedan takav album kao što je »Back In Black«. Mi to nismo želeli. Za nas je »Back. . .« bila samo još jedna ploča, sa tom razlikom da Bon nije bio sa nama, iako je u duhu bio sa nama. Mislim da je još uvek sa nama. . .«

● Branimir Lokner

Diskografija:

1. High Voltage (australijsko izdanje 1974)
1. High Voltage/1976.
2. Dirty Deeds Done Dirt Cheap (1976)
3. Let There Be Rock (1977)
4. Powerage (1978)
5. If You Want Blood. . . You've Got It (1978)
6. Highway To Hell (1979)
7. Back In Black (1980)
8. For Thode About To Rock (1981)
9. Flick Of The Switch (1983)
10. Fly On The Wall (1985)
11. Who Made Who (1986)
12. Blow Up Your Video (1988)
13. »The Razor's Edge« (1990)

Napomena:

14. TNT (australijsko izdanje) 1975.

SONGS

Kao što ste već navikli, i u ovom broju vam predstavljamo nekoliko tekstova pesama, za koje ste se najviše javljali da bi želeli da ih imate. Pišite i dalje, javljajte se sa svojim predlozima, jer vaše želje su za nas zapovest.

SKID ROW — »Monkey Business«
(Bolan, Snake)
c.1991 Wordiks Music/New Jersey Underground Music, ASCAP.

Outside my window there's a
Whole lot of trouble comin'
The cartoon killrs and the
Rag cover clones
Stack heels kickin' rhythm
Of social circumcision
Can't close the closet on a
Shoe box full of bones

Kangaroo lady with her bourbon
in a pouch
Can't afford the rental on
a bamboo couch
Collecting back her favors 'cause her
well is running dry
I know her act is terminal,
But she ain't gonna die

Slim Intixicado drinkin' dime
store hooch
Is always in a circle whit his
part-time pooch
Little creepy's playing dollies in the
New York rain
Thinkin' Bowie's just a knife
Ooh the pain

I ain't seen the sun since I don't
Know when
The freaks come out at nine
And it's twenty to ten
What's this funk
That you call junk
To me it's just monkey business

Blind man in the box that will
probably die
The village kids laugh as they walk by
A psycho is on the edge of this human
garbage dump

And the vultures in the sewers
are telling
Him to jump

Into the fire from the flying pan
Tripping on his tongue
For a cool place to stand
Where's this shade
That you've got it made
To me it's just monkey business

Monkey business
Slippin' on the track
Monkey business
Jungle in black

Ain-t your business of I got
No monkey on my back

The Vaseline gypsies and silicone souls
Dressed to the society
Hypocrite heartbeat and cheap alibis
Cant get you by that monkey

PANTERA — Psycho Holyday

Empty And Sweating
Head Lying In Your Hands
Shaking In The Coroner
Done Too Much Alcohol
Gotta Get Away From It All

Cause It Fells My Blood Is Freezing
Mysalf Insanity Has Taken Its Toll
Frustration Has Taken Its Control
Chorus:
Now I'm Far From Home
Spending Time Alone
Its Time To Set My Demons Free
Been Put Through The Test
My mind Layed To Rest
I'm On A Psycho Holyday

Shot Down On Sight
You Are The Target Of Attention
One Woman Here Another There

You Cant Please All The People, All The Time
Cant Tell The Strangers
From The Friends You Know
Frustration Has Taken Its Control

Chorus

I' strapped In For Life
Is This Where I Lived
Or Where I Died
You Want My Money
You Want My Space
My Mind Is Telling Me
To Leave This Place
My Self Insanity Has Taken Its Toll
Frustration Has Taken Its Control

Repeat Chorus

KREATOR
People Of The Lie
(music by KREATOR, lyrics by Mille Petroza)

Dont Look At Me, As If I Didn't Know
Your Vanity is All You Ever Show

What You Believe And Advocate
Fanatic Dogma Recycled From Yesterday

Got A Master Plan
Genocide
Cant Understand
People Of The Lie

You Are To Me The Waste Of Flesh And Blood
I'd love To See You Bureid In The Mud
And When You Die No One Will Sheed A Tear
So Pass Me By Dont Need Your Hatred Here

Got A Master Plan
Genocide
Cant Understand
People Of The Lie

Prejudice, intolerance, Eye For An Eye

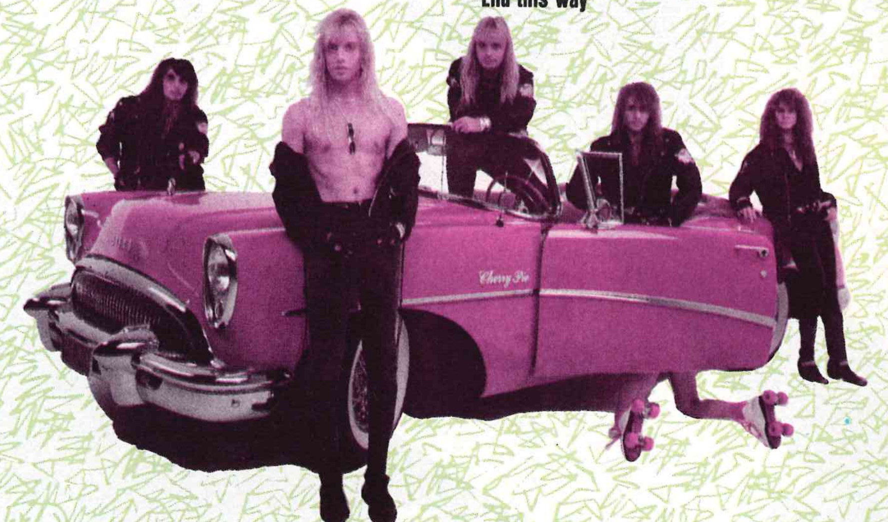
You Cant Hide Behind Those Empty Claims
Your Racist Pride Is Nothin' But A Game
And You Will Lose For Right Is On The Side
Of Those Who Choose To Fight For Humankind

Chorus

You Cant Believe
Dont Be Deceived

WARRANT. — I Saw Red
(music and lyrics by Jani Lane)

Ooo It must be magic
How inside your eyes I see my destiny
Every time we kiss
I feel your breath your love so deep inside of me
And If the moon, and stars should fall
They'd be easy to replaced
I would lift you up to heaven
And You would take your place
Then I saw red
When I opened up the door
I saw red
Heart just spilled on to the floor
And i didn't need to see his face
I saw yours
I saw red then i closed the door
I dont think i'm gonna love you anymore
Every day i wake up
I thank God that you are
Still a part of me
Opened up the door to which
So many people never find the key
And If The sun
Should ever fail to send its light
We will burn the thousands candless
And make everything alright
Then I saw red
When i opened up the door
I saw red
Heart just spilled onto the floor
And i didn't need to see his face
I saw yours
I saw red then i closed the door
I dont think I'm gonna love you anymore
I've been hurt
And I've been blind
I'm not shure that i'll be fine
I'd never thought i would
End this way

»Oni su prljavi, odvratni, glasni, ružni i ja ih mrzim,. . . ali njihov kvalitet je neosporan«
(novinar Dave Roberts, u »FACES« magazinu, mart 1986.)
METALLICA

Priča o grupi METALLICA počinje septembra 1980, kada se mladi LARS URLICH, strastveni teniser i ljubitelj hard rocka, s familijom seli iz Kopenhagena (Danska) u Los Angeles (Kalifornija).

Lars, koji se preko noći našao u centru muzičkih zbivanja sveta, sve vreme je slušao ploče DEEP PURPLE, MOTORHEAD, BLACK SABBATH, ne propuštajući ni jedan koncert poznatih bendova. Leta 1981, posle nastupa DIAMOND HEAD u Woolwitch Odeonu, Lars se upoznao sa momcima iz benda. Za kratko vreme veoma su se zbližili, pa je Lars proveo na putu s njima čitave dve nedelje, pomažući im kao roudi. DIAMOND HEAD su bili vrlo popularni i njega je impresionirao ceo taj ambijent putovanja tour busevima, koncertiranje svakog dana u drugom gradu, zezancija u backstageu. . . Pod velikim utiskom svega tog Lars je odlučio da napravi sopstveni bend. U to vreme već je svirao bubnjeve.

Na jednoj žurci upoznao se sa JAMESOM HETFIELDOM, gitaristom koji je pomalo i pevao. Njihovu prvu zajednički napisanu stvar »Hit The Lights«, zajedno sa još dve obrade, snimili su početkom 1982. Demo su snimili u četvorokanalnom studiju, Hetfield je odsvirao sve bas i gitarske deonice, nasnimio vokale a Ulrich je uradio bubnjarski deo. Cover verzije koje su tada još snimili su »Killing Time« od SWEET SAVAGE i »Let It Loose« od SAVAGE.

Kasetu sa te tri kompozicije su poslali Brianu Slagelu, gazdi diskografske kuće METAL BLADE RECORDS. Njemu se materijal dosta dopao i odmah je ponudio da se pesma »Hit The Lights« nađe na prvoj kompilaciji METAL MASSACRE, na kojoj su se nalazili mlade nade tog izdavača na (tom albumu debitovao je i američki, danas mega bend RATT) Lars je bendu dao ime METTALLICA (sa dva slova »t«). U to vreme grupi se priključuju još RON MC GOVEY na basu i drugi gitarista DAVID MUSTAIN. Leta 1982, ulaze u studio i snimaju drugi demo pod nazivom »No Life Till Leather«. Na tim snimcima se nalazi sedam pesama: »Hit The Lights«, »The Mechanix« (kasnije dobila naziv »Four Horsemen«) »Motorbreath«, »Seek And Destroy«, »Metal Militia«, »Jump In The Fire« i »Phantom Lord«.

METTALLICA su u to vreme neumorno svirali po L.A. klubovima a njihova demo kaseta je postala najprodavanije nezavisno izdanje na svetskoj (!) underground sceni. Fanzini i male radio stanice su već tad na sav glas hvalili novi mladi bend iz Kalifornije. Oficijalna kritika je sa zgražavanjem pljuvala po njima. Tad bend napušta Ron McGovey a na njegovo mesto dolazi Cliff Burton, dotadašnji basista grupa TRAUMA (inače tad je u tom bendu svirao i sdašnji gitarista FAITH NO MORE — JIM MARTIN).

METTALLICA su sve više nastupali i po drugim državama Amerike, putovali su u malom iznajmljenom kombaju koji je vozio Dave Mustain. Iznerviran zbog čestih konflikata oko pisanja muzike i tekstova, on 1983. napušta grupu. Zamenjuje ga KIRK HAMMET iz grupe EXODUS. (Postoji verzija da je jedno vrlo kratko vreme u sastavu bio i SCOTT IAN iz ANTHRAX).

U to vreme se za METALLICU zainteresovao JOHNNY ZAZULA, šef kompanije MEGAFORCE RECORDS. Na obostrano zadovoljstvo, potpisuje se ugovor za snimanje prvog albuma. Svoj prvenac METALLICU snima u Barret Alley Studijama aprila i maja 1983. Materijal je nosio naziv »Metal Up Your Ass«, ali je zbog provokativnosti naziva promenjen u »Kill Em All«. Ploča izlazi krajem jula 1983. i momci odmah kreću na turneju sa RAVEN. (»Kill Em All For One Tour«) Interesantno je reći da je METALLICU još krajem 1983. imala spremljen materijal za drugu ploču. Početkom 1984. popularnost grupe se širi i u Evropi i tada kuća MUSIC FOR NATIONS objavljuje »Kill Em All« za evropsko tržište. Turneju po evropi započinju februara 1984. sa grupom VENOM. Nešto kasnije MUSIC FOR NATIONS objavljuju i maksi-singl »Jump In The Fire«, s naslovnom i još dve live stvari — »Phantom Lord« i »Seek And Destroy«. Ovaj maksi-singl se pojavio kasnije i u Americi, ali proširen pesmom »Whiplash« i sa drugačijim prednjim omotom.

Na turneji po Engleskoj sviraju sa sastavima RODS i EXCITER. Juna 1984. METALLICA je imala priliku da potpiše ugovor sa BRONZE RECORDS (dugogodišnja kompanija URIAH HEEP, MOTORHEAD, GIRLSCHOOL), ali se ubrzo od toga odustalo (srećom pošto je ta firma ubrzo propalo). Sledećeg meseca momci iz benda odlaze u Kopenhagen gde je Lars, zahvaljujući poznanstvu sa grupom MERCYFUL FATE, ugovorio snimanje novog albuma u jednom od najpoznatijih danskih studija — Sweet Silence. Kao što smo već rekli, materijal za »Ride The Lighting« napisan je još krajem 1983. a iz tog perioda postoji i demo sa četiri pesme: »Mexhanix« (druga verzija), »Hit The Lights« (treća verzija), »Light Fire With Fire« (kasnije prva reč promenja u »Fight«) i »When The Hell Freezes Over« (instrumental, naziv kasnije promenjen u »Call Of Ktulu«).

Ugovor za »Ride The Lighting« album potpisan je sa MUSIC FOR NATIONS firmom a ploča izlazi avgusta 1984. Krajem te godine METALLICA opet ide na turneju sa VENOM, nešto kasnije s TANK, TWISTED SISTER i ARMORED SAINT. Novembra 1984. izlazi novi maksi-singl — »Creeping Death«, na kome se nalaze još i dve obrade: »Am I Evil« od DIAMOND HEAD i »Blitzkrieg« od grupe BLITZKRIEG. Za kratko vreme ovaj maksi-singl se prodao u preko 100.000 kopija, a početni tiraž od prvih 500 komada štampanih na zlatnom vinilu dostigli su cenu od 250 dolara komad. Sledi turneja po engelskoj sa W.A.S.P. i čuveni nastup na Donnington festivalu pred 70.000 ljudi (glavne zvezde su bili ZZ TOP) a dve nedelje kasnije METALLICA nastupa na Day On The Green festivalu u Kaliforniji pred 90.000 ljudi (glavne zvezde bili su SCORPIONS). »Ride The Lightning« se odlučno prodavao s obe strane okeana, a konačno je i kritika počela da hvali dojučerašnju »neozbiljnu dečurliju« 14. septembra 1985. nastupaju kao gosti na Metal Hammer festivalu, gde premijerno izvode pesmu »Disposable Heross« (to je bio i radni naziv za treći album). »Ride The lightning« turneju završavaju nastupima po Americi sa Y&T i METAL CHURCH.

Ugovor sa ELEKTRA RECORSD POTPISUJU oktobra 1985. a tada dobijaju i novi menidžament — Q Prime Inc. koji vode CLIFF BURNSTEIN i PETER MENSCH (dugogodišnji menadžeri AC/DC, RUSH, AEROSMITH, SCORPIONS, DEF LEPPARD. . .) Februara 1986. izlazi novi, treći LP »Master Of Puppets«, koji se za manje od dva meseca prodao u 500.000 primerka i definitivno razuverio sve koji su verovali da thrash metal nema budućnost. Svi kritičari, novinari i moćnici iz velikih disko kuća su se čudili kako je moguće da bend koji posle tri albuma nema spot na MTV-iju, nema ni jednu pesmu pogodnu za stalno puštanje na komercijalnim radio-stanicama, grupa sa pesmama bez pevljivih refrena i može da za tako kratko vreme postigne visoke tiraže i potpun uspeh.

»Damage Inc Tour« počela je 27. marta 1986 nastupima u Kanzasu. METALLICA je svirala kao gost na turneji OZZY OSBOURNA. Na turneji po Engleskoj kao predgurpu METALLICA su vodili ANTHRAX a u Evropi METAL CHURCH 93. koncert na toj turneji bio je 26. septembra u Stokholmu. To veče, posle nastupa, bendovi i ekipa su autobusima krenuli u sledeći grad. Usled magle i neprilagođene brzine autobus u kome su spavali momci iz METALLICA upao je u jarak a Cliff Burton, koji je spavao pored prozora, od siline udarca je glavom probio staklo i na mestu ostao mrtav. Imao je samo 24 godine. Svi su bili u velikom šoku, postojala je velika dilema da li treba nastaviti dalje. Na insistiranje Cliffovih roditelja, James, lars i Kirk su odlučili da pronađu zamenu. U kombinaciji za novog basistu bili su DAVID ELEFSON (MEGADETH) i WILLY LANGE (LAAZ ROCKET). Na opšte iznenađenje u poslednjem momentu kao konačna zamena u poslednjem trenutku obelodanjeno je da je novi čovek Jason Newsted iz do tada malo poznato benda FLOTSAM & JETSAM iz Arizone.

Ceo događaj oko Cliffove smrti i Jasonovog dolaska prilično su uzburkali svetsku štampu koja je bila prepuna fotografija benda. Turneja se nastavlja 15. novembra u Japanu. Prvi koncerti sa Jasonom veoma su oduševili sve, a on se kao dobar muzičar i jaka autorska ličnost odlično uklopio u rad grupe. U anketi najvećeg svetskog heavy metal magazina METAL HAMMER čitaoci su ih izabrali za najbolji bend 1986. »Master Of Puppets kao najbolji album i kao najbolji omot ploče, najbolja pesma »Battery«, najbolji maksi-singl »Creeping Death«, čitaoci istog magazina proglasili su ih za najbolji »uživo« sastav a takođe i Jamesa kao najboljeg pevača(!), Kirka kao najboljeg gitaristu, Larsa i Cliffa kao najritam sekciju.

Oficijalni deo »Damage Inc.« turneje završen je 8. februara 1987. nastupom na ARDSHOCK festivalu u Holandiji. To je bio 141. koncert te turneje. Slede nastupi po open-air festivalima širom sveta i, konačno, nastup na nemačkom MONSTERS OF ROCK festivalu. Avgusta 1986. svetlost tržišta ugledao je novi mini LP pod nazivom »Garage Days Re-Revisited«, na kome se nalaze 6 obrada najomiljenijih stvari članova benda. »Helpless« od DIAMOND HEAD, » »Small Hours« od HOLOCAUST, »The Wait« pesma od KILLING JOKE, »Crash Course In Brain Surgery« od BUDGIE, »Last Carres« i »Green Hell« od MISFITS.

Mini LP nailazi na odličnu prođu kod publike, koja se ponovo zainteresovala za sve ove bendove čije je stvari METALLICA obradila. DIAMOND HEAD su se privremeno oformili samo da bi nastupali na nekoliko koncerata METALLICA, Glen Danzig, pevač grupe MISFITS, posle nekoliko godina neaktivnosti opet je nastavio karijeru zahvaljujući tome što su svi iz METALLICA stalno nosili MISFITS majice, hvalili ih u svim intervjuima i svirajući njihove stvari na svojim koncertima.

Nastupa pauza od šest meseci, koja je dobro došla da se studiozno pripremi novi materijal. Od početka januara do kraja maja 1988. trajalo je snimanje u »One On One« studijama u Los Angelosu. Snimljeno je preko 70 minuta materijala. Polovinom avgusta te godine izlazi maksi-singl »Harvester Of Sorrow«, sa čije se »B« strane nalaze opet dve obrade i to: »The prince« od DIAMOND HEAD i »Breadfan« od BUDGIE. Za samo dve nedelje maksi-singl se prodao u preko 250.000 primeraka a konačno i 12. septembra izlazi konačno i album »And Justice For All«. Septembra te godine krenuli su na svetsku turneju koja je trajala punih dvadeset meseci. Za to vreme imali su preko 400 koncerata širom sveta. Sam bend na turneji pratila su 4 velika kamiona sa opremom, dva tour busa, nekoliko kombija i tridesetak tehničara. Za četiri meseca prodaje »And Justice For All« probio je do tada nezamislivu barijeru od milion kopija a svi njihovi prethodni albumi i singlovi svuda su beležili povećanje prodaje i platinaste tiraže. Turneja po Australiji zbog izuzetnog interesovanja dva puta je ponavljana.

Zbog odlične prođe svih METALLICA albuma na tržištu, matična diskografska kuća VERTIGO vršila je veliki pritisak na bend da uskoro objavi live album koji bi garantovano imao uspeha i visok tiraž. Iako je kompletan materijal za to čak i snimljen (5. feb. 1989., u Reunion Areni, Texas pred 15000 ljudi), Lars kao šef benda je odlučio da se to ipak ne učini, mada je deo tog tada snimljenog materijala iskorišćen za popunjavanje »B« strana singla i maksi singla »One«. Na drugoj stranici evropskog izdanja tog maksi-singla nalaze se »For Whom The Bells Toll« i »Sanitarium« (obe uživo) a na »B« strani američkog desetoinčnog singla »One« nalazi se odli devetominutna »Seek An Destroy«, normalno live verzija. Što se tiče zvanične videografije METALLICA postoje dve video kasete, i to: »Cliff Em All« objavljena septembra 1987. koja predstavlja specifičnu kolekciju raznoraznih piratskih live snimaka, koje su uglavnom fanovi snimali, zatim ima monziranih uživo snimaka sa prve turneje, za tu je i deo nastupa na METAL HAMMER festivalu, ima delova starih TV intervjua, backstage i zezancija koji su momci iz benda sami snimali. Ceo materijal potiče iz vremena dok je Cliff Burton bio u bendu i ova kaseta je u stvari posveta njemu. Moramo naglasiti da je ovo najprodavanije heavy metal video izdanje svih vremena. Druga kaseta je video »Two Of One« koja traje sam 19 minuta. (»Cliff Em All« traje 90 minuta) »Two Of One« sadrži dve različite verzije spota za pesmu »One« i intervju sa Lars Ulrichom. Interesantno je reći da su METALLICA svoj prvi spot za MTV snimili tek posle četvrtog albuma.

METALLICA je takođe jedan od retkih bendova koji ima preko stotinu piratskih live albuma, raznoraznih picture disc intervjua i sličnih nezavisnih izdanja. Preko U.M.E. (Underground Metal Exchange — organizacija za međunarodnu razmenu piratskih izdanja i distribucija nezavisnih izdanja i demo produkcije) moguće je nabaviti preko 300 live audio kaseta sa snimcima koncerata sa gotovo svih njihovih nastupa. U zavisnosti od kvaliteta snimaka i perioda kada je nastao cena ovavkih kaseta se kreće od 5 do 25 američkih dolara.

METALLICA su jedan od malih broja bendova, koji je prošao sve faze uspona jednog sastava. Od dugogodišnjeg sviranja po zadimljenim lokalima i klubovima, putovanja u malim rent-a-car kombijima, pa sve do milionskih tiraža i krcatih sportskih hala i stadiona. Pre otprilike godinu dana na tržištu se pojavilo i specijalno izdanje pod nazivom »Good, The Bad And The Live« koje predstavlja komplet od 6 oficijalnih maksi singlova, koji se posebno pakovani, svi u kompletu prodaju po nižoj ceni. Od pre nekoliko meseci METALLICA je završila svoj odmor i krenula ka realizaciji najnovijeg materijala. Album je nedavno završen, njegovo objavljivanje se očekuje polovinom avgusta a produkciju je uradio trenutno najskuplji heavy metal producent Bob Rock. Turneja po Evropi za avgust/septembar već je zakazana i evo nekih datuma: 22. avgust Budapest/Mađarska, 24. avgusta Minhen (mesto održavanja: Galopprennbahn Rein), 27, 28 avgust Berlin (Waldbuhne), 31.8. Oldensburg (Ausstellungsgelande Wesser Ems Halle), 7. septembar Mainz (Finthen Airfield), 8. september Gelsenkirchen (Parkstadion). Na istim kocertima pored METALLICA nastupaće još AC/DC, MOTLEY CRUE, QUEENSRYCHE i BLASK CROW-ES. Ulaznice koštaju u proseku oko 40 DM.

● Konstantin & Aleksandar Polzović

DAVE MUSTAINE

MEGADETH

RUST IN PEACE

SO WHAT?

PHOTO: JADRANKA JANKOVIĆ

Verovali ili ne, tek stigli smo do kraja mamutskog ekskluzivnog intervjua kojeg je Dave Mustaine dao Jadranki Janković.
Pošto se pri kraju ovog teksta nalazi i ime dobitnika raritetnog CD-a »Rust In Peace«, red je da »gazda« objasni šta je kojom pesmom hteo da kaže. . .

Jeste li se oporavili od MUSTAINEOVIH »džigi--bau« priča o crnoj magiji? Jeste, al' vam đavo neda mira pa još uvek razmišljate da probate onaj FAZON SA LUTKOM? Manite se ćorava posla, DAVE vam upravo objašnjava novi album »RUST IN PEACE« i to pesmu po pesmu!

★DA LI BI MOGAO DA NAPRAVIŠ KRATAK PRESEK »R.I.P.« ALBUMA?

DAVE — Album počinje pesmom »HOLY WARS. . . THE PUNISHMENT DUE«, koja je napisana onih dana kada smo bili na turneji po SEVERNOJ IRSKOJ. Tad' sam se prvi put sreo sa »I.R.A.«-om i kada sam zamolio lokalnog fana da mi objasni filosofiju »I.R.A.«-e, on mi je rek'o da je to borba između KATOLIKA i PROTESTANATA.

Celo popodne sam razmišljao o tome i uveče, tokom koncerta rekao: »VRATITE IRSKU IRCIMA!« Već sutradan, celokupna press javnost me ispljuvala, donoseći idiotske zaključke, da sam hteo da UMREM OD MUKE! Mislim, PAUL MCCARTNEY je napisao pesmu o tome i niko mu ništa nije prigovorio, a ja sam to rekao SAMO JEDNOM, kao najavu za pesmu i odmah sam proglašen budalom!

»HANGAR 18« govori o specijalnoj obaveštajnoj službi, koja STALNO SAKRIVA podatke o drugim formama života i letećim tanjirima i time sve one koji su ih stvarno videli i one koji u to veruju, pravi idiotima i slučajevima za psihijatriju.

»TAKE NO PRISONERS« je pesma o drugom svetskom ratu i svim njegovim strahotama: pogotovo o NEMCIMA i njihovim »ORIGINALNIM« načinima mučenja, o potlačenosti i stradanju JEVREJA i ljudi uopšte.

»FIVE MAGICS« govori o PET vrsta magija: ALKEMIJI, TERMATOLOGIJI, VRAČANJU, ČAROBNJAŠTVU I CRNOJ MAGIJI. AKO NAUČIŠ DA KORISTIŠ SVIH PET VRSTA MAGIJE, NE POSTOJI NIKO NA OVOM SVETU KO MOŽE DA TE ZAUSTAVI DA RADIŠ ONO ŠTO HOĆEŠ!

Kao što smo vam obećali, poklanjamo vam Compact Disc MEGADETH — »Rust In Peace«. Odgovori na postavljena pitanja su: »R.I.P.« je četvrti LP grupe MEGADETH a njihov novi gitarista se zove Marty Friedman. Najviše sreće među nekoliko hiljada vaših tačnih odgovora imala je Kožul Melita, Braće Radića 1/4, 55210 Vrpolje. Dobitnici čestitamo, nagrada joj stiže ovih dana poštom a svima vama želimo više sreće i puno tačnih odgovora za jednu od nagrada koje vam poklanjaju momci iz SEPULTURE.

Kao što sam ti već rekao, bavio sam se magijom. Što se čarobnjaštva i vraćanja tiče, JAKO JE TEŠKO OVLADATI NJIMA, jer da bi ih naučio, moraš da nađeš ŽIVOG čarobnjaka i vrača, što je prosto nemoguće, jer se većina njih krije!

Alkemija, termatologija i magija podrazumevaju korišćenje raznih hemikalija. Ja sam, doduše, i prodro u alkemiju i kao nešto počeo, ali ona je užasno teška, jer za osnovne sastojke moraš da uzmeš prirodne sastojke — npr. jedna od osnovnih stvari koju alhemičar mora da poseduje su OČI pauka zvanog »CRNA UDOVICA«. I KAKO, DOĐAVOLA, DA DOBIJEM OČI CRFNE UDOVICE SEM DA JE UHVATIM I ISKOPAM JOJ OČI?! O.K. S JEDNOM bih još i izašao na kraj, al' šta da radim sa GOMILOM ODVRATNIH PAUKOVA koje moram da uhvatim i ojadim ih da bi čin uspela?! Nemoj tu da mi se smeješ, ozbiljno ti pričam!

Poenta te pesme je u činjenici da je jedna osoba uspela da ovlada svim vrstama magije i izazvala KRALJA PAKLA. Obratite pažnju na stih: »SAMO ĆE JEDAN OD NJIH PREŽIVETI /A ONAJ KO ŽIVI S' KLETVOM ĆE TAKOĐE SIGURNO UMRETI!« Zaključak vam se nameće sâm od sebe!

»POISON WAS THE CURE« govori o mojoj zavisnosti od droge i činjenici da ja zaista NISAM BIO SVESTAN koliko je sve to loše i stalno sam PORICAO da sam kriv što sam uništen i narkoman! »DENIAL« (poricanje — PRIM. J.J.) za mene znači: »Don't E ven Notice I Am Lyin'! (Nisam ni primetio kol'ko lažem — PRIM.J.J.) Ja zaista nisam bio svestan kol'ko lažem, jer sam bio alkoholičar i zavisnik od heroina i kokaina. I bio sam grozno perverzan!

Bio sam rasista, muška šovinistička svinja, paranoik, mrzovoljnik. . . I sada, kada imam to isksutvo za sobom i kad' su sva ta govna van mog organizma, čini mi se da polako shvatam da trebam da gledam na život sa ŽIVOTNE STRANE GLEDIŠTA — OVO NIJE DAVEOV, VEČ BOŽJI SVET, A BOG JE DALEKO IZNAD MENE! SHVATIO SAM DA ŽIVIM U OVOM VREMENU I OVOM PROSTORU I DA OD TOGA NE MOGU POBEĆI.

»LUCRETIA« govori o čudnoj vezi između spiritiste--vračare po imenu LUCRETIA i glavnog junaka kome je, igrom slučaja, ime DAVE. DAVE je celog života tražio LUCRETIU ne bi li mu ona dala odgovor na neka pitanja i kad' ju je konačno našao, shvatio je da ga je i ona čekala celog života i da je tačno ZNALA kad' i gde ga sresti. . .

»TORNADO OF SOULS« je veoma lična pesma koja govori o vezi koju sam imao s devojkom s kojom sam bio veren ŠEST GODINA i tek nakon PET GODINA furanja saznao sam da ona još uvek NIJE REKLA SVOM OCU ZA MENE. I ja sam se pitao: »Kako sam, dođavola, mogao da budem veren sa devojkom punih šest godina, a da se nikada nismo venčali?!« I onda sam shvatio da ona, u stvari, NIKADA NIJE NI ŽELELA DA SE UDA ZA MENE— njoj je samo odgovaralo da ima rock zvezdu za frajera, da zahvaljujući njemu i ona bude neko i nešto na toj rock sceni, da ga klinka drogom i sl., a ono što joj nije odgovaralo je da mu bude verna i da svojim izborom razljuti svog taticu! (Interesantno je da je DAVE MUSTAINE danas oženjen tom istom damom, što samo potvrđuje moju teoriju da su (skoro) svi muzičari, bar što se privatnog života tiče, obične gluperde i mazohisti! — PRIM.J.J.)

»DAWN PATROL« je pesma u kojoj sam pisao o UNIŠTENJU ŽIVOTNE SREDINE, za koje verujem da je tragična sudbina ove naše planete! Jer mi svim i svačim uništavamo atmosferu, imamo »kisele« kiše, napravili smo ogromne »ozonske rupe« i svakog minuta, jedan životni oblik bilo u vodi, bilo na zemlji umire i. . . JA ISKRENO VERUJEM DA ĆEMO PRE UMRETI OD ZAGAĐENOSTI I NEDOSTATKA KISEONIKA NEGO OD NUKLEARNOG RATA!

Poslednja pesma na albumu je naslovna pesma tj. »RUST IN PEACE. . . POLARIS«, koja govori o nuklearnom oružju zvanom »POLARIS« — tačnije: to je raketa koja je skrivena u podmornici i koja može da bude lansirana bilo gde, u bilo koje vreme i pogodi bilo koji cilj! Znaš li koje vreme je potrebno »POLARISU« da stigne od LOS ANGELESA do MOSKVE? MANJE OD DESET JEBENIH MINUTA! »POLARIS« je toliko brz da može da pogodi cilj pre nego što bilo ko i pomisli na tu mogućnost! I TO ME PLAŠI DO SMRTI — to crno govno što plovi pod morem!

Vidiš, UOPŠTE NIJE BITNO KO ĆE PRVI NAPASTI, jer mi ćemo pritisnuti dugme, RUSI će pritisnuti dugme i odosmo svi u p. . .u materinu! I što je najžalosnije, čak i tad' će neko sedeti u atomskom skloništu, tresti se od zime i umirati od gladi, ali ipak zadovoljno reći: »MI SMO PRVI NAPALI!«

Znaš, žalosno je da ako sutra ti ili ja budemo hteli da imamo decu, ona će odrastati u svetu koji je ovako UNIŠTEN. . .

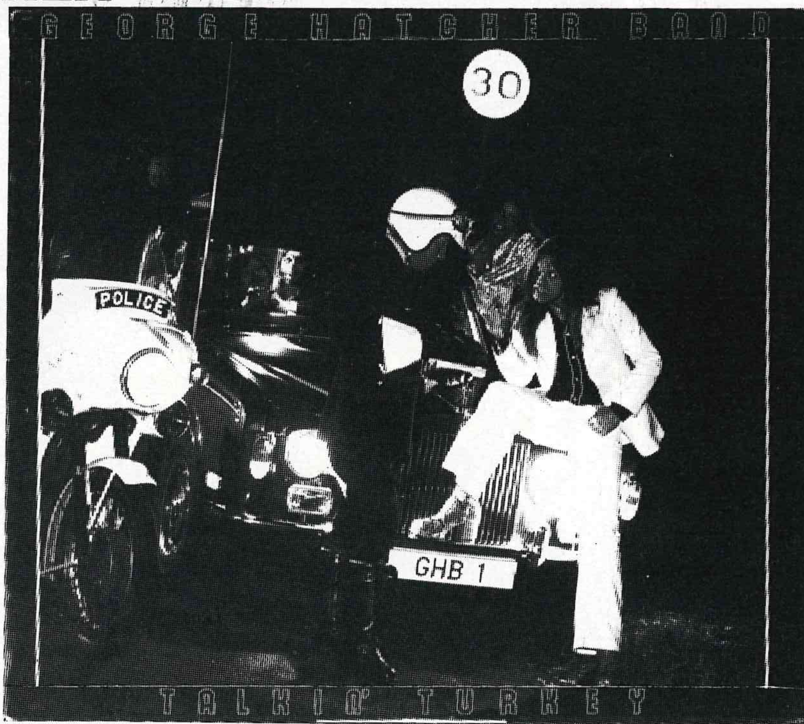
★ŠTA BI REKAO ZA KRAJ?

DAVE — AKO LJUDI KOJI ČITAJU TVOJ MAGAZIN BUDU IKADA VIDELI MEGADETH UŽIVO, VOLEO BIH DA IMAJU JEDNU STVAR NA UMU — MEGADETH JE BEND STVOREN OD LJUDI, SA LJUDIMA, ZA LJUDE I MI STVARNO NE JEBEMO NIKOGA! A ZLOBNICI ĆE MORATI DA ME UBIJU DA BI ME SKLONILI SA MUZIČKE SCENE

SUPER EKSKULZIVNO: JADRANKA JANKOVIĆ

GEORGE HATCHER BAND

»Talkin ' Turkey« (1977.)
(United Artists)
George Hatcher — lead vocals
»Big« John Thomas — guitars and backing vocals
Steve Wren — keybords
Harris Joannou — bass and backing vocals
Phil Swan — guitars
Terry Slade — drums and percussion
Side 1: Sweet Little Rocker, Black Moon Rising, Forty Ford, The Cadillac, Ten Years On.
Side 2: Louisiana Sheriff, I Can't Beleive It, Magie Thing, I'm Calling, Talkin' Turkey.

outhern rock je stilski pravac koji u sebi objedinjuje više elemenata: blues, rhythm and blues, rock, hard rock, country, tex-mex, itd. Svoju kvantitativnu, ali i vrednosnu ekspanziju imao je tokom sedamdesetih godina, ali je uspeo da se održi i tokom osamdesetih, njegov značaj je sigurno nešto splasnuo tokom poslednjih pet--šest godina. Ipak southern rock kao američko — »južnjačka« specifičnost uglavnom (jedino) je svoje korene i naslednike zadržao na ogromnoj američkoj sceni. Ovaj termin (southern rock) možda nije toliko prikladan, ali ga veliki broj kritičara, sudionika, bandova prihvata.

Velika Britanija i ostatak Evrope uglavnom nisu toliku pažnju obraćali na sastave ovog pravca, isključujući naravno one najkvalitetnije: **Lynard Skynard, Allman Brothers Band, Quotlaws, ZZ Top. . .** dok je u Americi stanje uglavnom bilo drugačije.

George Hatcher, koji je u ovom slučaju naš junak, odlaskom sa teritorije svoje rodne Floride, sreću za spoznajom sebe samog, ali i svoje muzičke unutrašnjosti, potražio je na evropskom kontinentu, tačnije obreo se u Engleskoj. Ne tako mlad i nezreo, čak šta više posedujući od ranije određeno iskustvo, tokom vremena provedenog na Ostrvu, upoznao je i našao muzičke istomišljenike. Svirajući po rupama, pabovima i sličnim mestima, Hatcher i njegov prateći band stekli su reputaciju uigranog i žilavog rock sastava. Imajući uz sebe dobre svirače, koji su do kraja »popušili« južnjačku varijantu rock nasleđa, koju je Hatcher kao autor nametao, band uskoro dobija poziv da na britanskoj turneji Status Quo nastupa kao grupa koja je zadužena za tkzv. »zagrevanje«. Očigledno da je George Hatcher Band pobrao aplauze na »otvorenoj« sceni, tako da je na poziv Status Quo usledila i kraća zajednička turneja po Zapadnoj Evropi, preko koje se za ovog amera i njegov engleski band čulo u daleko većoj meri.

Prvi album naziva **Dry Run (1976.)** upoznao je javnost sa onim što je ovaj band nudio, otvorivši im mogućnost da se za njih sazna na jedan drugačiji način. Komercijalni uspeh je naravno izostao, na njega se istina nije ni računalo, no band tada još nije uspeo da stekne i veću afirmaciju. Stilski, sledeći album **»Talkin' Turkey« (1977.)** u kvalitetnom smislu ne samo da je bio jasniji, već je George Hatcher i njegova prateća ekipa pokazala da može da se nosi i sa takvim imenima kao što su: Lynard Skynard ili ZZ Top. Ovaj album predstavljaće nešto najbolje što je Hatcher tokom svoje karijere uradio. Žestok tempo kojeg su sobom nosile numere, bile su obogaćene snažnim, kako promuklim tako i melodičnim glasom Hatchera, čiji se vokalni stil u dobroj meri može porediti sa Bob Seger-ovim, kao i jakom instrumentalističkom pratnjom, zanatski urađenom na najvišem mogućem nivou. Po svom kvalitetu svirački u prvom planu je bio gitarista **»Big« John Thomas,** koji će kasnije preći u sastav **Budgie,** a i danas je svojim studijskim radom i povremenim izvođačko-izdavačkim javljanjem aktuelan.

Hatcher je izvodio svoju muziku na rafiniran način, »prepričavajući« tekstualnim putem priče iz **američko-prerijskog** okruženja, kombinujući ih sa iskustvima novijih događanja. U prvi plan izbijali su rock and roll standardi: **»Sweet Little Rocker«, »Louisianna Sheriff«,** nešto sporije stvari, koje je Hatcher izvodio na soul način **»Black Moon Rising«, »I Can't Beleive It«,** kao i koncertni aduti: »Forty Ford« i »Talkin 'Turkey«.

Ni posle drugog albuma, Hatcher i njegov band nisu uspeli da se izbore za bolji tretman u medijima, i iole stabilnije mesto pod suncem. A o nekom tiražu ne treba ni govoriti.

Nezadovoljan, Hatcher rešava da rasformira band, odlazeći u Nemačku, još jednom u potragu za srećom. Tako sledeće godine objavljuje album naziva **»Rich Girl« (1978.),**dve godine kasnije, ponovo formirajući još jedan George Hatcher Band, realizuje izdanje naziva: **»Coming Home« (1980),** koje je stilski više bilo naklonjeno nekoj vrsti modernije rock opcije.

George Hatcher je ostao »usputna« figura u rock istoriji, iako njegova postavka southern rocka imala je svoju ne malu vrednost. Kao najbolje što je uradio, ostao je album »Talkin' Turkey«.

Branimir Lokner

SAMMY HAGAR

»All Night Long«
(Capitol)
1978.

Sammy Hagar — Guitar and vocals
Bill Church — Bass, background vocals
Fitz — Keyboards, background vocals
Gary Phil — Guitars, background vocals
Denny Carmassi — Drums
Side 1: Red, Rock'n'Roll Weekend, Nake It Last/Reckless, Turn Up The Music.
Side 2: I've Done Everything For You, Young Girl Blues, Bad Motor Scooter

oznato ime američke rock estrade, Sammy Hagar na sceni je gotovo dvadesetak godina. Za današnjeg pevača i drugog gitaristu Van Halena, javnost je prvi put čula, dok je ovaj debitovao kao vokal jedne od najvažnijih američkih hard rock atrakcija — Montrose. Istoimeni debi album Montrosa (1973.) kao i sledeći »Paper Money« (1974.), predstavljaji su jedne od najvažnijih izdanja hard rock muzike u sedamdesetim godinama. Kasnije je Hagar otišao iz banda, smatrajući da mu prostor grupe ne dopušta da se kreativno više razmahne. Tako je jedno vreme u San Francisku osnovao kratkotrajan band naziva **Sammy Wild And The Dust Cowboys,** kojeg se ubrzo rešio, **sam našavši** snage i mogućnosti da ubedi ljude iz Capitola, da mu daju šansu.

Prvi albumi Sammy Hagara (na kojima je on imao sviračku pomoć iskusnih muzičara koji su s njim bili u Montrosu — Bill Churcha i Denny Carmassi-a) nisu uspeli da javnosti prikažu pravu sliku o vrednosti Sammy Hagara i njegovog banda. Energičan hard rock eksplozivno odsviran, melodičan, emotivno ali temperamentno interpretiran, na studijskim izdanjima nije »reflektovao« realno stanje stvari, mada je američka publika polako počela da se navikava na temperamentnog i pomalo hvalisavog pevača i gitaristu, koji se na estradi dobra znao snaći. Tako su i pored svega tiraži njegovih albuma iz izdanja u izdanje rasli, mada evropski kontinent gotovo da i nije pokazivao znake interesovanja za ovu buduću zvezdu.

Pravu sliku, Hagar je pokazivao na koncertnim nastupima. i tamo je njegov ego i temperament znao biti prikazan na efektan i prodoran način. »All Night Long« je snimljen u, i na koncertima oko San Franciska. Kritičari su pisali da je ovaj album ostao kao važan testament **hi-energy rocka i hard rocka.** »All Night Long« je sigurno jedan od najimpresivnijih »živih« albuma urađen u oblasti hard rocka. Hagarov temperament, kao i sviračka ubedljivost i uigranost banda iz numere u numere dostizali su svojevrsnu kulminaciju, izvlačeći iz gotovo svih kompozicija maksimum. **»Red«, »Turn Up The Music«, »I've Done Everything For You«, »Young Girl Blues«** — potvrdile su da je Hagarovo pravo mesto stage. Njegovi kasniji albumi, kao i projekti na kojima je učestvovao, donosili su mu iz izdanja u izdanje veću komercijalnu potvrdu i tiražnu stabilnost. Ovakva konstatacija se naročito odnosi na veoma dobre albume **»Danger Zone« (1980.)** i **»Standing Hampton« (1981.).** Kao što je poznato Sammy Hagar danas provodi vreme u Van Halenu, ali i dalje se u dobroj meri posvećuje sebi, povremeno objavljujući vlastita izdanja, ili izdanja realizovana sa nekim drugim izvođačem. Hagar je i velika estradna zvezda, koja se dobro snalazi u cirkusu koju nudi ovakva mašinerija. ● **Branimir Lokner**

LEGS DIAMOND

»Fire Power«
(Cream)
1978.

Rick Sanford — vocals
Roger Romeso — guitar
Mike Prince — keyboards
Michael Diamond — bass
Jeff Poole — drums

Side 1: Underworld King, More Than Meets The Eye, You've Lost That Lovin 'Feelin', Remember My Name, Chicago.
Side 2: Midnight Lady, Help Wanted, Come With Me, Tragedy, Man At The Top.

egs Diamond je band koji je i danas aktuelan, iako je njegov značaj u kvantitetu novih mlađih snaga, daleko manji, nego što je to bio slučaj tokom poslednjeg dela sedamdesetih godina. L.D. su predstavljali na neki način američki odgovor na Deep Purple, što je u dobroj meri bilo pothranjeno značajem kojeg su imale klavijature u njihovoj muzici, kao i odnosom aranžerskih i vokalnih rešenja u bendu. Njihova tri albuma: **»Legs Diamond (1977.), »A Diamond Is A Hard Rock« (1977.)** i **»Fire Power«,** urađena u prvom i najznačajnijem periodu njihove karijere, predstavljaju i danas pravi mali dragulj za kolekcionare. Naročito treći »Fire Power« album, definisao je sve ono najbolje što je u svojoj muzici nosio ovaj sastav. Strahovita interpretacija, retko originalne boje glasa pevača **Ricka Sanforda,** te klavijaturne vibracije hammonda **Mika Princa,** kao i jake kompozicije što vlastite, što obrade standarda drugih autora, pogađale su cilj. Balade: Bondova — **»Help Wanted«** i **Spectorova »You've Lost That Lovin'Feelin'**, i danas su deo njihovog koncertnog repertoara, a numere kao »Underworld King«, »Chicago«, »Man On The Top«, predstavljale su pravi mali hitoidni potencijal.

L.D. nikad u potpunosti nisu uspeli da ispune pre svega vlastita očekivanja. Očekivani komercijalni uspeh je izostao, a van granica Amerike, za njih se gotovo i nije čulo. Invazijom novog talasa britanskog HM-a, pre svega ostrvska kritika na indirektan način, tekstualnom kampanjom podsećala je na vrednost ovog pomalo zaboravljenog banda. U nešto izmenjenijoj postavi L.D. su se oglasili krajem 81. godine, a uskoro su i objavili **mini LD** naziva **»Out On Bail«.** Od tada kako tako kontinuirano objavljuju albume, nailazeći pre svega u Zapadnoj Evropi na daleko bolji tretman, nego u rodnoj Americi. Stvari su se u tom smislu prilično izmenile L.D. i dalje objavljuju dobra i prilično kvalitetna izdanja, te se o njima s punim pravom može govoriti kao o dobrom bandu. »Fire Power« iz 78 godine. je ipak u mnogo čemu, bar do sada predstavljao njihovo najatraktivnije izdanje. ● **Branimir Lokner**

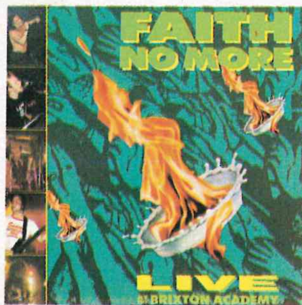

FAITH NO MORE

Live At The Brixton Academy (Slash-London records)

Nazivi pesama: Falling To Pieces/The Real Thnig/Epic/War Pigs/From Out Of Nowhere/We Care A Lot/Zombie Eaters/Edge Of The World — live snimio William Shapland, izmixovao Matt Wallace The Grade/The Cowboy Song (bonus trake-studijski snimci)

Producent: Matt Wallace & Faith No More

Posle video izdanja »You Fat B. . .tards« — Live at the Brixton Academy, imamo to isto u nešto skraćenom, ali i izmenjenom obliku. Naime, radi se o nosaču zvuka koji može i da se gleda, ali nikakve koristi od toga (jer možete gledati samo omot ploče).

Medijski veoma zastupljeni u poslednjih godinu dana, FAITH NO MORE su iskoristili svoju priliku. Njihovih pet minuta malo duže traje, ali i zaslužili su sva priznanja i pohvale. Setimo se samo dodela (i nominacija) svih mogućih i nemogućih nagrada tipa MTV Awards, poslednje što smo imali prilike da vidimo je londonski hepening »Internacional Rock Awards '91«, a da ni jedna nije mogla da prođe bez učešća F.N.M. Međutim, ne samo medijska potpora već verovatno i dobar tiraž poslednjeg studijskog albuma »The Real Thing«, učinili su da posle live EP ploče »Epic«, FAITH NO MORE izbace na tržište i »živi« album nazvan po mestu gde je i snimljen »Live At The Brixton Academy«. Ako ste imali prilike da gledate njihovu video kasetu a i da preslušate »Live at The. . .« sve je jasno. Po sistemu »da se ne baci« ili iskoristiti sve što je dobro, jednostavno su uzeti snimci nekih (ne svih) pesama, promenjen je redosled stvari, dodate dve studijke i dobili ste »Live at The Brixton Academy«. Treba reći da je snimak dosta dobar i da nije mnogo poliran, ali da je identičan sa video-snimkom. Svakako nije loše imati i jedno i drugo, ali moj izbor je video kaseta, jer ipak je zanimljivije i gledati ih (ne samo s omota, naravno).

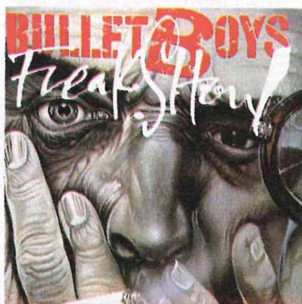
● GORANN

BULLET BOYS »Freakshow«

(Warner Bros. Records)

Nazivi pesama: Ripping Me/O Me O My/Huge/THC Groove/Say Your Prayers/Freakshow/Hell Yeah!/Talk To Your Daughter/Do Me Raw/Thrill That Kill/Goodgirl/Hang On St. Christopher

Producent: Ted Templeman

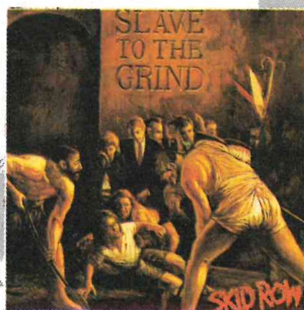

Kada se očekuje izlazak nove ploče nekog benda koji je sa prethodnom napravio i više od očekivanog, ostaje pitanje šta dalje, kako će izgledati sledeći LP? Po svim kriterijumima svako novo izdanje treba da bude bolje od prethodnog (produkcijski, muzički). Ovo tim više ako se radi, kao u slučaju BULLET BOYSA, o drugom albumu benda koji svakako znači prekretnicu u karijeri. Ali to kao da ne važi za grupu BULLET BOYS koja je, posle odličnog debi-albuma istog naziva, iz 1989, izbacila novu ploču pod nazivom »Freakshow«. Pevač benda **Marq Torien,** koji u mnogome podseća na **Davida Lee Rotha** iz mlađih dana, i dalje ga uspešno kopira, ali sada ide korak više pa mu je sličan i po tome što mu je ponestalo ideja za novu ploču.

Dok su BULLET BOYS kao celina u početku obećavali više od proseka, što su i pokazali svojom prvom pločom, novi album je neuspela kopija uspešnog debija, s tim što su ovog puta neubedljivi, dosadni, nezanimljivi. Navedeno se može proveriti jednostavnim preslušavanjem cele ploče, ali se isto može postići i ako ste čuli samo odabrane hit-singlove sa nje. Do sada su se manje-više izvrtela dva singla »THC Groove« i »Hang On St. Christopher«, inače pesma **Toma Waitsa,** stvari koje ni u kom slučaju nisu ono što bi trebalo da bude »naj« sa ploče. Međutim, nije sve baš tako loše, a da mogu da naprave i bolju stvar pokazuje i pesma »Hell Yeah« (sa iste ploče), koja je po meni trebala da se nađe na singlu.

»Zasluge« za poražavajući rezultat na ploči »Freakshow« (što je utisak koji ostaje i posle više preslušavanja) pored članova benda, sigurno ima i producent. Čovek koji je radio produkciju je **Ted Templeman** (radi sa BULLET BOYS od prvog albuma), producent-zvezda koga pamtimo po ranijim albumima VAN HALENA, ali čovek koji se jednostavno nije potrudio da to izgleda (zvuči) malo drugačije. Ponavljam — loša kopija prvog albuma i nadam se da će im se sledeće ploče (ipak) razlikovati.

● GORANN

SKID ROW

»Slave To The Grind« (ATLANTIC RECORDS)

Nazivi pesama: Monkey Business/Slave To The Grind/The Threat/Quicksand Jesus/Psycho Love/Get The Fuck Out/Livin' On A Chain Gang/Creepshow/In A Darkened Room/Riot Act/Mudkicker/Wasted Time ● Produkcija: Michael Wagener ● Studio: New River Studios in Fort Lauderdale (Florida) i Scream Studios, Studio City (California)

Neka mi Bog oprosti, ali i ja sam bila jedna od hiljadu skeptika koji su prognozirali da će **Skid Rowu** slava udariti u glavu i da će ponoviti **staru, proverenu** priču o debi-albumu koji najpre zaludi svet i bljesne na nebu slave, a onda i bend i sledeću ploču pretvori u zvezdu padalicu. Sem toga, **Skid Row** su, najviše zahvaljujući **Sebastianu Bachu,** bili toliko medijski isforsirani da su morali, ako ni zbog čega drugog a ono barem zbog **psihoze,** da naprave **mlaku, nezanimljivu i komercijalnu** ploču. Jedino što me tešilo u celoj priči bila je činjenica da su **Bass, Snake, Rachel, Scotti i Rob** zaista došli s ulice, da su još uvek **mladi, ludi i divlji** i, što je najvažnije, **još uvek gladni.**

S obzirom da je ovaj bend oduvek imao muda, moglo se i očekivati da će albumom **»Slave To The Grind«** ići na sve ili ništa i sa **(suludom) hrabrošću** i **(uličnim) bezobrazlukom** uleteti u bitku zvanu »Top liste«. **»Slave To The Grind«** je najpre izašao kad' mu vreme nije (čitaj: u sred leta, kad' niko ne kupuje ploče), bez ikakve slike benda ili pojedinca i jedva vidljivog **»Skid Row«** na omotu (čitaj: omot je u stvari, apstraktna slika **Sebovog** oca **Davida Bierka)** i sa dvanaest pesama **potpuno neočekivanog** zvuka.

Ne znam da li ste, u vreme kad' je ova recenzija izašla, već čuli ploču, ali **Skid Row** više zvuče kao mešavina **Sex Pistolsa, Mötorheada** i **Guns N'Roses,** nego kao **Skid Row!** Pesme tipa **»Get The Fuck Out«, »Slave To The Grind«** i **»Livin' On A Chain Gang«** su sve rađene na »1-2-3-4« fazon, sa jednostavnom i čvrstom ritam-sekcijom, praštećim gitarama i buntovničkim vokalom. Valja napomenuti i da gotovo sve pesme (naročito **»Quicksand Jesus«, »In A Darkened Room«** i **»Wasted Time«)** imaju **fenomalne** tekstove, u kojim je **prostim,** ali jako **efektnim** jezikom opisana melanholija i ironija življenja. **Skid Row** su i vulgarni, i agresivni, i sentimentalni i cinični, ali u svemu tome — **jako iskreni.**

Bend je u svakom pogledu mnogo zreliji, čvršći i impulsivniji i to se lepo može čuti u svakoj reči i svakoj noti. **Sebastian Bach** se maksimalno trudio da dokaže da se ispod prelepog lica krije i dobar pevač, a jednostavni aranžmani novih pesama će mu verovatno omogućiti da podjednako dobro zvuči i na koncertima.

Jedini kompromis na ploči napravljen je pesmom **»Monkey Business«,** al' ko je još video album bez hit-singla?!

Iako će devojčice naviknute na **»I Remember You«** i **»18 And Life«** verovatno biti razočarane novim zvukom, a urednici na radiju užasnuti dužinom i žestinom gore pomenutih pesama, **Skid Row** su snimili jedan od najboljih (ako ne i **najbolji!)** rock albuma u ovoj godini.

U vreme kad' čak i veliki heavy bendovi fušare sa »prilepak« pesmama i pokazuju krajnje siromaštvo idejama i ludačku opsednutost Zeppelin zvukom, **»Slave To The Grind«** je više od pravog osveženja i jedna od **retko iskrenih** ploča u rock'n'rollu.

Jedino na šta u celoj ovoj priči moram da vas upozorim (bilo da volite **Skid Row** ili da smatrate da su pederi) je da sledite savet Georgea Michaela tj. **»da slušate bez predrasuda«!**

● Jadranka

VAN HALEN

»For Unlawful Carnal Knowledge«
Nazivi pesama: Poundcake/Judgement Day/Spankio/Ruharound/Pleasure Dome/In'n'Out/Man On A Mission/Dream is over—Right Now/316/Tor Of The World
Producenti: Van Halen, Ted Templeman, Andy Johns
Warner Bros. Records

Tri godine nakon poslednjeg studijskog ostvarenja (»OU 812«), kalifornijski kvartet VAN HALEN se konačno oglasio svojim novim vinilnim produktom. I pored velike neverice koja je posle odlaska David Lee Rotha dostigla zabrinjavajuće razmere u krugovima njihovih poštovalaca, ispostavilo se da se Sammy Hagar u novu sredinu uspeo sasvim dobro da uklopi. U ovoj postavi, na koju smo se već navikli, Eddie, Alex, Michael i Sammy za poslednjih pet i po godina su snimili (zajedno sa ovim novim) već tri ploče i njihovim nesporni kvalitetom uverili da im je i dalje mesto u samom vrhu.

Posle velike medijske pompe, praćene izvrsno urađenim video spotom »Poundcake«, početkom juna se pojavio i novi VAN HALEN album, skraćeno i vrlo provokativno nazvan »F.U.C.K.« Da biste stekli potpuniji utisak o ovoj ploči, moraćete, kao uostalom i sve njihove prethodne dobro i studiozno da je preslušate. To znači (naravno pod uslovom da ste pristalica ovog benda, a i da imate vremena) da bez najmanje 18-15 »vrtenja«, ne treba donositi sud o kvalitetu novog VAN HALEN projekta.

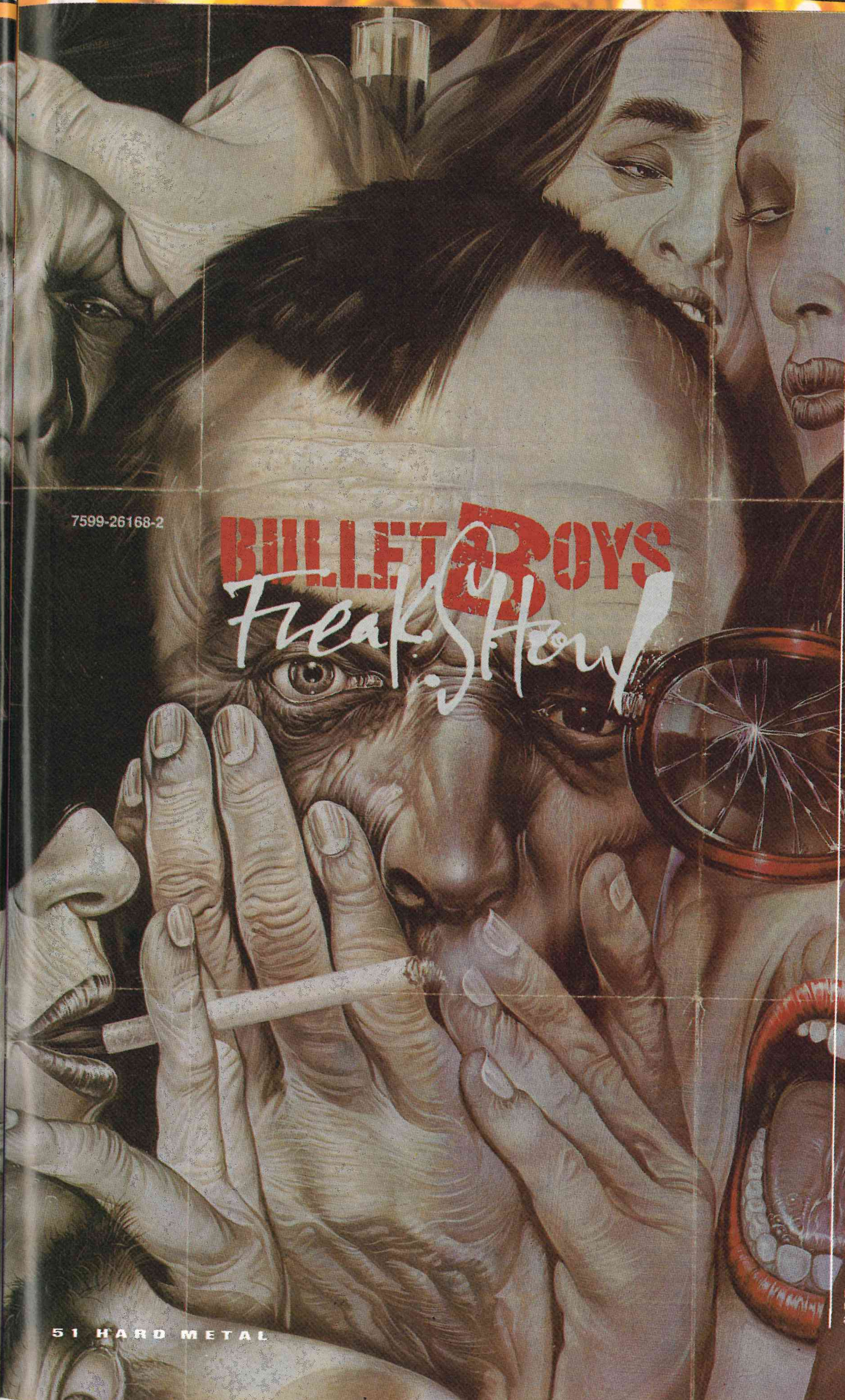
Povratkom Teda Templemana na mesto producenta, Eddie i ekipa su dobili na oštrini i ubedljivosti, kojih je svakako nedostajalo na »OU 812«. Uz to, vidnim pomakom najbolje možemo smatrati i odlična aranžmanska rešenja, za koja zasluga umnogome pripada i malopre pomenutom producentu. Već prepoznatljiv zvuk grupe ovde je dobio jednu novu dimenziju reklo bi se ulepšanu za tanku nit agresivnosti i žestine.

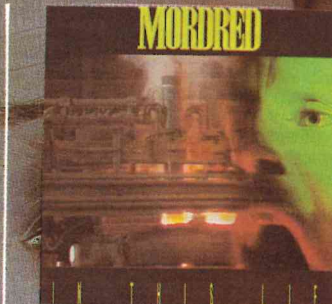
Naravno, epohalna ostvarenja se više do VAN HALEN i ne očekuju, no činjenica je da je »F.U.C.K.« za klasu ili dve bolji album od nove ploče D. L. Rotha »A Little Ain't Enough«, što je sasvim dovoljno kao polazna osnova za dalje slušanje.

● BOBA

MORDRED

In This Life. (NOISE INTERNATIONAL)
Nazivi pesama: In This Life/The Strain/Night Petency/Window/Ease Quam Videri/A Beggining/Falling Away/Killing Time/Downtown/Progress/Larger Than Life/
produkcija: Michael Rosen

MORDRED nam dolaze iz Bay Arca, San Francisca i postoje oko šest godina. Ovo im je drugi album. MORDRED su prvi američki sastav koji su potpisali za nemačkog izdavača NOISE INT. Pompezno najavljivan i odlično reklamiran prvi album je imao velikog uspeha, pogotovo u Evropi gde su ga promovisali pretprošle godine sa OVERKILL. Specifičnost MORDRED od početka je bilo ubacivanje rap momenata u thrash/funky svirku. Ono što su nagovestili prvom »Fools Gamo« pločom u potpunosti su ostvarili na drugoj — »In This Life«.

Pored standardne postave, MORDRED su kao šestog člana ubacili Aron Vaughn — a, crnca repera koji je statirao u njihovom prvom spotu »Every Days Holiday«. Čovek je doprineo tome, da na novom albumu u skoro svakoj pesmi ubacuje svoje rep zvuke. Uz mnoštvo efekata na glasu Scott Holderby — ja kompletna svirka stvarna dobija novu dimenziju, podgrevanu žestokim ritmom i izvrsnom produkcijom Michaela Rosena (producirao i »Souls Of Block«/TESTAMENT). Sasvim diskretno, MORDRED su verovatno nesvesno nametnuli novi stil unutar thrash metala, a za koji verujem da će vrlo brzo steći veliki broj poklonika a već sada se pojavljuju i prvi bendevi koji obilato koriste te fazone. Za većinu fanova »In This Life« album će predstavljati iznenađenje jer je dalji napredak u tom funky/rep/ thrash stilu bio neočekivan, a isto tako sam siguran da će vam se posle nekoliko slušanja stvari razjasniti a pesme dopasti. Inače sa ovog albuma su skinuta već dva singla (»Falling Away« i »Esse Quam Videri«) koji se neuobičajeno često vrte na svim MTV terminima.

U svakom slučaju ovo je nešto novo i svako bi trebao makar informativno da presluša materijal.

● KOLE

BLOODBATH

Toxic Death (EXPLOSIVE) ●
nazivi pesama:
Toxic Death/Suicidal Future/Nuclear Execution/Bloodbath/Sadistic Necrophiliac/Empire Of Hate

Posle dužeg očekivanja, najzad se u prodaji našao vinilski prvenac Beograđana BLODBATH. Ovaj mini LP je bio najavljen još za početak ove godine ali

zbog silnih problema materijal je zvanično realizovan i promovisan tek ovih dana. Ubedljivo najznačajniji beogradski deathrash sastav nam se predstavlja u najboljem svetlu ovim izdanjem. Brutalni i agresivni rifovi, vokal kao iz pakla a još sve upakovano u grubu produkciju /koju je majstorski uradio Di Gezza/, mračan, crn omot, sve je stilski odlično izvedeno. BLOODBATH su poznati i izvan naših granica, nastupali su u Poljskoj Čehoslovačkoj, kaseta sa demo snimcima se odlično prodavala širom Evrope a bili su i na stranicama mnogobrojnih stranih magazina /METAL HAMMER je nedavno objavio recenziju ovog materijala/.

Same kompozicije su relativno dugačke, svaka traje oko 5 minuta a sam stil i celokupna atmosfera pesama veoma podseća na ranije radove nemačkih thrashera KREATOR. Pošto je ovaj materijal snimljen pre skoro godinu dana, BLOODBATH trenutno prilično drugačije zvuče/to su mogli da se uvere posetioci naše promocije od 29. 6. a ko nije bio neka ih ne propusti 31. 8. u Novom Sadu./, sada više vuku ka SEPULTURA-/OBITUARY zvuku. Generalno gledano, BLOODBATH su iako veoma mladi /prosek godina 19/, vrlo perspektivni i uz još određena usavršavanja u muzičkoj virtuoznosti i produkciji, uz odličan imidž kakav imaju mogli bi vrlo brzo da uz novosađane ANNATHEMU postanu naši najinteresantniji thrash izvoz na evropsku scenu. BLOODBATH trenutno pripremaju nove stvari koje će snimati u septembru, a izlazak prvog LP albuma najavljeno je za sam kraj godine. Radni naziv materijala je »Psychopatic Nightmares«. Do tada svima toplo preporučujemo ovaj »Toxic Death« mini LP jer stvarno čini prekretnicu na domaćoj sceni.

● **Aleksandar Polzović**

TANKARD

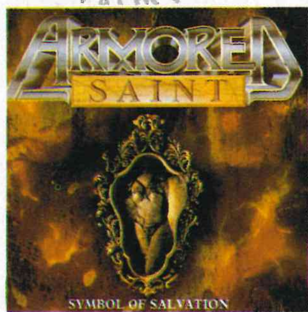
Fat, Ugly And Live (NOISE INTERNATIONAL)
Nazivi pesama: Meaning Of Life/Mercenary/Beermuda/Total Addiction/Poison/We Are Us (samo na CD-u)/Maniac Forces (samo na CD-u)/Live To Dive/Chemical Invasion/The Morning After/space Beer/Medley/Empty Tankard
produkcija: Harris Johns

TANKARD spada u red starije generacije nemačkih thrash metal sastava. Karijeru su otpočeli pre 7 godina i ovo im je peti album a imaju objavljenih nekoliko maksi sinlova i dva mini LP-ija.

Od početka svoju karijeru su gradili na imidžu zezatora, loših momaka koje osim piva bukvalno ništa ne interesuje. U početku je takav prilaz imao uspeha i bio interesantan prvenstveno nemačkoj publici kod koje su imali najviše popularnosti. Imali su veliku podršku METAL HAMMER magazina zahvaljujući tome što im je menadžer čuveni **Buffo,** jedan od urednika istog. Pre par godina, u vreme najveće ekspanzije bendova iz Nemačke, kada su grupe KREATOR, SODOM i DESTRUCTION počele da bivaju vrlo popularne i u drugim delovima Evrope, Engleskoj pa čak i delu Amerike TANKARD svoju šansu nisu adekvatno iskoristili. Štaviše, posle dugoočekivanog zadnjeg studentskog albuma »Meaning Of Life« i pored izdavanja live video kasete »Open All Night« ni prilično jaka propagandna kampanja im nije puno pomogla. Štosovi sa stalnim polivanjem pivom nisu više palili a **Gerreov** nemački akcenat je takođe bio prepreka za veći posao. No bez obzira na sve to TANKARD imaju jaku diskografsku kuću i dobrog menadžera koji će uvek moći da im organizuje poslove sa solidnom zaradom.

Ovaj najnoviji »live« album nije ništa drugo, no pokušaj da se trenutna pauza u aktivnosti sastava iskoristi za određenu zaradu. Materijal je navodno snimljen 8. i 9. oktobra 1990. na turneji po Nemačkoj, ali netreba ga pažljivo slušati da bi se konstatovala isuviše dobra produkcija i kristalno čist zvuk koji ni najmanje ne odgovara onom stvarno »uživo«. Toliko to deprimirajuće deluje da čak i njihove meni najomiljenije stvari kao što su »Chemical Invasion«, »Morning After« ili »Space Beer« u ovom »live« izdanju zvuče toliko bledo, bezukusno bez snage i energije da bukvalno ne može da se sluša. Još nevešto nasnimljena publika, najave pesama na nemačkom i kompletan utisak je potpuno negativan, a zaključak je da su se TANKARD ovim izdanjem samo još više učvrstili u svojoj zemlji dok su se vrata Evrope, do sada malo odškrinuta, njihovom krivicom sasvim zatvorila. Ko voli TANKARD svideće mu se i ovaj album, a ko želi prvu put da ih čuje preporučujem neki od prethodnih izdanja.

● **KOLE**

ARMORED SAINT

Symobl Of Salvation (METAL BLADE RECORDS)
nazivi pesama: Reign Of Fire (Drepping Like Flies(Last Train Home (Tribal Dance) The Truth Always Hurts (Half Drawn Bridge (Another Day) Symbol Of Salvation (Hanging Jude) Warzone (Burning Questions) Tainted Past (Spineless)
produkcija: Dave Jerden

ARMORED SAINT su jedan od onih velikih ali ipak malih bendova. Grupa koja egzistira oko osam godina, tokom kojih je redovno izdavala ploče i išla na turneje, ali ipak nikad nije postigla zapaženiji uspeh. U svojoj karijeri često su menjali izdavače, a postava je do prošlogodišnje tragične smrti gitariste Dave Prechard-a bila ustaljena. (Ovaj album je inače posvećen njemu). ARMORED SAINT imaju veliko iskustvo u svakom pogledu, a to se posebno manifestuje na ovom albumu. Ubedljivo najbolji materijal koji su do sada snimili, i po meni to bi trebalo da bude prekretnica u njihovoj karijeri. Odlična produkcija, vrlo ozbiljno urađeni tekstovi, savršeno muziciranje. Sa svojim ranijim radovima ARMORED SAINT su svrstavani u speed/thrash metal, mada bih ja ovo okarakterisao kao power heavy. Ceo album je odličan, teško bih mogao da izdvojim najbolje pesme. Sve su konceptualno povezane, a na MTV-ju se vrti spot za »Reign Of Fire«. Grupa je trenutno na evropskoj turneji sa METAL CHURCH. Takođe, zajedno će biti glavne zvezde na ovogodišnjem Dynamo Open Air festivalu u holandskom gradu Eindhovenu.

Sve u svemu jedan izvrstan album, koga preporučujemo svakom prosečnom heavy metal konzumentu naklonjenom čvršćem i agresivnijem zvuku. »Symobl Of Salvation« je takođe izuzetno dobro ocenjen i veoma se visoko kotira na listama i recenzijama većine svetskih heavy magazina.

Možda je još interesantno da kažemo da ARMORED SAINT da su promovišući svoj drugi album 1984. na turneju kao predgrupu vodili bend METALLICA.

● Kole

AC/DC

Monteytalks (WEA INTERNATIONAL) (ATCO)
maksi singl
nazivi pesama: Moneytalks (Mistress For Crhsitmass (Borrowed Time)

Do pre godinu dana većina (i to velika) dugogodišnjih AC/DC fanova širom sveta nije verovala da posle relativno slabih albuma »Blow Up Your Video« i »Fly On The Wall« ovi Australijanci mogu ponoviti makar približne uspehe iz najslavnijih vremena. Svi smo bili veliki skeptici sve dok nismo čuli »The Razors Edge«. AC/DC su definitivno opet na svom kraljevskom tronu a svoj spektakularni uspeh ovog leta završavaju kao (po treći put) glavne zvezde čuvenog Donnington festivala i MONSTRES OF ROCK turneje. Sa novog albuma za sad su »skinuta« tri singla i to: »Thunderstruck«, »Are You Ready« i ovaj »Moneytalks«. Na njemu se pored prve dve stvari koje su standardne verzije preuzete sa poslednjeg albuma a ova »Borrowed Time« je pesma koja je svojevremeno trebalo da se nađe na »Blow Up Your Video« ploči ali nije, pa je nedugo posle toga popunila »B« stranu singla »Taht's The Way I Wanna Rock'N Roll« a sada se našla i ovde. Ne naročito interesantan izbor stvari, zaključujem razlog je što ovaj maksi singl ima samo kolekcionarsku vrednost, ne računajući ga kao propratan proizvod za što bolju prodaju i promovisanje »The Razors Edge« albuma.

● Kole

QUEENSRYCHE

Silent Lucidity / EMI
maksi singl
Produkcija: Mike Klink i Megadeth
Capitol Records
nazivi pesama: Silent Lucidity (The Mission) Eyes Of a Stranger

Veliki korak u svojoj karijeri QUEENSRYCHE su napravili još sa prethodnim albumom »Operation: Mindcrime« a definitivan uspeh su samo potvrdili sa novim albumom »Emipire«. Specifična vrsta muzike, tzv. »intelektualni heavy«, sa originalnim misaonim tekstovima postigla je veliki uspeh i kod publike i kod kritike. Izuzetno jak menidžament koji ih je uzeo pod svoje, kao i izuzetna propagandna kampanja, učinili su svoje, te su tako QUEENSRYCHE jedan od najpovoljnijih sastava za medijsku eksploataciju. Sa »Empire« albuma skinuta su već 3 hit singla a prvi je baš ovaj »Silent Lucidity«. Lagana stvar, sa odličnim propratnim spotom nije mogla promašiti cilj. Nedavno okončana svetska turneja (predrgupa su bili LYNCH MOB) samo su još više podigli tenziju potražnje za ovim bendom. Na »B« strani ovog maksi singla nalaze se dve uživo pesme snimljene na prošlogodišnjoj turneji, sa koncerta u Londonskom Hammersmith Odeonu i to: »The Mission« i »Eyes Of A Stranger«. Obe stvari su sa prethodnog, »Operation Mindcrime« albuma, gde se nalaze studijske verzije. Produkcija ove dve uživo stvari je (standardno) odlična, sve je na svom mestu. Za one koji vole QUEENSRYCHE ovo je interesantno vinilsko ostvarenje, za ostale možda je bolje da slušaju regularne albume, upečatljiviji su.

● Kole

STYX

»Edge Of The Century«
(A&C — PGP RTB)
Nazivi pesama: Love Is The Ritual, Show Me The Way, Edge Of The Centruy, Love

At First Sight, All In Day's Work, Not Dead Yet, World Tonite, Carrie Ann, Homewrecker, Back To Chicago.
Produkcija: Dennis De Young

Poznavaocima svetskih muzičkih događanja, naročito onima srednje ili nešto starije generacije, ime sastava Styx nije nepoznato. Ovaj, po komercijalnom uspehu svojevremeno tiražan bend, čija popularnost u Sjedinjenim Državama je bila enormno velika, u Evropi daleko manja, često je bio optuživan za dekadentnost u vlastitom stilskom izrazu. To je u velikoj meri bilo tačno, jer njihov **pomp** zvuk upravo je odgovarao takvom opisu, pri čemu su »preozbiljni« ali dosadni i u mnogo čemu **isprazni** tekstovi pomagali stvaranju jedne takve slike. Kritičari su o njima uglavnom loše mislili, ali veliki broj fanova znao je dobro da naplati ono što je ovaj kvintet nudio sa ploča.

Styx su imali **dve** po mnogo čemu **različite** faze, da bi njihov **pomp stil** bio utemeljen na albumima **»Equinox«** (1975.) i **»Crystal Ball«** (1976.). Od tada im je popularnost bila u porastu, a tiraži njihovih izdanja naglo su se uvećavali. Krajem 84. godine band je realizacijom dvostrukog koncertnog izdanja **»Caught In The Act«** prestao sa zajedničkim radom, iako je veći deo njenog članstva nastavio putem solo karijere.

»Edge Of The Centruy« je urađen nakon pauze od gotovo sedam godina, a tu je od kompletnog članstva koji je radio zajedno u drugoj fazi, četvorka u sastavu: **braća Pannozo — Chuck i John,** te **James Young i Dennis DeYoung,** a nedostaje samo gitarista i drugi vokal **Tommy Shaw.** Na njegovo mesto došao je **Glen Burtnik.** Styx na ovom izdanju u okruženju prepoznatljivog vlastitog stilskog izraza, pokušali su da »deluju« što modernije. I relativno su uspeli u tome. Sound im je nešto oštriji, čvršći, teme manje »isprazne«, no i pored svega nije se otišlo dalje od jednog **prosečnog mainstream izdanja,** »amerikanizovanog« do najmaksimalnijih detalja. Nekoliko numera poseduju hitoidnu i radijsku slušljivost, ali i nekadašnju prepoznatljivost. Pre svih: **»Love Is a Ritual«, »Not Dead Yet«, »Show Me The Way«.** Styx su ostali Styx, u varijanti u kojoj su ih slušaoci i fanovi i do sada poznavali. Zanatsko-estradno iskusan band, kao što je ovaj, nije se ni mogao izgubiti u poznatom okruženju. O neinventivnosti, razgovaraćemo nekog drugog puta.

● B. Lokner

BLONZ

»Blonz«
(Epic)

Nazivi numera: Miracles, Hand Of Love, It's The Same, Trouble Child, What's On Your Mind, One And Only, Rainbow, Skintight, Sexy Ride, Last Cell (Ford Alcohol).
Produkcija: Phil Ehart & Steve Walsh

Bila jednom tri druga, Dennis Ogle (klavijature), Steve Taylor (gitara) i Nathan Utz (pevač) koji su non stop slušali jednu popularnu američku grupu. Te tako oni odlučiše da pronađu još dvojicu ljudi i . . . vidi nađoše ih. to su Aaron Tate (bubnjevi) i Michael Fandino (bas). Pošto su se svi lepo okupili oni rešiše da svom bendu daju ime Bon Jovi, ali to nije moglo jer je već postojao bend sa takvim imenom. Kakva šteta, a zamislite i pesme su im bile iste kao kod pomenutog benda.

Eto ovaj uvod je poslužio da vam u narednih šest reči opišemo album Blonza, pa kaže: kao otpaci sa poslednjeg Bon Jovi albuma, uz sve to mnogo blaže odsvirano. Ne treba da se lažemo ovaj bend je toliko neinventivan i nezanimljiv da u poređenju sa njima Richard Marx zvuči kao sedmo svetsko čudo. Zaobiđite ovaj album, i uštedećete sebi 40-tak minuta života, koje ipak možete pametnije da iskoristite.

DAVID

MORBID ANGEL

Blessed Are The Sick (EARACHE)
Nazivi pesama: Introl/Fall From Grace-/Brainstorm/Rebel Lands/Doomsday Celebration/Blessed Are The Sick/Thy Kingdom Come/Unholy Blashphemies/Abominations/Desolate Ways/Ancient Ones-/In Rememberance
Produkcija: MORBID ANGEL

Jedan od veoma aktuelnih death-/thrash sastava u poslednje vreme su i MORBID ANGEL. Pripadaju generaciji svojih kolega SEPULTURA, OBITUARY, NAPALM DEATH, . . . Muzika, imidž i tekstovi se takođe baziraju na toj relaciji. Veoma žestok zvuk, produkcija gruba, nečista ali efektna. Sve je to snimljeno u trenutno najaktuelnijem studiju za ovakvu vrstu muzike, u Morrisound Studios, Tampa na Floridi. Na materijalu imaju puno (oni ih zovu specijalni efekti) delova urađenih raznim semplerima i sintisajzerima, horor tema sa delovima klasične muzike i uz neizostavne raznorazne prateće zvuke oluja i škripa. Za razliku od prethodnog albuma (»Altars Of Madness«) ovaj novi je stilski pojačan i naravno bolje produciran. David Vincent (pevač i basista) popravio je svoj način pevanja, sad je malkice razgovetnije ali razlog tome treba možda tražiti i u blago izmenjenoj koncepciji aranžmana. Ostali ljudi u bendu su takođe prilično dobri muzičari (Trey Azaghoth — gitara, Richard Brunelle — gitara i Pete Sandoval — Bubnjevi) i velika je šteta što nismo imali prilike uživo da ih vidimo i kod nas. Znate sigurno da je bend MORBID ANGEL trebalo da nastupa 28. 6. u Ljubljani ali je zbog poznate situacije koncert otkazan. Za utehu, i predgrupa koja j etrebala da nastupa na istom koncertu, SADUS su otkazali celu evropsku turneju. »Blessed Are The Sick« je odličan album, verovatno će biti jedan od ključnih ostvarenja u početnoj fazi razvijanja doom (tj. deathrash) metala. Svi koji vole ovaj pravac i na početku teksta pomenute bendove treblo bi obavezno da si priušte ovaj materijal.

KOLE

KATMANDU

»Katmandu«
(Epic-Sony)

Nazivi numera: The Way You Make Me Feel, God Part 2, Love Hurts, Sometime Again, When The Rain Comes, Heart & Soul, Ready For The Common Man, Only The Good Die Young, Let The Heartache Begin, Medicine Man, Pull Together, Warzone.
Produkcija: John Purdell & Duane Baron

Katmandu je još jedno dete Led Zeppelina, i kao takvo ne bi zaslužilo mnogo pažnje da u bendu nije ekstraordinarni pevač Dave King (Fastway). Elem, Katmandu su od Zeppelina preuzeli kompletan način razmišljanja te su ga uspešno prilagodili dvadesetim i opštom revivalu sedamdesetih. Obrade su izgleda neizbežne i Katmandu koriste priliku da pokažu kako bi U2 zvučali kada bi svirali hard-rock u pesmi »God Part 2«. Katmandu su bez preteranog prikazivanja svog instrumentalnog umeća napravili niz dobrih pesama koje se logično nastavljaju i zajedno sklapaju pristojnu hard-rock celinu, kakva se bar po kvalitetu pesama odavno nije čula. Daleko ispred svih ostalih pesama su balade za divno čudo oduvek najjače oružje hard-rock bendova): Sometime Again i Let The Heartache Begin. Ostatak materijala je žestokog i pumpajućeg hard ritma, te kao takav može zainteresovati i novije generacije slušalaca.

Sve u svemu, ništa novo i ne previše moderno, ali sasvim »cool« napravljano i dostupno dugokosim masama. Za pravi hard-rock album vam ne treba ništa više.

DAVID

MEGADETH:

»HANGAR 18«

(maxi singl) (1991)

Nazivi pesama: Hangar 18 (studijski) /Hangar 18/Hook In Mouth/ Conjuring (sve tri live)

Jedna od najpoznatijih i najboljih thrash metal postava današnjice, kalifornijski bend **MEGADETH,** tek što je priveo kraju turneju *»Clash of the Tytans«* i svoje učešće na njoj po Evropi, u sklopu iste (doduše sa nešto izmenjenim učesnicima) je već mesecima u Americi. Kao zvučni dokument nastupa **MEGADETHA** u Londonu nedavno je objavljen maxi singl *»Hangar 18«,* koji pored ovog, po svoj prilici najvećeg hita sa albuma *»Rust In Peace«* sadrži i tri uživo snimljene numere s akoncerta u londonskoj Wembley Areni.

Nesumnjivo je da je ovo bio pravi potez izdavača, diskografske korporacije »Capitol«, obzorom da je kvalitet »live« nastupa ove nove postave *Dave Mustainea* i njegove ekipe na najvišem mogućem nivou, u šta se potpisnik ovih redova imao prilike i lično da uveri. Sva žestina i bes, energija i pakleni ritam, sve vrline koje krase **MEGADETH** koncert sadržani su u petnaestak minuta lude svirke koji nam se ovde nude. Bez vidljivog studijskog doterivanja, ove tri pesme izvorno dočaravaju sve ono što vas može snaći (ako imate sreće) na svirci četvorice perfektno uigranih muzičara. Uz nadu da je *»Hangar 18«*-live samo uvod u »pravi« live album **MEGADETHA,** ovaj maxi singl najtoplije preporučujem svim istinskim (i onima koji će to tek postati) poštovaocima thrash metala.

BOBA

MOSCOW MUSIC PEACE festival

Volume 1 — SKID ROW, CINDERELLA, BON JOVI Volume 2 — MOTLEY CRUE, OZZY GORKY PARK, SCORPIONS (»Elektra & Warner Music Vision«)

Događaj koji se desio u Moskvi pre skoro dve godine sada možemo gledati uz pomoć video-recordera. »Moscow Music Peace festival«, održan u Moskvi na olimpijskom stadionu 1989. godine, stao je na dve video kasete u ukupnom trajanju od četiri sata. Međutim, i pored tolikog tajminga, zbog obimnosti materijala nije sve moglo stati, pa su na trakama najzanimljiviji i najbolji momenti sa nastupa bendova, snimci sa ulica Moskve, reakcije i zapažanja učesnika itd.

Inače »festival« koji, videli smo, nema tradicionalni karakter, održan je u organizaciji »Make A Difference Foundation« (Udruženje protiv alkoholizma i narkomanije) ili bolje rečeno DOC MCGHEEA, menadžera većine grupa koje su tada nastupale. Na samom festivalu bendovi su svirali ovim redom: čast da otvore »svirku« imali su SKID ROW, zatim su nastup imali domaći GORKY PARK, pa gosti: CINDERELLA, OZZY, MOTLEY CRUE, SCORPIONS i ikao »zvezde večeri« BON JOVI.

Tada novi i za ostatak sveta a kamoli za Moskovljane, SKID ROW su otprašili svoj set u ranim popodnevnim satima. Njihov nastup nije savršenstvo, ali može da prođe s obzirom da su za vreme njihove svirke nameštali zvuk. Sebastian Bach & Co. su tada svirali dosta toga, a na kaseti su se našle cover verzija »Holidays In The Sun« SeX Pistolsa, zatim stvari sa njihovog debija »Makin'A Mess«, »Piece Of Me«, »Big Guns«, »18 and Life« i SKID ROW »himna« »Youth Gone Wild«. U pauzama Mr. Bach se maximalno zeza, predstavlja SKID ROW »Crow« — tri žene, verovatno čistačice na stadionu. Svakako je zanimljivo pogledati.

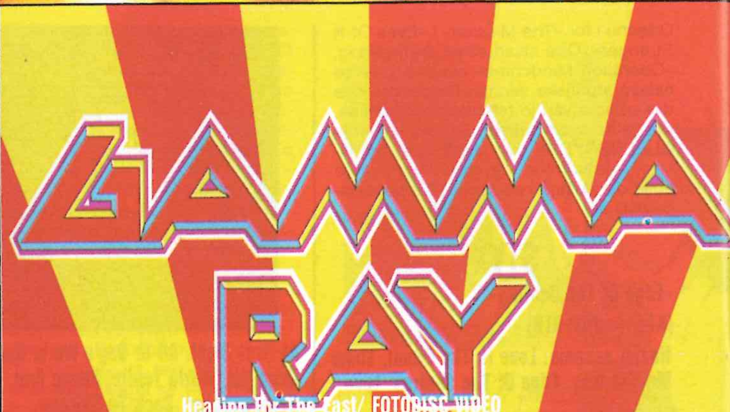
Na prvoj kaseti su i veoma dobri TOM KEIFER & Co. ili ti CINDERELLA. Pravi profesionalci, sviraju svoje stvari, ali i neke obrade. Na snimku koji možemo videti CINDERELLA svira svoje »Bad Seamstress Blues«, »Coming Home«, »Nobody's Fool«, »Gypsy Road« sa prearanžiranim uvodom i »angusovsko-rifovsku« »Shake Me«. Uz transparente »CINDERELLA«, burno pozdravljeni od sto hiljada ljudi, odlaze sa bine. Nema bisa, takav je dogovor.

Na kaseti »volume 1« su i JON BON JOVI i njegov bend, tada nastupivši kao zvezda večeri. Naravno, njima je dato i najviše prostora (vremena) na traci, što nije čudo ako se zna da je Doc još uvek njihov menadžer. Međutim, samim tim to ne znači ništa, čak je izazvalo suprotan efekat. Onako mali (rastom) Jon je izašao na binu u ogromnom vojničkom šinjelu, a za vreme svirke ove grupe bio je mrak tako da su svoj »posao« uradile i ogromne rampe rasvete, ni to nije pomoglo. Inače, BON JOVI su uživo sasvim prosečan bend. Na kaseti su sledeće stvari: »Lay Your Hands On me«, »Wild In The Streets«, neobično dugačka (dosadna) verzija »Blood On Blood«, uvek dobra »Wanted Dead Or Alive« i njihov veliki hit »Living On A Prayer«. Možda je zanimljivo pomenuti scenu kada Jon i Richie sviraju na ulicama Moskve kao »obični« ulični svirači. Poslednjih dvadesetak minuta je zajednički JAM sasion a sa bine se čuju »Hound Dog« i »Rock and Roll« LED ZEPELLIN. Na kaseti »volume 2« se, najblaže rečeno, desila diskriminacija MOTLEY CRUE. Jedan od boljih nastupa na festivalu zastupljen je samo sa tri pesme. MOTLEY CRUE sviraju »In The Name Of Rock 'n' Roll«, »Wild side« i »Girls, Girls, Girls«. Naravno, to ne smeta da se vidi ko je ko na ovom festivalu. svoj dobar nastup, Motley CRUE su izveli veoma profi uz pomoć dve devojke (prateći vokali), koje sem što dobro pevaju dobro i izgledaju pa je sve mnogo lepše za gledanje.

Sledeći bend koji je predstavljen na drugoj kaseti je GORKY PARK. Grupa sastavljena od veoma dobrih muzičara nije imala problema sa zanatskim delom posla. Međutim, fali im atraktivnost kao i izmena celokupnog nastupa i imidža. GORKY PARK je na snimku zastupljen sa svojim velikim hitom »Bang«, zatim još par stvari sa debi-albuma »Within Your Eyes«, »Please Try And Find Me« i obrada WHO klasika »My Generation«. Najveća zvezda festivala (nezvanično, po publici) OZZY OSBOURNE i njegov bend dočekani su gromoglasnim skandiranjem. Uz nekoliko standarda »I don't Know«, »Suicide Solution«, »Sweet Leaf« odličan »Shot In the Dark« i neizbežan »Paranoid« i uz virtuoznost gitariste ZAKA WILDEA, Ozzy je neprevaziđen u spektakularnosti nastupa. Uostalom, jedini je on svirao na bis (jer je masa to tražila). Posle njega SCORPIONS »spuštaju loptu«. Neverovatno savršeni Nemci sviraju »Black out«, »Big City Nights«, »Holiday«, »The Zoo« i najbolje prihvaćenu baladu »Still Loving You«. Na kraju svi zajedno sviraju »Long Tall Sally« i »Rock 'n' Roll«. I kraj. Ovo »istorijsko« događanje svakako treba imati u svojoj videoteci jer ekipa je stvarno bila reprezentativna, a kako je krenulo (mislim na svađe među bendovima) ne verujem da bi Doc McGhee mogao ponovo da ih skupi na jednom mestu. I znajte da samo obe kasete čine celinu onoga što se dešavalo tog avgusta 1989. na »Lenjinovom stadionu« u Moskvi.

Goran Nikolov

Heading For The East/ FOTODISC VIDEO

Nazivi pesama: Lust For Life/Heaven Can Wait/Space Eater/Free Time-/Who Do You Think You Are?/The Silence/Save Us/I Want Out/Ride The Sky/Hold Your Ground/Money/Heading For Tommorow/

Poštujući tradiciju po kojoj prava grupa nije prava grupa ako se ne pojavi u Japanu, momci iz GAMMA RAY su, ne čekajući rezultate svoje prve ploče, požurili za Tokijo. Novembar 1990, vreme izvrsno, Tokio natrpan. malih žutih ko stinih svetaca a klopa nema šta nema, još samo da se može prepoznati šta je. Manje više, momci su naučili da se služe štapićima pre nego što su crkli od gladi, a tradicionalno japansko piće im je pomoglo da izdrže sat i po onog što sledi.

Bez kalkulacije i skrivenih namera, dakle pravo u grudni koš, sinhrono sa odličnim light-showom uzleće želja za životom odvrnuta do panja i puštena kroz moćno ozvučenje na sirote male Tokijce. U prvi mah čovek pomisli da je play-back jer se Sheepers nonšalantno kreće po bini i blaženo osmehuje dok izvlači visoke tonove u refrenu a onda na užas kreštavaca koji ispuste dušu već kod visokog »g«, postaje jasno da nema varanja a ako je i izvarano onda je to previše dobro urađeno. Da čovek ne poveruje! Jedno gromko »Dobro veče Tokio« i pokušaj konverzacije sa publikom koja je zblanuta i sedi ukočeno ali gazda Kai/Hansen/ ne dozvoljava tamburašku pauzu. Još žešće ulaze u »Heaven Can Waot« i bubnjar Ulli tu pokazuje koliko se snašao kao zamena za Mathiasa Burhardta (prethodni bubnjar) koji je učestvovao na snimanju ploče. Ako se za Matiju može reći da je krele svoje vrste, Ulli je daleko veći. 'Em što je grozno brz, 'em što je još grozniје tačan i precizan. Podseća na švajcarski sat snimljen devet puta većom brzinom. Sve u svemu ako i njega Kai pusti da ode da čuva decu, biće mu to dosta bezvezan potez, mada ruku na srce, u Nemačkoj bubnjari — ludaci rastu na drveću. Pridružen za potrebe turneje ili ne tek gitarista Dirk koji je uzgred isti Stiv iz PERGAMENTA, vrlo uspešno radi sve ono što je svojevremeno radio Michael Weitkah. I više. Povremeno, iz zezanja, menja gitaru za bas i tako omogućava Uweu da ne bude samo motor ritam

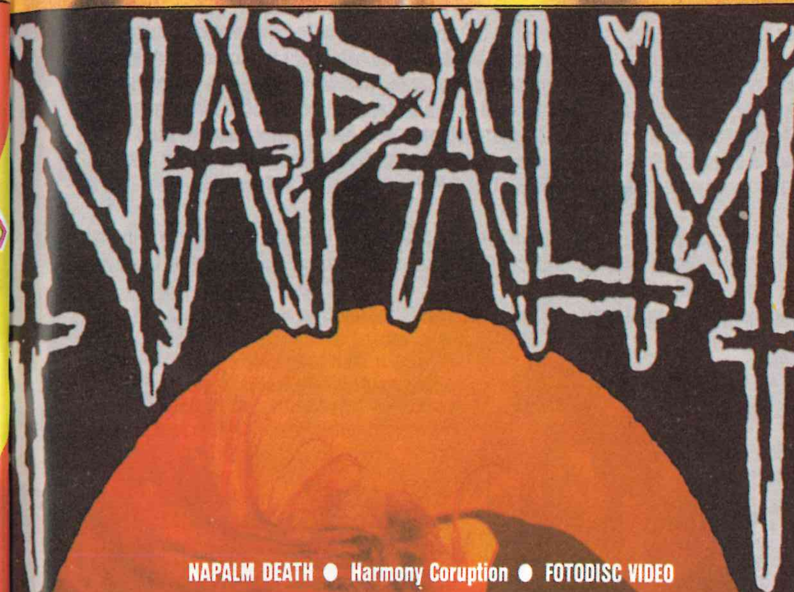

mašine. Za to vreme Jom Ellerebrock/klavijaturista/ filuje zvuk korgovima, samplerima i budi Bog snama raznim džidži-zvucima. I svi zajedno to tako dobro rade da se gazda Kai i ne primećuje.

Šalu na stranu (iako stoji primedba produkciji da je Kaieva gitara nešto potisnuta na račun vokala), ali Kai Hansen nije dozvolio sebi da sva svetla egocentrično usmeri na sebe. I mada se svuda manje više govori »Kai Hansen i GAMMA RAY«, gazda se drži devize: »Ovde sam samo gitarista«. Gitarista sa velikim »G«. Neopravdano zapostavljen na godišnjim izborima Hansen je jedan od najvećih gitarista današnjice, pre svega zbog činjenice da ima nešto ispod ono sve manje kose za razliku od nekih koji u želji da budu što brži promaše cilj. Zato ne iznenađuje simpatična varijacija na čuvenu temu »Lazy« ispred pesme »Who Do We Think We Are« a od koje je onim malo matorijim Japancima zadrhtalo srce. Grandiozna »Silence« a ona ustupak mnogobrojnim poklonicima Kaieve ranije grupe. »Save Us« i verovatno gitaristima pesma života »I want Out« u kojima je Ralf kulturno pokazao da je razdruživanjem Michael Kiske daleko više izgubio. I pošto jedna takva egzibicija ipak zahteva odmor, mikrofon je uzeo šef lično i metal himnom »Ride The Sky« jednostavno oduvao i ono malo preživelih. »Money« umesto intermeca i da malo odagna senku bundeva koja se razumljivo pojavila. Na kraju dolazi grand finale u obliku raskošne, pomalo megalomanske ali savršene pesme »Heading For Tommorow«. Sve ono što je bilo tek naznačeno u pesmama »Halloween« i »Keeper Of Then Seven Keys« ovde je isplivalo na površinu i zaplivalo punim jedrima. A publika se razbila.

Odjavna špica, na displeju ističe devedeseti minut. Momci su se povukli iza stejdža. A mi konačno možemo da udahnemo vazduh.

● Bane »The Gret Pumpkin« Kerac

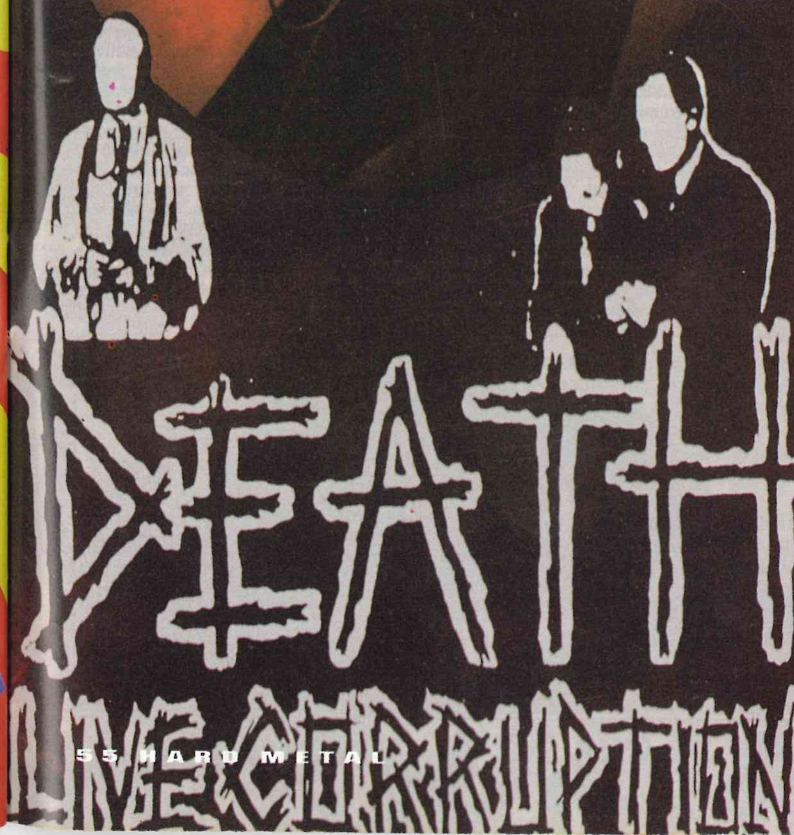

NAPALM DEATH ● Harmony Coruption ● FOTODISC VIDEO

Nazivi pesama: Control/Walls Of Confinement/Unchallenged Hate/Life/The Kill-/Scum/If The Truth Be Known/Lucid Fairtale/Malicious Intent/Social Sterlity/Suffer The Children/From Enslavement To Oliteration/Dead/Practise What You Preach/Mentally Murdered/Extremity Retained/Mind Snare/Succes/Rise Above/Instict Of Survival/Siege Of Power/You Suffer/Deceiver

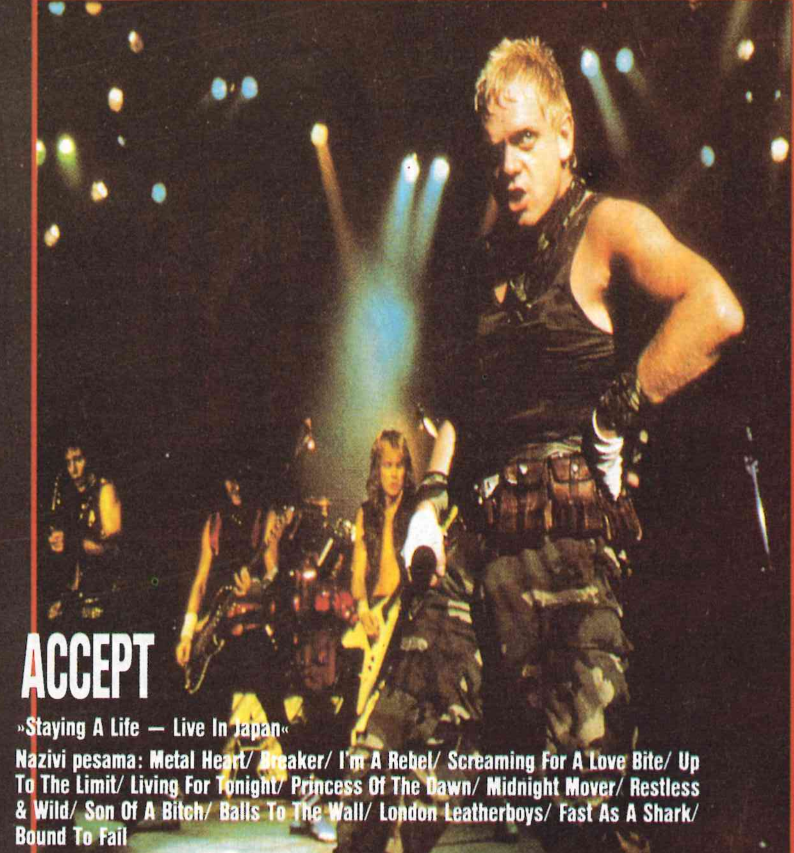
NAPALM DEATH su definitivno prerasli u ozbiljan bend, tržišno veoma zanimljiv a takođe i finansijski interesantan. Uz dosta male stilske pomake, sa trećim albumom »Harmony Coruption« postigli su zapažen uspeh a svojoj diskografskoj kući (EARACHE RECORDS) otvorili put u veliki broj svetskih prodavnica. Konačno su ustalili postavu i više pažnje posvetili produkciji. Sve su to razlozi koji su doprineli tome da NAPALM DEATH budu sinonim za novi pravac tzv. grind core što bi se drugačije reklo — najekstremniji ultradeathrash metal. Video kaseta sa njihovim koncertom prava je poslastica za sve fanove koji vole to. Jednosatni nastup je snimljen 30. juna 1990. i na njemu nam se NAPALM DEATH predstavljaju materijalom iz različitih perioda svoje karijere. Koncert je odličan, održan je u nekom klubu srednje veličine gde se i najbolje odražava kompletan feeling ovakvih događaja. Pored veoma žestoke i agresivne svirke, posebno je interesantno gledati slaming, Thrashing i mosh diving publike, pogotovo prve redove koji su non-stop na bini odakle prave najrazličitije skokove u masu koja je, normalno gusto zbijena. Na bini je stalno gužva i teško se razaznaje ko tu u stvari svira, ko su redari iz obezbeđenja a ko fanovi. Sama muzika je ubitačna, NAPALM DEATH su odlični uživo, mada je zbog opšte frke potrebno sa više pažnje gledati i slušati da bi se znalo koju stvar izvode. Ceo video zapis je stereo, dobrog kvaliteta zvuka. Koncert je »filovan« intervjuima sa članovima benda. Pošto su izdavačke kuće već počele da unovčavaju grupe ovakve vrste sa ovakvim izdanjima, realno bi bilo očekivati uskoro i video snimke grupa tipa SEPULTURA ili MORBID ANGEL. Jer ova video kaseta je pun pogodak.

Kole Polzović

ACCEPT

»Staying A Life — Live In Japan«

Nazivi pesama: Metal Heart/ Breaker/ I'm A Rebel/ Screaming For A Love Bite/ Up To The Limit/ Living For Tonight/ Princess Of The Dawn/ Midnight Mover/ Restless & Wild/ Son Of A Bitch/ Balls To The Wall/ London Leatherboys/ Fast As A Shark/ Bound To Fail

Produkcija i režija: Stefan Kaufmann

Samo mesec dana po izlasku dvostrukog LP i CD albuma istog naziva, na svetskom HM tražištu se pojavila i video kaseta sa materijalom koji je nastao na turneji nemačkog sastava ACCEPT u Japanu, 1985. godine. Dilema oko opravdanosti izdavanja audio i video zapisa događaja od pre šest-sedam godina je nadam se otklonjena u prošlom broju našeg magazina, bar kada su ACCEPT i ova ploča, tj. u ovom slučaju video traka u pitanju.

Mada je Stefan Kaufmann, inače bubnjar (i mnogo više od toga) ACCEPTA raspolagao izuzetno skromnom količinom materijala, obzirom da su svi nastupi snimani sa najviše tri kamere, prosto je zadivljujuće kako se dobro snašao u ulozi reditelja. Odlično ukomponovavši snimke živih nastupa sa nekolicinom spotova (»Balls To The Wall«, »I'm A Rebel«) i par dokumentarnih kadrova, uspeo je da od amaterskih, privatnih video traka napravi autentičnu kasetu sposobnu da stane uz rame sličnim, u koje je, za razliku od ove, uloženo daleko više novca.

Doista je zadivljujuća Stefanova sposobnost da od jednog priličnog sirovog i oskudnog materijala napravi skladnu celinu, pri tom uspevši da tokom svih 60 minuta (koliko je trajanje ove video kasete) održi dinamiku i zanimljivost koncerta na najvišem mogućem nivou. Uz Konstataciju da o sviračkom umeću članova sastava ACCEPT nije potrebno više trošiti reči hvale, (o tome sam Vam svoje mišljenje izneo u prošlom broju) »Staying A Life« bih preporučio svim istinskim poklonicima klasičnog heavy metal zvuka.

● BOBA

DEMO

Jedan od naših ciljeva koji smo sebi postavili pokretajući ovakav magazin je i maksimalna pomoć svim domaćim grupama koje sviraju i na bilo koji način se bave heavy metalom i svim njegovim podvrstama naravno.

Svi znamo da u Jugoslaviji ima izuzetno dobrih bendova koji bi svojim kvalitetom svirke, produkcije i imidža sigurno mogli da pariraju i nekim čuvenijim Evropskim i Svetskim sastavima. Kod nas postoji izuzetno veliki broj heavy metal demo grupa koje sigurno zadovoljavaju sve standarde potrebno za uspešno egzistiranje. Takvi sastavi do sada nisu imali priliku da se adekvatno predstave široj heavy metal publici. Preko HARD METAL magazina to će svima biti omogućeno. To bi trebalo da bude odličan razlog i jak motiv više svim heavy metal bendovima za ozbiljniji i intenzivniji rad. Molimo sve grupe da nam se javljaju sa svojim snimcima, studijskim i garažnim, a poželjna je takođe i bar jedna fotografija kao i osnovne informacije o radu i članovima, o značajnijim nastupima (ako ih je bilo naravno) i o budućim planovima. Neka nam se jave i organizatori lokalnih, klupskih i malih svirki na kojima nastupaju neki heavy metal bendovi, rado će mo objaviti sve takve informacije, samo da bi publika bila što bolje obaveštena o svemu što se događa. Svu poštu, demo kasete i ostalo u vezi ove rubrike i dalje primamo na adresu9 HARD METAL, P.P. 70, 21000 Novi Sad, sa naznakom »Out Of Darkness«

Podrazumeva se da vam u iste svrhe stoje na raspolaganju i redakciski telefoni i telefax. U skorije vreme, dok se malo »uhodamo« planiramo i neke manifestacije u okviru kojih će mo organizovati i nastupe najboljih demo sastava a pružaćemo i mogućnost da najbolji dođu do objavljivanja ploče.

Kompletnu ovu rubriku, uređuje, preslušava i piše neuništivi Konstantin Polzović.

MORTUARY

Dismemberd Illusions

Grupa MORTUARY je iz Kragujevca, sa radom je počela avgusta 1990. pod imenom BRAINWASHERS. Januara 1991. momci snimaju prve demo snimke objavljene na kaseti pod nazivom »Infected By Polution«. Kaseta je solidno prošla kod deathrash/core publike. MORTUARY (pun naziv: MORTUARY OF SOULS) od samog početka čine: Max — vocal, Some — ritam gitara, Petran — solo gitara i Dule — bubnjevi i prateći glas. Kao što ste primetili bend u postavi nema bas gitaristu, ali to se baš ne primećuje s obzirom na prilično grubu produkciju i relativno loš kvalitet snimka ove najnovije kasete pod nazivom »Dismemberd Illusions« Na snimcima se nalaze šest pesama, na engleskom jeziku, stilski i tekstualno potpuno u deathrash fazonu. Produkciju materijala je uradio Vuja, pevač kragujevačkog sastava KBO!

MORTUARY su ovu kasetu realizovali za nezavisnu diskografsku kuću Delirium Records u čijoj produkciji im uskoro izlazi i LP sa najnovijim materijalom. Sve u svemu MORTUARY su interesantan sastav ali neophodno je da što više nastupaju, i da maksimalno usavrše tehnički deo svirke i produkcije. U poplavi grupa slične orjentacije ovi Kragujevčani ne donose ništa epohalno ali poboljšanjem gore navedenih elemenata mogli bi da urade nešto ozbiljnije. Bend nam je poslao opširan info, sa plakatom i fotografijama koji će poslati i svakom od vas ako im se javite. MORTUARY su takođe odlučili da čitaocima HARD METAL magazina poklone 5 svojih kaseta »Dismembered Illussion«.

Svi koji bi želeli da ih dobiju neka nam se jave, izvući ćemo najsretnije a o rezultatima čitajte u sledećem broju. Oni koji bi hteli da kupe kasetu ili da kontaktiraju sa bendom evo adrese na koju mogu da se obrate:

MORTUARY, c/o Max Butcher, B. Kidriča 8/73, 34000 Kragujevac

MONOLIT

6 trax demo

Bend MONOLIT nam dolaze iz Mostara. Postoje skoro tri godine i za to vreme uradili su dosta pesama od kojih su neke uvrštene u dva studiska rada koji se nalaze na ovoj kaseti. MONOLIT su prve materijale snimili krajem 1988. i to se nalazi na prvoj strani kasete: Tri pesme na srpskohrvatskom jeziku, zanatski dobro odsvirano, stilski podseća na OSMI PUTNIK i slične boranije tog vremena. Produkcija je solidna, kvalitet snimka na kaseti nešto lošiji. Ideje su tu, ali se očekuje nadgradnja i jasnija orjentacija. Druga strana kasete je puno bolja, na njoj su snimci iz 1990. Produkcija je kvalitetnija ali moja velika zamerka je korišćenje vrlo »suve« ritam mašine. Na ovom delu materijala se nalaze dve pesme na engleskom i instrumental sa temom muzike iz nekada veoma popularne domaće serije »Povratak Otpisanih«. Na ovim stvarima se oseća već puno bolja umešnost a i sam sound je dosta življi.

MONOLIT nam se ovde predstavljaju kao dobar melodični heavy sastav. Grupa je od svog osnivanja do sada imala određenih personalnih promena ali se nedavno ustalila postava koja uz određene pauze (zbog odlaska članova u JNA) funkcioniše i danas, a to je: Ernjaković Slobodan — gitara, vokal, Glogovac Predrag — gitara, Bago Martin — bas, Mehić Zlatko — Zuba — bubnjevi. Generalno gledano MONOLIT je sasvim OK bend, siguran sam da će se vremenom još popraviti u smislu kvalitetnije produkcije i boljeg engleskog akcenta gde je to potrebno. Čini mi se da nisu puno nastupali izvan svog kraja a i to je jedan od razloga za relativno nepoznatu karijeru. Znamo da je grupama iz manje urbanih sredina puno teže da se makar i malo afirmišu na širem području i baš je to jedan od razloga zašto pozivamo sve male metal bendove da nam se javljaju sa svojim snimcima. Preko HARD METAL magazina sve grupe će imati maksimalnu podršku. Sve informacije u vezi kasete MONOLIT kao i video snimaka ovog sastava najjednostavnije će te pribaviti ako se obrtite na adresu: MONOLIT, Glogovac Predrag, Splitska 40/b, 88000 Mostar

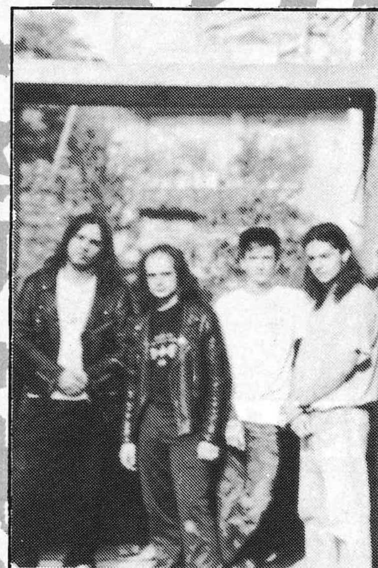

RAPID FORCE

To Sky And Back

I definitivno najbolji snimci koje smo dobili do sada — RAPID FORCE iz Beograda. Mlad bend po vremenu postojanja, nešto stariji po proseku godina članova i njihovom muzičkom iskustvu. Uz ovaj materijal dobili smo vrlo malo propratnih informacija, tako da ćete možda ostati uskraćeni za neke uobičajene podatke. Svirka je vrlo kvalitetni thrash, baziran na korenima njihovih uzora, METALLICA i SLAYER. Sasvim solidna produkcija koju su momci iz benda sami uradili u studiju CASABLANKA u Beogradu, pre nešto više od godinu dana kada je ovo snimljeno. Na kaseti se nalazi pet kompozicija i evo njihovih naziva: »Hero«, »Real N. M. E.«, »Union«, »Sky's Burning Higher«, »Blindness«. Posebno treba istaći odlične gitarske deonice i solaže šefa benda KOSTE, inače prekaljenog muzičara mnogih beogradskih bendova. Pevanje je takođe OK, način i stil podseća malo na ranije radove sadašnjeg pevača EXODUS STEVE SOUZE. Normalno, tekstovi su na engleskom, sve zvuči sasvim korektno i u redu. Materijal je veoma skladan, oseća se dug period rada na samim aranžmanima, pa zato oni i tako dobro zvuče. Sve stvari su odlične, a kompletan opus bi uz još mala produkciska poboljšanja mogao da ide na ploču koja po svom kvalitetu uopšte ne bi puno zaostajala za sličnim izdanjima domaće scene.

RAPID FORCE su, generalno gledano, vrlo kvalitetan i perspektivan bend. Trebalo bi što više da nastupaju, kako bi stekli što više takvog iskustva u ovoj postavi. Svakako treba da nastave da rade i da imaju što više pesama kako bi, ako im se ukaže prilika za izdavanje albuma, imali što kompletniji materijal. Pošto su najavili skoro snimanje novih stvari, s nestrpljenjem ih očekujemo kako bi vam ih opet ovde predstavili. Koliko budemo u mogućnosti, kontaktiraćemo sa sastavom i predstavićemo vam ih uživo na jednoj od sledećih promocija. Evo i njihove kontakt adrese gde možete poručiti snimke: MILAN JAKŠIĆ, Kondina 3, Beograd

NOŽ I SUZE

Dajte šansu nasilju

NOŽ I SUZE je naziv demo-benda koji nam dolazi iz Priboja. Grupu sačinjavaju: GORAN TAKIĆ — gitara, ALEKSANDAR PETAKOVIĆ JOHNNY — vokal, JUSKO — ritam gitara, KAZA — bas i MIX — bubnjevi. Poslali su nam prilično šture informacije o svom radu, tako da ćemo se uglavnom baviti prikazom materijala. Demo snimci imaju 8 pesama, koje je kompletno uradio (svu muziku i tekstove) šef sastava Goran Takić. Sve je snimljeno u beogradskom studiju ZEPPELIN. Produkciju je radio SRĐAN MARJANOVIĆ, a takođe je otpevao i neke prateće vokale. Ceo materijal je prilično neozbiljan, svi tekstovi su na srpskohrvatskom, teme kojima se bave su uglavnom standardne. Evo i nekih naziva pesama: »Sestro malena«, »Biće sve O. K.«, »Kad muškarac zaplače«, »Ispovest mangupa«. . . i sve ostalo je u tom stilu. Muzika bi mogla da se okarakteriše kao bledi rock'n roll, veoma loše produciran. Na snimcima u kompletnom zvuku preovlađuju klavijature i vrlo tanko čujna ritam mašina. Primedbu upućujem i na to što je prva pesma na kaseti balada, što u startu puno kvari utisak potencijalnim slušaocima.

NOŽ I SUZE se stilski nalaze na pogrešnom putu. Balkansko-seljačko rezonovanje heavy metala na tragu najgorih trenutaka bendova kao što su GRIVA ili KARIZMA. Ne mogu da pohvalim ni neku preterano dobru zanatsku osnovu muzičara individualno.

Sve u svemu, bendovi ovakvog tipa trebalo bi prvo dobro da se iskale na mnogobrojnim svirkama, počev od onih školskih, pa preko raznoraznih gitarijada do klupskih iživljavanja s lošim ozvučenjima i pijanim toncima, pa tek to sve da utiče na njihovo konačno usmerenje i sound.

NOŽ I SUZE ako nešto više ne učine na svim detaljima, počev od tekstova, boje zvuka, dikcije pevača i imidža uopšte neće nikad biti heavy metal sastav, već samo možda hiljadita kopija nekog od naših socrealističko-narodno zabavljačkih bendova. Evo kontakt adrese grupe: Goran Takić, Borisa Kidriča 8/7, 31330 Priboj.

TOP

Juli/Avgust 1991.

Billy Sheehan (MR. BIG) — photo: Konstantin Polzović

Najprodavaniji Compact Discovi, Nemačka, juni 1991.

1. SEPULTURA — Arise
2. RUNNING WILD — Blazon Stone
3. MINDFUNK — Mindfunk
4. PINK CREAM 69 — One Size Fits All
5. MOTORHEAD — 1916
6. WHITE LION — Mane Atraction
7. GREAT WHITE — Hooked
8. METAL CHURCH — Human Factor
9. U.D.O. — Timebomb
10. HEATHEN — Victims Of Deception
11. MR BIG — Lean Into It
12. TYKETTO — Tyketto
13. PARADISE LOST — Gothic
14. THE ALMIGHTY — Soul Destruction
15. BULLET BOYS — Freak show
16. SAIGON KICK — Saigon Kick
17. DORO — Rare Diamonds
18. MORDRED — In This Life
19. DARK ANGEL — Time Does Not Heal
20. FAITH NO MORE — Live At Brixton

HARD METAL TOP — izbor redakcije

1. VAN HALEN — F.U.C.K.
2. PANTERA — Cowboys From Hell
3. PINK CREAM 69 — One Size Fits All
4. METAL CHURCH — The Human Factor
5. ANNATHEMA — Empire Of Noise
6. ACCEPT — Staying A Life, Live In Japan '85
7. SKID ROW — Slave To The Grind
8. MORBID ANGEL — Blessed Are The Sick
9. SEPULTURA — Arise
10. WHITE LION — Mane Atraction

HARD METAL TOP VIDEO — izbor redakcije, najinteresantnija video-izdanja:

1. SKID ROW — Oh Can You Say Screm
2. SUICIDAL TENDENCIES — Lights, Camera, Suicidal
3. ACCEPT — Staying In Life
4. HARD 'n HEAVY vol 12
5. MEGADETH — Rusted Pieces
6. NAPALM DEATH — Live Coruption
7. BON JOVI — Access All Areas
8. MOTLEY CRUE — Dr Feelgood
9. JUDAS PRIIEST — Pain Killer The Videos
10. BULLET BOYS — Pigs In Mud

HARD METAL TOP — Izbor čitalaca magazina HARD METAL

1. SEPULTURA — Arise
2. SKID ROW — Slave To The Grind
3. HELLOWEEN — Pink Bubble Go Ape
4. IRON MAIDEN — No Prayer For The Dying
5. MORBID ANGEL — Blessed Are The Sick
6. PANTERA — Cowboys From Hell
7. JON BON JOVI — Blaze Of Glory
8. VAN HALEN — F.U.C.K.
9. MERTAL CHURC — The Human Factor
10. WHITE LION — Mane Atraction
11. ANNATHEMA — Empire Of Noise
12. BRUCE DICKINSON — Tattoed Millionare
13. SCORPIONS — Crazy World
14. SLAYER — Seasons In The Abyss
15. OBITUARY — Cause Of Death
16. FAITH NO MORE — The Real Thing
17. KREATOR — Coma Of Souls
18. MEGADETH — Rust In Peace
19. BOMBARDER — Bez Milosti
20. BLOODBATH — Toxic Death

Molimo sve čitaoce da nastave sa slanjem predloga za top listu. U izbor ulaze baš svi albumi za koje mislite da su vredni da se nađu ovde. Sve što mislite da je dobro i aktuelno — predlažite. Najsretnije čitaoce ćemo nagraditi sa dve ploče sarajevskog sastava BOMBARDER. Nagradu iz prošlog broja, video kasetu BRUCE DICKINSON — Dive, Dive, Dive, dobio je Darko Kovač, Bate Brkića 21, Novi Sad. Znači svi koji nam pošalju predloge za top listu od 20 mesta učestvovaće u nagradnoj igri u kojoj ćemo pokloniti dve najnovije ploče BOMBARDER — »Bez milosti«. Adresa na koju šaljete predloge: HARD METAL TOP, pp 70, 21000 Novi Sad.

Nemačka top lista, po izboru redakcije METAL HAMMERA

1. CONTRABAND — Straw Dogs
2. ARMORED SAINT — Symbol Of Salvation
3. AXEL RUDI PELL — Nasty Reputation
4. WARRIOR SOUL — Drugs, Gog And The New
5. DEMON — Hold On to Dream
6. TEMPLE OF THE DOG — Temple Of The Dog
7. CASANOVA — Casanova
8. SARAYA — When The Blackbirds Sings
9. FEAR OF GOD — Within The Veil
10. MORBID ANGEL — Blessed Are The Sick

Napopularniji albumi u Engleskoj:

1. METAL CHURCH — The Human Factor
2. JUNKYARD — Sixes, Sevens And Nines
3. WARRIOR SOUL — Drugs, God And The New
4. FRANK ZAPPA — This Is The Best Band
5. BANG TANGO — Dancing On Coals
6. TEMPLE OF THE DOG — Temple Of The Dog
7. KIK TRACEE — No Rules
8. GOAT — Medication Time
9. KINGDOM COME — Hands Of Time
10. LES THUGS — A.B.F.

LIVE REPORT

HEATHEN, SACRED REICH, SEPULTURA 19. jun 1991., Minhen, Theatar Fabrik

Posle fantastične prošlogodišnje oktobarske »Clash Of The Tytans« turneje na kojoj su nastupali SUICIDAL TENDENCIES, TESTAMENT, MEGADETH i SLAYER, po Nemačkoj su održavani uglavnom manji thrash koncerti, sa izuzetkom tezgaroških turneja MEGADETH, SODOM i KREATOR. Već sam pomislio da neće biti interesantnijih svirki sve do jeseni i MONSTERS OF ROCK festivala, kad smo nedavno dobili informaciju o gostovanju benda SEPULTURA u Jugoslaviji. Pripreme za taj šou nisu tekle kako je bilo predviđeno pa je sve brže bolje otkazano na neizmernu žalost naše publike. SEPULTURA su »u paketu« sa SACRED REICH i HEATHEN Evropsku turneju počeli 17. maja nastupom na čuvenom »Dynamo Open Air« festivalu u Eindhovenu, Holandija.

Nešto više od mesec dana kasnije ekipa HARD METALA je vesele i za priču i zezanje odlično raspoložene momke iz Brazila, sa dvema predgrupama srela u Minhenu. Tokom čitave ovogodišnje turneje SEPULTURA su bez problema punili sve manje prostore, imajući na svakom koncertu po bar 2—3000 ljudi. Iz nama nepoznatih razloga, te večeri u Minhenu program se održavao u maloj sali Theatar Fabrik, prostoru koji prima maksimalno 1000 ljudi. Sala je prilično udaljena od centra grada, čak 14 kilometara što ni najmanje nije bio problem da bude krcata fanovima željnim dobre muzike i zabave. U tačno predviđeno vreme na bini izlaze američki thrasheri HEATHEN. U postavi su četiri momka iz Bay Area (San Francisko) koji odlično znaju da zagreju publiku. Svoj polusatni šou su iskoristili da bi nas što detaljnije upoznali sa svojim najnovijim, drugim albumom, »Victims Of Deception«. Standardna thrash svirka, pomalo naporna zbog nekoliko dosta dugačkih i komplikovanih pesama. Meni, koji sam puno više puta slušao njihov prvi album »Breakin The Silence«, koji mi se (za sada) priznajem više dopada nego ovaj novi, činilo mi se da ni publika baš nije najbolje kapirala to što su momci iz HEATHEN želeli da nam kažu. Međutim to nije bio problem za par desetina najvatrenijih fanova koji su stalno skakali na binu i sa nje opet nazad u publiku, te tako podgrejavali atmosferu za dalji tok događaja. Posle dvadesetak minuta pauze neophodne za promenu binske opreme, iz mraka istrčavaju SACRED REICH, ovog puta u nešto izmenjenoj postavi, sa novim čovekom za bubnjevima (na žalost ime sam mu zaboravio). Svoj nastup počinju sa »American Way« i »Love/Hate« a klinci iz prvih redova još više počinju da luduju. Odlična svirka, super zvuk i kompletna atmosfera doprineli su tome da su mi se SACRED REICH sada puno više svideli nego na prošlogodišnjoj turneji kod nas. Svirku nastavljaju sa proverenim stvarima iz različitih perioda svoje karijere za kraj ostavljaju »Surf Nicaragua« i »Death Squad«. Odlično su uigrani i na bini veoma pokretljivi, te su tako i više nego dovoljno podigli tenziju u očekivanju glavnog benda te večeri.

Pre nekoliko meseci pompezno najavljivani kao gosti na turneji SLAYER, SEPULTURA su ipak headlining na sopstvenoj turneji. Koncert otvaraju uvodnom muzikom iz pesme »Altered State« na koju se nadovezuju pakleni rifovi »Arise«. Totalni haos u publici, redari imaju prepune ruke posla jer su prvi redovi publike najuporniji u tome da dođu do bine. Max Cavalera i ekipa prže dalje, nadovezuju se »Dead Embryonic Cells«, »Inner Self«, »Mass Hypnosis«, »Desperate Cry«. Sound je brilijantan, rasveta je skromna ali veoma efektna. Od starijeg materijala SEPULTURA jedino izvode »Troops Of Doom« sa »Morbid Visions« albuma. Totalni thrash doživljaj se nastavlja sa pesmama »Subatraction«, »Slaves Of Pain« a zatim Andreas Kisser ima solo tačku, odsviravajući veoma tačno i precizno prilično komplikovan gitarski solo koji se pretapa u »Under Siege«. Za kraj oficijelnog dela programa Max najavljuje:« I'm The One. . .

. . . Orgasmatron«. Ne možete ni zamisliti koliko ova MOTORHEAD pesma dobro zvuči u izvođenju mladih Brazilaca. Reakciju publike ne treba posebno ni naglašavati. Bukvalno se cela sala tresla od skakanja fanova. Moramo posebno istaći i više nego korektno ponašanje redara i ljudi iz obezbeđenja, koji su sve vreme smireno i vešto vraćali klince u prve redove i tako štitili binu i fotoreportere ispred nje koji su stalno morali da se sklanjaju pod naletima glava, ruku i nogu letećih obožavalaca.

Posle nekoliko minuta pauze potrebne da bi se iznudilo grmoglasno skandiranje bendu, SEPULTURA su opet na bini i to sa »Beneath The Remains«. Svi smo u transu a pogotovo Max Cavalera koji se pri kraju stvari, zaleteo i skočio u masu koja ga je oduševljeno dočekala. Ne treba puno mašte da bi pogodili šta se tada dešavalo. Čupanje, guranje i panika jer su svi hteli bar delić njegove majice ili koji pramen kose. Nekoliko velikih roudija je jedva izvuklo Maxa iz uzavrele mase, a već posle nekoliko trenutaka on je sa bendom počeo da svira »Symptom Of The Universe«, legendarnu pesmu od BLACK SABBATH. Ove pesme nema na albumima SEPULTURE, ali iz razgovora sa članovima sastava smo saznali da će se verovatno naći na jednom od sledećih singlova.

Kao veliko finale, koncert je završen jednom šaljivom rap stvari, koju su zajedno sa bendom pevali i dvojica roudija. Pesma je na portugalskom, tako da baš nisam najbolje skontao u čemu je fora.

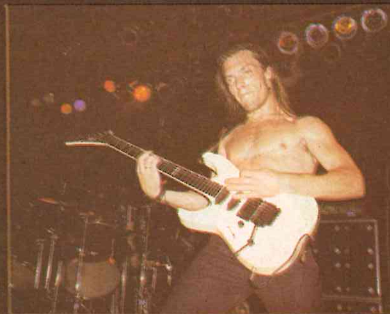
Generalno gledano ceo koncert je zaista bio fantastičan, stvarno je velika šteta što je ovaj program otkazan za Jugoslaviju, te tako većina vas nije mogla da ga vidi, kažem većina jer je na ovom, minhenskom koncertu bilo dosta ljudi iz naše zemlje, a kako su nam rekli trojica Slovenaca koji rade kao road crew, slično je bilo i prethodnog dana u Beču.

Ako ništa drugo, ono bar možemo da vam obećamo da ćemo se svi iz HARD METAL magazina svojski truditi da utičemo na odgovorne da se što pre ovakvi i slični koncerti počnu održavati i kod nas.

Fotografije i tekst: Konstantin Polzović

Gary Moore je široj publici poznat tek od pre godinu dana. Da je posredi velika nepravda prema ovom velikom i upornom muzičaru, uverite se iz priče o njemu.

DIVLJI ROCKER (L)IRSKOG SRCA

GARY MOORE

Severna Irska je zemlja za koju se baš ne bi moglo reći da je idealno podneblje na kojem svakodnevno niču bendovi. Naprotiv, u ovoj maloj oblalsti u sastavu britanskog kraljevstva već godinama besne građanski rat i svakodnevne borbe. Kakvi su to uslovi za život i rad, naročito onaj kreativni ili umetnički, možemo se, na žalost uveriti i na primeru naše zemlje. Naravno, to ne znači da nam i iz takvih sredina ne mogu doći pravi biseri rock and rolla. Najbolji i najsvežiji primer za to je i nama po svom muzičkom opredeljenju najbliži GARY MOORE.

Rođen 4. aprila 1954. u Belfastu, kao vrlo mlad napušta ovu sredinu i sa samo šesnaest godina prelazi u London. Svoj prvi profesionalni angažman nalazi u anonimnom sastavu SKID ROW (koji sa ovim danas svetski poznatim, osim imena nema ništa zajedničko) sa kojim snima u periodu 1970—71. dva albuma od kojih nijedan ne uspeva da ih izbaci u orbitu popularnosti. To su bile ploče »Skid Row« i »Thirty Four Hours«, za kojima će potražnja porasti tek nakon dve decenije, što je prouzprokovano više naraslom popularnošću samog MOOREA nego njihovim kvalitetom.

Kao što se moglo i očekivati, SKID ROW se raspadaju a GARY osniva sopstveni

trio: GARY MOORE BAND. Kako ni »GRINDING STONE«, njihovo jedino diskografsko ostvarenje nije imalo značajnijeg odjeka, GARY rešava da pristupi grupi THIN LIZZY, kao zamena za ERICA BELLA. Mada je THIN LIZZY bio već relativno afirmisan bend, njegov nemirni duh ga posle svega tri meseca »staža« vodi dalje. Ali, za tih 90-ak dana, rodilo se jedno veliko prijateljstvo između GARY MOOREA i PHIL LYNOTTA, koje će se uz par svađa i trzavica nastaviti sve do Philove smrti, 4. januara 1986. godine.

Vođen svojim temperamentom i neshvatljivom upornošću, krajem 1975. dospeva u društvo renomiranih muzičara kao što su JON HISEMAN, DON AIREY, NEIL MURRAY i MIKE STARRS sa kojima GARY čini postavu jazz-rock supergrupe COLOSSEUM II. U naredne tri godine, pored albuma »STRANGE NEW FLESH«, »ELECTRIC SAVAGE« i »WAR DANCE«, COLOSSEUM II dosta i koncetiraju, tako da ih je imala prilike da vidi i naša publika 1976. godine.

Jazz-rock kao muzička forma samo delimično je odgovarao ovom, za taj muzički žanr previše divljem gitaristi. Svoja stremljenja ka novom izazovu iskazuje na njegovom prvom samostalnom albumu, koji izlazi 1978., pod nazivom »BACK ON THE STREETS«, sa kojeg kao plod saradnje sa PHIL LYNOTTOM, kompozicija »PARISIENNE WALKWAYS« postaje veliki hit, svrstavši se u red najlepših balada u istoriji rock muzike.

Verovatno u želji da PHILU uzvrati uslugu, prihvata njegov poziv da se vrati u THIN LIZZY, koji je napustio prethodni gitarista BRIAN ROBERTSON. Tokom naredne, 1979. pojavljuje se album »BLACK ROSE«, prva i ispostaviće se jedina ploča THIN LIZZY na kojoj se kao gitarista predstavlja GARY MOORE. Sastav je krenuo i na svetsku turneju, koja je morala biti prekinuta posle koncerta u Sidneju (Australija), a razlog je bio taj što je GARY MOORE »najuren« iz benda, zahvaljući svojoj divljoj prirodi i neobuzdanom temperamentu.

Svi ovi događaji u burnom životu 25-godišnjeg mladića svakako da su se odrazili i na njegovo muzičko stvaralaštvo. Poučen mnogim gorkim iskustvima, rešava da sopstvenu sudbinu uzme u svoje ruke. Osnivanje grupa G-FORCE je bio samo prvi korak ka ostvarenju te namere. Iako ploča istoimenog naziva nije prošla bog zna kako na tržištu, ipak je predstavljala dragoceno iskustvo. Ako ništa drugo, GARY je u tom periodu bar naučio kako ne treba raditi.

Poučen tim iskustvom, sledeće dve godine GARY intenzivno nastupa po klubovima, kako u LONDONU tako i van njega, sačekavši trenutak da se pojavi na diskografskom tržištu onda kada bude imao što da pruži. I, taj momenat je stigao 1982. godine sa albumom »CORRIDORS OF POWER«, na kojem GARY MOORE demonstrira dobar deo svoje žestine i snage, rockerskog i emotivnog naboja, protkanog tehnički izuzetnim sviranjem. Trajno ostaju u sećanju izvrsne pesme sa ove ploče kao što su: »DON T TAKE ME FOR A LOSER«, »END OF THE WORLD«, »ROCKIN EVERY NIGHT« ili balada »ALWAYS GONNA LOVE YOU«, posvećena njegovoj supruzi Kerry.

Rastuća popularnost GARY MOOREA dolazi do najvećeg izražaja u JAPANU, gde je prihvaćen kao retko koja rock zvezda i gde mu ploče za tili čas poprimaju zlatni iplatinasti tiraž. Upravo kao zvučni dokument takvog stanja iduće, 1983. izlazi album snimljen uživo u Nagoji, Tokiju, Osaki i Kjotu nazvan »ROCKIN EVERY NIGHT-LIVE IN JAPAN«, koji verno dočarava atmosferu Gerijevog koncerta.

Sledeća ploča, »VICTIMMS OF THE FUTURE« izlazi 1984. i konačno mu donosi zaslužen uspeh u Evropi prodavši se u srebrnom tiražu. Tome je svakako najviše doprineo muzički kvaltet ovog albuma, koji potpuno nepretenciozno donosi pregršt oštrih rifova, brzih ritmova, ali i lepih melodija sa istančanim osećajem za povlačenje granice između nežne osećajnosti i otužnih slatkastih pesmica. Uspehu ovog albuma svakako je doprinela i kompozicija »EMPTY ROOMS«, drugi veliki hit u njegovoj karijeri, balada za koju se može reći da spadameđu najlepše u rock muzici 80-tih.

Sledi, naravno, turneja po Evropi i Japanu. Samo ovog puta sve je to mnogo ozbiljnije bilo urađeno i organizovano uz daleko veća materijalna ulaganja od strane GERIJEVE diskografske kuće (»VIRGIN«). Ipak, Amerika je preveliki zalogaj i »preko bare« GARY MOORE nastupa kao gost (što je u kulturnom jeziku zapadnog poslovnog sveta lepši izraz za predgrupu) na koncertima velikana svetske rock scene-grupe RUSH, što je prilika da ga vidi veliki broj ljudi uživo. Pošto je prijem kod američke publike bio iznenađujuće dobar, na sledećem albumu, duplom uživo nazvanom »WE WANT MOORE« uglavnom su zastupljene kompozicije snimljene u Detroitu, na koncertu koji je svima prisutnima ostao u nezaboravnoj uspomeni.

Ovaj »živi« album pokazuje i razotkriva svu snagu, polet, energiju i čistoću sirovog i zdravog rock zvuka koji interpretira GARY MOORE . U njegovom sviranju (i pevanju) su sadržani istovremeno neograničena žestina i emotivna prefinjenost, punoća zvuka i divlja, ali ipak potpuno kontrolisana svirka. On sam priznaje da je muzički odrastao na klasicima stare škole rock gitare: JIMI HENDRIXU, ERIC CLAPTONU, CARLOSU SANTANI i PETERU GREENU, što se iz njegovog sviranja dâ samo delimično naslutiti, jer preovladava zaista velika doza originalnosti, uz čitav arsenal sopstvenih rifova i trikova.

Koliko je GARY MOORE cenjena i omiljena ličnost među svojim kolegama muzičarima, pokazuje i duga lista onih koji su ga pozvali na saradnju i rado se odazivali njegovom pozivu. Da ovde pomenemo samo neke: *GREG LAKE, TOMMY ALDRIDGE, OZZY OSBOURNE, BOB DAISLEY, IAN PAICE, COZY POWELL, PAUL THOMPSON, ALBERT KING, PHIL LYNOTT, GLENN HUGHES. . .*

Kao plod saradnje sa dvojicom poslednje pomenutih, 1985. pojavio se album »RUN FOR COVER«, izuzetno kvalitetno delo kako sa muzičko-tekstualne, tako sa sviračko-tehničke i producentske strane. Na njemu se nalazi i najveći hit, prethodno izdat na singlu, koji je MOORE ikada imao. To je kompozicija »OUT IN THE FIELDS« stvorena u duetu sa PHIL LYNOTTOM, kome je to na žalost bio i poslednji diskografski snimak, obzirom na tužnu činjenicu da je početkom naredne godine preminuo. Pored ovog velikog hita, valja istaći izuzetan vokalni doprinos GLENN HUGHESA u nekim pesmama među kojima se izdvaja fenomenalna »NOTHING TO LOSE«, prava hard rock himna.

Nakon vrlo uspešne turneje, dolazi do male pauze u diskografskoj aktivnosti GARY MOORE tako da nova ploča pod nazivom »WILD FRONTIER«, izlazi početkom 1987. godine. Iako ispunjen pregrštom irskih folk motiva i vrlo pedantno urađen, ovaj LP je nesumnjivo najslabija tačka u uspešnoj MOOREOVOJ karijeri. Mada je ponavljanje sopstvenog opusa dokle bila čak i pozitivna pojava na njegovim prethodnim albumima, ipak najveća mana ploče »WILD FRONTIER« je kompjuterizovana ritam mašina, apsolutno neprimerena toploti i bogatstvu zvuka koji stvara GARY MOORE. Najviše iz tog razloga možemo tvrditi da ova ploča jedina od svih prethodnih ne zadovoljava one visoke kriterijume koje je MOORE sam sebi nametnuo.

Verovatno poučen ovim iskustvom, za svoj naredni album »AFTER THE WAR« an-

Pre godinu i po dana, aprila 1990. na tržištu se bez mnogo pompe, čak bi se reklo vrlo stidljivo pojavljuje album »STILL GOT THE BLUES«, prezentujući jednog potpuno novog GARY MOORE. Ova ploča, u celosti posvećena legendarnom PETERU GREENU, sada već teško obolelom blues velikanu, stigla je kao melem na ranu svim istinskim ljubiteljima ove već malo zaboravljene podvrste rock muzike. Manje je poznata činjenica da je GARY MOORE za ovu ploču snimio čak 16 (šesnaest) kompozicija. LP izdanje ima 9, CD dvanaes pesama, dok su ostale četiri objavljene na maxi singlovima. Ovim je Gary dokazao da mu ne nedostaje kreativnosti i da je sviranje ne samo njegov posao već i zadovoljstvo. Upravo u ovoj činjenici treba tražiti razlog ovoj »nagloj« i sve većoj popularnosti GARY MOORE, na koju je kao što ste se mogli uveriti i iz ovog teksta, čekao punih dvadeset godina. Za njegovu budućnost svakako ne bi trebalo brinuti, jer je sigurno da će nas GARY MOORE još mnogo puta prijatno iznenaditi novim i iznenađujućim projektima. Lično mu u tome želim sve najbolje.

BOBA

GARY MOORE dskografija:

1. Grinding Stone (1973)
2. Back On The Streets (1978)
3. G Force (1979)
4. Dirty Fingers (1980)
5. Live At Marquee (1980)
6. Corridors Of Power (1982)
7. Rockin Every Night-Live In Japan (1983)
.8 Victims Of The Future (1983)
9. We Want Moore-live (dupli) (1984)
10. Run For Cover (1985)
11. Wild Frontier (1987)
12. After The War (1989)
13. Still Got The Blues (1990)

SA THIN LIZZY:

.1. Black Rose (1979)

SA SKID ROW:

1. Skid Row (1970)
2. Thirty Four Hours (1971)

SA COLOSSEUM II:

1. Strange New Flesh (1976)
2. Electric Savage (1977)
3. War Dance (1977)

SA THE GREG LAKE BAND:

1. Greg Lake (1981)
2. Manoeuvres (1983)

I MALO JE DOVOLJNO

(kad nemože više)

Svi znamo za David Lee Rotha, njegov imidž i za to šta radi. Međutim pre snimanja nove ploče »A Little Ain't Enought« a i kasnije nešto se promenilo. Imidž mu više nije tako kitnjast, »vesele pesmice« zamenio je ozbiljnijim temama, okupio bend i krenuo da promoviše svoje novo delo. Da li je ova turneja i »oproštajna« pokazaće vreme, a nama ostaje da se prisećamo i preslušavamo stare VAN HALEN ploče i žalimo za nekim prošlim vremenima.

Za David Lee Rotha kažu da je prevrtljivac, brbljivac, machoman, dobar pevač i zabavljač, međutim sve navedeno je samo delimično tačno. On je u stvari vrlo dobar biznismen, što je najsvojstvenije za Amerikanca Jevrejskog porekla, koji je sve svoje znanje i umeće iskoristio na najbolji način. Od samog početka svoje karijere frontmena, od VAN HALENA (1977) do danas vukao je samo promišljene i dobro sračunate poteze. Bio je »pionir« u nekim stvarima, mnogi su ga kopirali i napravili posao naravno a on se trudio da bude u svakom pogledu originalan. Prošavši sve stadijume koji prate jednu ličnost u šou-biznisu, DLR se odlučuje da nešto ipak promeni.

Saradnja sa Edie Van Halenom je bila više nego uspešna i taj period ćemo pamtiti po odličnim pločama »Van Halen I«, »Van Halen II«, »Fair Warning«, »Woman And Childern First«, »Diver Down« i »1984«. Edie je važio za neprikosnovenog gitar-heroja dok je David svoj posao pevača i frontmena, radio što je bolje mogao. Bio je faca za naslovne strane, davao »brdo« intervjua, bio je tema trač rubrika, novinari su ga jednostavno opsedali. Naravno za to je bilo razloga ali ne previše, bar je tako mislio Edie Van Halen. Posle do tada najvećeg komercijalnog uspeha, sa pločom «1984« (prodato 7,5 miliona ploča uz mega-hit »Jump«), došlo je do neočekivanog razlaza. Dogodila se tada nepojmljiva stvar, da DLR ode (ili bude izbačen) iz grupe VAN HALEN. Mnogobrojni obožavaoci su se podelili u dva tabora, jedni za Daimond Daveom a drugi za Ediem i ostatkom VAN HALENA. Uzbro su se svi pomirli sa činjenicom o raspadu i razmišljali u fazonu — bar ćemo imati dva kvalitetna benda.

Ne zadugo po odlasku (izbacivanju) iz benda, David je objavio EP pod nazivom »Crazy From The Heat«. Tom pločom dokazao je da je vrsni zabavljač i da mu upotpunosti odgovaraju stvari koje su rađene (u ritham & blues varijanti) sa studijskim muzičarima, pratećim vokalima.

Pošto je uvideo da to ipak nije to što želi, sa okupljenim muzičarima oko sebe (i svojih para) tada Steve Vai — gitara, Billy Sheenan — bas i Gregg Bissonette — bubnjevi, David snima odličan LP »Eat 'Em And Smile« (1986). Ta ploča je imala izvanrednu prođu tako da je nešto kasnije izašla i Španska verzija pod nazivom »Sonrisa Salvaje«. Posle tog i takvog uspeha, iz samo njima znanih razloga za vreme snimanja drugo albuma DLR-banda »Skyscraper« (1988) počinje razlaz (etapno). Svakako je istina da David ima neka svoja merila ali niko nije mogao predpostaviti da će do restakanja tako brzo i doći. Prvo je iz benda otišao fenomenalni basista B. Sheehan (sada u Mr. BIG) da bi posle turneje i uspešnog nastupa na Castle Donington festivalu 1988., bend napustio i gitarista Vai. Steve Vai je otišao u drugi tabor, kod drugog Davida (Coverdalea), za ogromnu svotu novca. Međutim moram reći da bi Vai trebao biti veoma zahvalan Lee Rothu, jer da s njim nije radio na svoju slavu i popularnost bi verovatno sačekao još koju godinu. Znamo kako je njegov izlet u WHITESNAKE završio, ali činjenica da tandem Lee Roth — Vai više neće raditi zajedno, ostaje.

Da li zbog toga ili nečeg drugog, nakon pauze (od četiri godine) koja mu je svakako bila potrebna David za početak 1991. najvaljuje novu ploču. Promenom saradnika, došlo je i do promene zvuka na ploči koja je urađena tako da u stvari predstavlja mix EP-ja »Crazy. . .« i ploče »Skyscraper«. Na izradi ploče su radili provereni muzičari, pomenimo neke: Steve Hunter (gitara), Jason Becker — gitara (ex—CACOPHONY) a pomogao je i Robbie Nevil (uradio je naslovnu pesmu). Ni to nije pomoglo, jer novi album je dobar — muzički ali nije dovoljno komercijalan. To je (hteo — nehteo) osetio i Dave na svojoj turneji posle koje je, nezvanično saznajemo odlučio da se više ne bavi ovim poslom (nadam se da su to samo glasine). Jer svakako da postoji publika koja mu je verna bez obzira šta uradio, ali godine neumorno prolaze za sve pa i za Davea.

David Lee Roth je kao solo pevač tek započeo karijeru pa mu se neke greške mogu i oprostiti, samo da ih ne ponovi. A saradnja Vai—Roth je moguća. Ko zna? Možda.

● Goran Nikolov

